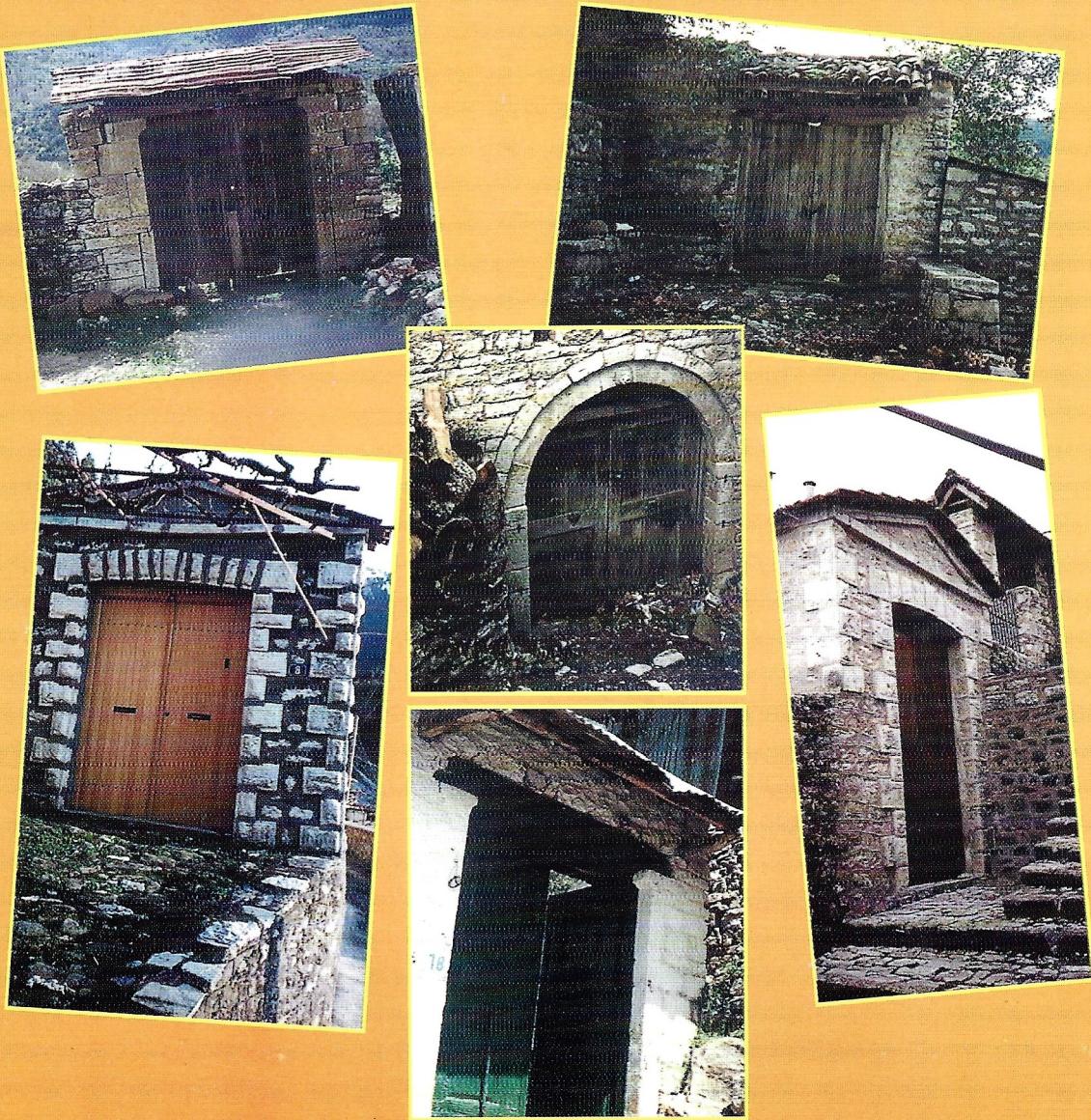

Η ΦΩΝΗ

του Μεγάλου Χωριού

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΕΤΟΣ 29ο • ΑΡ. ΦΥΛ. 113 - 114
Γ' και Δ' Τρίμηνο 1999 • Αρ. ISSN 1106 - 420X

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ
«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Γραφεία: Μαιοκορδάτου 6 (5ος όροφος) - 106 78 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 3837057

• • •

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • ΕΤΟΣ 29ο • Αρ. Φυλ. 113 - 114 • Γ' - Δ' ΤΡΙΜΗΝΟ 1999
AP. ISSN 1106 - 420X

• • •

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ Προφ. Ηλία 26, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 6533304
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Μαίρη Καλλιάνη

ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΝΤΥΠΟΥ: Εφημερίδα «Ευρυτανία», Μαιογένους 31, τηλ. 97. 67. 928

• • •

Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή όχι δεν επιστρέφονται

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τη γνώμη του συγγραφέα

Αποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ στους Μεγαλοχωρίτες

και τους φίλους τους Μεγάλου Χωριού Ευρυτανίας.

Κυκλοφορεί μεταξύ των Ευρυτάνων του εξωτερικού.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Με λίγα λόγια (Τάσου Κοντομέρκου)	1
Αληξιαρχικά (Πρωτοπρ. Κ. Δ. Βαστάκη)	2
Το Μεγάλο Χωριό στον ΙΣΤ' αιώνα (Α. Ι. Μαυρομύτη)	3
Ετήσιο Μνημόσυνο Εθνομαρτύρων	4
Αποκαλυπτήρια Στήπης Μνήμης (Σ. Ε.)	6
12η Πολιτιστική Εβδομάδα (Μ. Φ. Καλλιάνη)	8
Νέα από το Λαογραφικό Μουσείο (Τάσου Κοντομέρκου)	11
Μεγαλοχωρίτικα	13
Τα νέα του Δήμου μας (Φίλιππου Καλλιάνη)	15
Επιστροφή στα Θρανία (Επένης Παΐδα)	19
Ευρυτανικά	21
Η προσευχή του δάσους (ποίημα)	25
Ίδρυμα Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου (Α. Ι. Μαυρομύτη)	26
Μετανάστευση και Ευρυτανία (Γ. Σταυράκη)	28
Χίλιες σιούτες γίδες (Πρωτοπρ. Κ. Δ. Βαστάκη)	34
Γράμματα που λάβαμε	35
Βιβλία - Συγγραφείς - Βιβλιοκρισία	39
Κοινωνικά	46
Προσφορές	46
Μεγαλοχωρίτικα πένθη	49

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Η προσπάθεια έκδοσης της Φ.Μ.Χ. ευδόθηκε κι έτσι είναι και πάλι κοντά μας, με νέα, ειδήσεις και ενημερωτικές σελίδες.

Σε προηγούμενα φύλλα τα εξώφυλλα αποτύπωναν τ' αγριολούλουδα της Καλλιακούδας (Φ.Μ.Χ. 101/102) τις βρύσες (πέτρινες - Φ.Μ.Χ. 103) και τις ξύλινες - εξώπορτες (Φ.Μ.Χ., 105/106) του χωριού μας.

Σ' αυτό το φύλλο συνεχίζοντας την προσπάθεια ανάδειξης της ομορφιάς του χωριού μας αποτιθένονται σε 3 σελίδες οι εξώπορτες των σπιτιών (ξύλινες και σιδερένιες) παλιές που οι περισσότερες έχουν την πλικιά των σπιτιών (100 και πλέον χρόνων), και οι καινούργιες που ανανεώθηκαν ή επισκευάστηκαν με σεβασμό στην παράδοση.

Κυριαρχεί το στοιχείο της πελεκιτής πέτρας της γοντζικής σιδερένιας κατασκευής και της απλής παραδοσιακής ξύλινης εξώπορτας (αυλόπορτας) που δένει σ' όλο το τοπίο των αρχοντικών σπιτιών που συναντά κανένας σ' όλα τα σοκάκια του χωριού που τα περισσότερα έχουν στρωθεί με πέτρες.

Το Δ.Σ. πασχίζει νάνι αντάξιο των προσδοκιών σας αλλά εκφράζει και την παράκληση σ' όλους σ Μεγαλοχωρίτες για την ενεργή συμμετοχή τους για περισσότερο έργο.

Η ενεργοποίηση τελευταία της Μεγαλοχωρίτικης νεολαίας μας χαροποιεί και μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε. Είμαστε κοντά τους.

Οι έπαινοι των επισκεπτών του χωριού μας για την ομορφιά του, το Λαιογραφικό του Μουσείο, το μονοπάτι Κεφαλόβρυσου, την εξυπέρτηση και την γεστασιά που συναντούν, συνοδεύονται τις περισσότερες φορές κι από δυσμενέστατες, παραπρήσεις σχετικά με την καθαριότητα, κυρίως στα ρέματα που δίνουν την όψη σκουπιδότοπων.

Αυτό έγινε ορατό μετά τις πολλές βροχές το τι πλαστικό κατέβασε το ρέμα Κεφαλόβρυσου. Θα πρέπει φυσικά να τονισθεί ότι το πρόβλημα καθαριότητας του χωριού έχει θετικά τα τελευταία χρόνια κατά πολύ.

Περισσότερο ενδιαφέρον από τους τοπικούς υπεύθυνους δεν θα έβλαπτε.

Η Συντακτική Επιτροπή νοιώθει την ανάγκη θερμές να εκφράσει ευχαριστίες στους αγαπητούς μας π. Κων/νο Βαστάκη για την αέναν συμπαράσταση με πολυποίκιλες συνεργασίες για την «Φ.Μ.Χ.» και «Ημερολόγιο», το Γιώργο Σταυράκη και τον κ. Μαυρομύτη με τις ιστορικού - ενημερωτικού περιεχομένου συνεργασίες για το χωριό μας. Επίσης ευχαριστούμε τον κ. Βασίλη Γαθρίλη που ενημερώνει τη Σελίδα Κοινωνικών. Περιμένουμε πάντα συνεργασία και από άλλους χωριανούς.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Τάσος Κ. Κοντομέρκος
Πρόεδρος

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εύχεται σε όλα τα μέλη του
και σε όλους τους Μεγαλοχωρίτες Εσωτερικού και Εξωτερικού
καθώς επίσης στους φίλους του Χωριού μας.

Ευτυχισμένο το Νέο Έτος 2000

Ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο Ποταμίας
εύχονται σε όλους τους συνδημότες μας

Ευτυχισμένο, Ειρηνικό και Δημιουργικό το Νέο Έτος 2000

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΑ

**ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ**

Καταρτισθείση συμφώνως τῷ Νέῳ ΔΝΖ.

του πρ. Κωνσταντίνου Δ. Βαστάκη

(Συνέχεια εκ του προπομπιένου)

1796 Τρίψας Αθανάσιος	1800 Πριόβολος Γεώργιος
1797 Γιαννακόπουλος Γεώργιος	1800 Σιταράς Δημήτριος
1797 Καραντσενής Ιωάννης (αντί Καραντζένης)	1800 Σώκος Γεώργιος του Δημητρίου
1797 Καρύπης Αθανάσιος	1800 Σώκος Ιωάννης
1797 Σώκος Γεώργιος	1800 Τλούπας Αθανάσιος (αντί Τουλούπης)
1797 Χασιαλής Ζαχαρίας	1800 Τσάκαλους Γεώργιος (αντί Τσάκαλος)
1798 Κοντομέρκος Ιωάννης	1800 Χασόπουλος Ιωάννης (αντί Χαντζόπουλος ή Χατζής)
1798 Σταυράκης Σταύρος	1800 Χασιαλόπουλος Ζαχαρίας (αντί Χασιαλής)
1799 Ζυγάρης Ιωάννης	1802 Βασιλόπουλος Αθανάσιος
1799 Καλονής Δημήτριος	1802 Γιαννακόπουλος Αθανάσιος του Δημητρίου
1799 Κόκκοτας Αθανάσιος	1802 Γιαννόπουλος Αθανάσιος
1799 Λαδόπουλος Γεώργιος	1802 Παπαγιαννόπουλος Αθανάσιος
1799 Παπαϊωάννου Παπαϊωάννης	1803 Αραπογιάννης Ιωάννης
1799 Ψευτόπαπας Ιωάννης	1803 Καναράς Νικόλαος του Ιωάννου
1800 Βονόρτας Ιωάννης	1803 Κατσούδας Δημήτριος
1800 Γιαταγάνας Ιωάννης	1803 Λαδόπουλος Νικόλαος
1800 Γιαταγάνας Νικόλαος	1803 Μαργαρίτης Νικόλαος (αντί του διασωθέντος Μαργαριτόπουλος)
1800 Δημητριάδης Κων?νος του Δημητρίου	1803 Ματσούκας Ιωάννης
1800 Διαμαντόπουλος Διαμαντής	1803 Ενντάρης Ιωάννης
1800 Ζαρκαλής Δημήτριος	1803 Σταθόπουλος Ευστάθιος
1800 Καραντζένης Ιωάννης	1803 Τέμενος Δημήτριος
1800 Καρβέλης Γεώργιος	1805 Γιαννόπουλος Αθανάσιος
1800 Κτέας Ιωάννης	1805 Δημητρίου Αποστόλης του Δημητρίου
1800 Κτσίκης Ζαχαρίας	1805 Καρβέλης Γιώργος του Αθανασίου
1800 Μεσίρης Γεώργιος	1805 Κατσικάς Ευστάθιος (αντί Κατσίκας)
1800 Μπλίκας ή Μεσίρης Μπλίκας	1805 Κατρώνης Νικόλαος
1800 Νικολόπουλος Γεώργιος	1805 Κωνσταντόπουλος Ιωάννης
1800 Ντούμας Αθανάσιος	1805 Λαδάς Νικόλαος του Παναγιώτου
1800 Παΐδας Κωνσταντίνος	

1805 Λαδόπουλος Ιωάννης	1805 Πριγγιφύλλης Κωνσταντίνος του Ιωάν-
1805 Μεσίρης Γεώργιος του Ιωάννου	vou
1805 Μεσίρης Γεώργιος	1805 Πριπιόλας Γεώργιος
1805 Μισαγούρδας Γεώργιος (αντί του Μπαγούρδας)	1805 Τλούπας Νικόλαος (αντί Τουλούπας)
1805 Μπακούλας Γεώργιος του Νικολάου	1805 Τσάμης Δημήτριος
1805 Παπαγιαννόπουλος Νικόλαος	1805 Φλώρος Αθανάσιος του Ιωάννου
1805 Πουρναράς Αθανάσιος	1805 Σιαμανής Νικόλαος
1805 Πριγγιφύλ(λ)ης Αθανάσιος του Ιωάν-	Συνεχίζεται
vou	To 1807 στην άλλη - συν Θεώ Αγίω - έκδοση.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΝ ΙΣΤ' ΑΙΩΝΑ

Πλησιάζουμε την ιστορία του Μεγάλου Χωριού. Μας βοηθάει σ' αυτό η μεράκι μελέτη - έρευνα του αγαπητού φίλου και συνεργάτη της Φ.Μ.Χ. ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΥΡΟΜΥΤΗ. Έτσι φαίνεται ότι από τον 16ο αιώνα πρωτοεμφανίζεται η ονομασία ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ. Η Φ.Μ.Χ. συκαριστεί κι από τη θέση αυτή τον φίλτατο ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΥΡΟΜΥΤΗ.

του Ανάργυρου - Γιάννη Μαυρομύτη

Οι μεταφραστές της Βουλγαρικής Ακαδημίας Επιστημών ASRARUE VELKON και ISMET ETEMOV, μεταφράζοντας τα κατάστιχα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας της περιόδου 1550-1600 μ.Χ. και αφορούν στη Βαλκανική, μετέφρασαν, από λάθος, την περιοχή Κράβαρα σε Καράφερη, που είναι η τουρκική ονομασία της Βέρροιας. Έτσι, μας δόθηκε η ευκαιρία να πληροφορηθούμε τα χωριά της Ορεινής Ναυπακτίας, περιοχή γνωστή στην Ρούμελη ως Κράβαρα.

Οι Τούρκοι, κατακτώντας νέες χώρες, έδιναν στους πολεμιστές, που διακρίνονταν για αφοσίωση, πρωισμό, κ.λ.π., αντί άλλως χορηγίας (ψιθούς, χρηματικά ποσά), τιμάρια, δηλαδή κατοικημένες περιφέρειες, από τις οποίες εισέπραγταν το ίμιον της επίσιας φορολογίας.

Το Μεγάλο Χωριό, την εποχή αυτή, κατά τον καθηγητή Σπύρο Ασδραχά, ανήκει στη διαδικασία του Μαχρούτ, γιού του Αχμέτ, που συμετείχε σε πολεμικές επιχειρήσεις, και το χωριό Λάλα, πιθανόν της Υπάτης, αποτελούσαν το τιμάριο του Μαχρούτ.

Συγκεκριμένα αναγράφεται στο κατάστιχο (φορολογικό καστάλογο): ΤΣΙΡΟΒ ή με άλλο όνομα ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ, (που) ανήκει (υπάγεται διοικητικά) στο ΓΚΙΡΙΣ.

Ο Ασδραχάς ταυτίζει το ΓΚΙΡΙΣ με το Καρπενίσι, οπότε το Μεγάλο Χωριό με το όνομα αυτό, εμφανίζεται, για πρώτη φορά σε επίσημα έγγραφα, στο δεύτερο μισό του ΙΣΤ' αιώνα.

ΠΗΓΗ

Σπ. Ασδραχά: «Μπανισμοί της αγροτικής οικογένειας στην τουρκοκρατία, ΙΕ'- ΙΣΤ' αιώνας». Εκδ. ΘΕΜΕΛΙΟ, 1978, σ. 24,25,27.

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΕΝΘΟΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Στις 12 Δεκεμβρίου 1999 έγινε το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο για τους Εθνομάρτυρες και τα αποβιώσαντα μέλη του Συνδέσμου στον Ι. Ν. Αγίου Γεωργίου Κυψέλης

Την ίδια Κυριακή μνημόσυνο έγινε και στην Αγία Παρασκευή του Χωριού μας.

Στην συνέχεια ανταμώσαμε στη Στέγη Υπερηλίκων Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Κυψέλης, ευγενική φιλοξενία του π. Κωνσταντίνου ΒΑΣΤΑΚΗ.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου χαιρέτησε το αντάμωμά μας αυτό και είπε:

*«Αιδεσιμολογιότατε πάτερ Κωνσταντίνε,
Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του Μεγάλου Χωριού*

Εκ μέρους του Δ.Σ., σας καλωσορίζω και εκφράζω τις ευχαριστίες μας για την προσφιλία σας. Όπως κάθε χρόνο έτοι και φέτος παραβρεθήκαμε στο μνημόσυνο προσφιλών μας και αλησμόνητων μορφών των συγχωριανών μας εθνομαρτύρων, ιδρυτών και μελών του Συνδέσμου μας.

Όπως πρέπει κι όπως γίνεται πάντα σε κάθε τέτοια συνάντηση ανακοινώνεται ο θλιβερός κατάλογος αγαπητών μας προσώπων που έφυγαν για πάντα από κοντά μας. Αυτοί είναι:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΣ	ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ)
ΓΙΑΝΟΥΖΟΥ Ι. ΠΗΝΕΛΟΠΗ (γένος	ΚΑΤΗ Κ. ΜΑΡΙΑ
ΜΕΣΙΡΗ)	ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΘΕΟΔΩΡΑ
ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ Ι. ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	ΛΑΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΔΟΥΛΑΒΕΡΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ (γένος	ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ ΧΡ. ΙΩΑΝΝΗΣ
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ)	ΜΠΟΥΡΛΟΣ Λ. ΙΩΑΝΝΗΣ
ΖΑΒΟΣ Κ. ΙΩΑΝΝΗΣ	ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΥΘ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΚΑΡΑΜΕΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	ΠΛΑΚΑ Π. ΜΑΡΟΥΛΑ
ΚΑΡΙΠΗ ΣΤ. ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ (γένος	

Στη μνήμη τους παρακαλώ να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή.

Αγαπητοί συγχωριανοί

Το Δ.Σ. συνεχίζει το έργο των προ των προκατόχων του και σύμφωνα με την εντολή των μελών του πασχίζει να εκπληρώσει τους στόχους για την προβολή και την πρόοδο του χωριού μας σε συνεργασία πάντα με την κοινότητα ή τον Δήμο.

Όμως για την επίτευξη του έργου του και όποιων επιδιώξεων χρειάζεται την αμέριστη συμπαράσταση όλων.

Η οποιαδήποτε δραστηριότητα του Δ.Σ. πρέπει να γίνει υπόθεση όλων μας γι' αυτό

σας καλούμε.

- να δραστηριοποιηθείτε
- να ενημερώνεστε και να ενημερώνετε
- να ευαισθητοποιήσετε τα παιδιά σας ν' αγκαλιάσουν με ζεστασιά τις προσπάθειες του Δ.Σ.

Η μεγαλοχωρίτικη νεολαία που ζωντανεύει κάθε καλοκαίρι το χωριό μας, πρέπει να συμμετέχει σε μια ευγενική εξόρμηση για το έργο του Συνδέσμου.

Τελευταία έχομε αισιόδοξα δείγματα της. Τους περιμένουμε.

Έχουμε την αξίωση η νεολαία του χωριού μας να περιβάλει το Συνδέσμο μας με την αγάπη της και να διαθέσει την ενεργητικότητά της και το σφρίγος της για ένα καλύτερο Μεγάλο Χωριό που ανήκει σε όλους μας και περισσότερο στους νέους του.

Η αδιαφορία είναι απαράδεκτη και αδικαιολόγητη λαμβάνοντας υπόψη ότι το Μεγάλο Χωριό κατέχει ξεχωριστή θέση μεταξύ των Ευρυτανικών Χωριών και έχει να επιδείξει μιουργικό και προοδευτικό έργο καθόλη την διάρκεια της ζωής του.

Το προκλητήριο είναι γενικό και απευθύνεται σ' όλες τις ηλικίες.

- Αγκαλιάστε το έργο του Δ.Σ.
- Δραστηριοποιηθείτε σημειώνοντας στις προσπάθειές του.
- Κάνετε προτάσεις.

Παράκληση να ενημερώνετε την συντακτική επιτροπή της «ΦΩΝΗΣ» για τα συμβαίνοντα στη Μεγαλοχωρίτικη Οικογένεια.

Ενημερώστε μας για την αλλαγή διεύθυνσής σας και τηλεφώνου, καθώς επίσης το τηλέφωνό σας στο χωριό αν δεν αναφέρεται στον κατάλογο του περσυνού ημερολογίου.

Συμμετέχετε στην φετεινή χοροεσπερίδα που θα γίνει συγχρόνως και το κόψιμο της προτοχρονιάτικης πίτας.

Δηλώστε συμμετοχή. Σας περιμένουμε.

Κλείνοντας, εκ μέρους του Δ.Σ. ευχαριστώ τον αγαπητό μας Παπακώστα για την σημερινή φιλοξενία και εύχομαι σ' όλους οικογενειακά χαρούμενα Χριστούγεννα και μια καινούργια χρονιά με υγεία και χαρά. Ας γίνουν στο διάβα της πραγματικότητα όλων των επιθυμίες.

Ευχαριστώ».

13η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

6 - 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2000

ΟΛΟΙ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ.

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΜΕ ΟΛΗ ΜΑΣ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

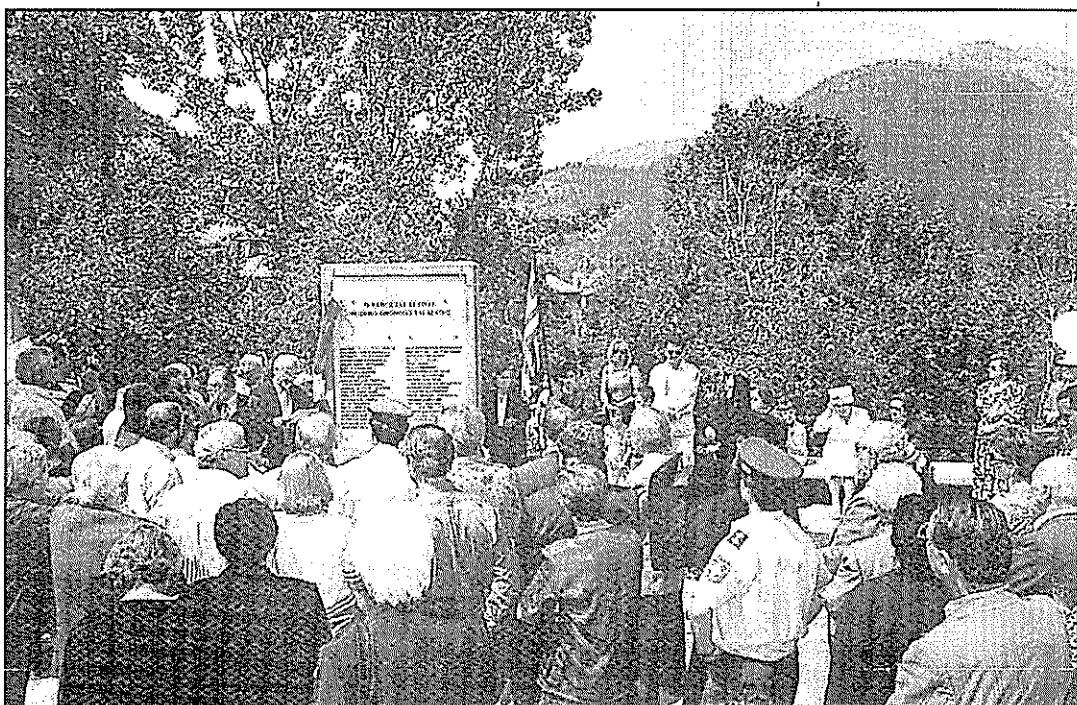
ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΣΤΗΛΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΔΙΚΟΧΑΜΕΝΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΜΑΣ ΚΑΤΑ ΤΑ ΣΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1945 - 1949

Με σεμνότητα και περισυλλογή και τραυματική μνήμη συγγενείς και φίλοι κι όλοι οι Μεγαλοχωρίτες, συγκεντρώθηκαν στις 3 Ιουλίου 1999, μετά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε χοροστατούντος του Μητροπολίτη μας κ. κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ σε μια γωνιά και δίπλα στο Μνημείο των Εθνομαρτύρων για να τιμήσουν τη μνήμη τους εγκαινιάζοντας ΣΤΗΛΗ ΜΝΗΜΗΣ για τα αδικοχαμένα αδέλφια μας κατά την σκληρή περίοδο του εμφυλίου πολέμου (1945 - 1949).

Συγκεντρώθηκαν οι χωριανοί μας μετά 50 χρόνια για να τιμήσουν τη μνήμη τους καν διακηρύξουν, ποτέ πια πόλεμος, ποτέ πια εμφύλια σύρραξη.

Με πρωτοστατούντα το Σύνδεσμο και με εισφορές συγγενών και φίλων των αειμνήστων τιμωμένων στήθηκε η ΣΤΗΛΗ ΜΝΗΜΗΣ έστω και αργά, μετά 50 χρόνια.

**Ο ΧΑΜΟΣ ΣΑΣ ΔΣ ΕΙΝΑΙ
ΟΡΟΣΗΜΟ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ**

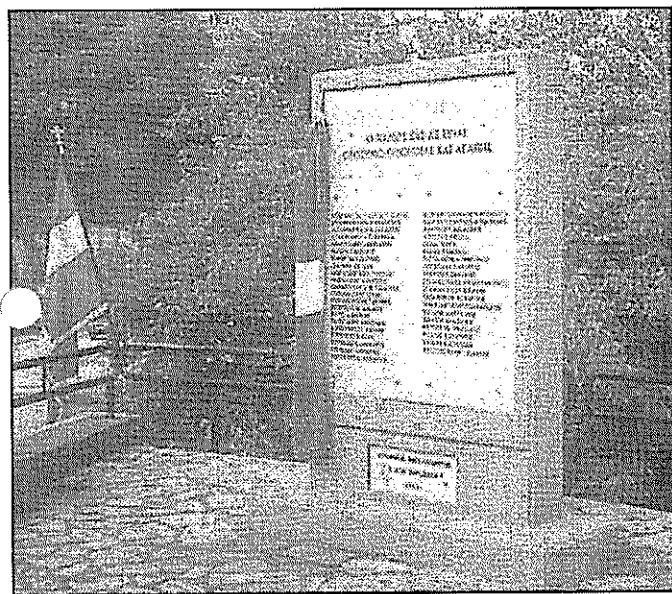

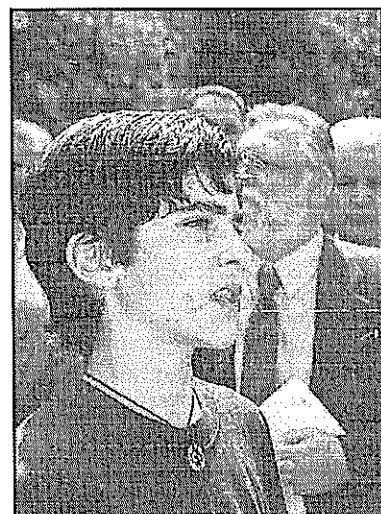
Ο τ. Πρόεδρος του Συνδέσμου γιατρώς Νίκ. Καρβέλης κατά την ομιλία του.

Το σεβαστό Ιερατείο κατά την επιμνημόσυνη δέηση. Διακρίνονται επίσης από αριστερά: Ο Δήμαρχος Ποταμιάς κ. Γαβρίλης, ο Βουλευτής κ. Παναγιωτόπουλος, ο Νομάρχης κ. Τσιαμάκης, ο Πρόεδρος της ΤΕΔΚ κ. Καρατσίκης, ο κ. Μούρτος, ο Πρόεδρος του Διαμερίσματος Μεγάλου Χωριού κ. Χονδρός, ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου κ. Σκλαβούνος.

Στήλη Μνήμης για τα αδικοχαμένα αδέλφια μας (1949 - 1999, 3 Ιουλίου) Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας.

Μαθητής του Σχολείου μας απαγγέλει ποίημα πριν καταθέσει στεφάνι εκ μέρους του Σχολείου.

12η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

**Γράφει η Υπεύθυνη
κα *ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΑΝΗ***

Μεγάλη επιτυχία είχε και φέτος η 12η Πολιτιστική εβδομάδα του Συνδέσμου μας με αποκορύφωμα όπως κάθε χρόνο την βραδιά Τσίπουρου.

Ξεκίνησε με την Έκθεση Φωτογραφίας Βομβαρδισμένων Μνημείων της Γιουγκοσλαβίας και συνεχίστηκε με το διαγωνισμό στη ζωγραφική, το τουρνουά σκακιού και το παιχνίδι του κρυμμένου θησαυρού.

Επίσης δυνατοί όπως κάθε χρόνο οι ταβλαδόροι μας έδωσαν μάχη μέχρι τελικής πτώσεως στο τουρνουά ταβλιού.

Στις 8 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε η ομιλία του συγχωριανού μας κ. **Γεωργίου Σταυράκη** με θέμα: «**Μετανάστευση και Ευρυτανία**».

• • •

Μεγάλη επιτυχία είχε και η εκδρομή μας (Κρίκελλο - Στάβλους - Δομνίστα) και αυτό φάνηκε με την δρομολόγηση δεύτερου πούλμαν.

Εδώ θέλω να ευχαριστήσω όσους συνέβαλαν στην επιτυχία της 12ης Πολιτιστικής εβδομάδος τον Κώστα Μπακατσιά, την Λίτσα Μπούρα, την Μυρσίνη Δανίλη και τον Κώστα Μανθόπουλο.

• • •

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΤΑΒΛΙΟΥ:

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΣΚΑΚΙΟΥ:

ΕΛΕΝΗ ΠΑΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ:

ΑΝΘΗ ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ:

ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ

• • •

Στα πλαίσια της 12ης Πολιτιστικής Εβδομάδας

Ένα χορευτικό βραδυνό (4 Αυγούστου 1999) μας γέμισε χαρά και περάσαμε καλά στην πλατεία του χωριού μας.

Το εξαίρετο χορευτικό παρουσίασε το εφηβικό συγκρότημα του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου.

Ευχαριστούμε το Δ.Σ. του Συλλόγου αυτού από το Καρπενήσι που το έργο του αξιέπαινο και πολύπλευρο προκόβει και αναπτύσσεται εδώ και 20 χρόνια.

Ελπίζοντας στην παραπέρα συνεργασία μας του ευχόμαστε πάντα επιτυχίες στο πολύπλευρο έργο που όλο και διευρύνεται με μεγάλο αριθμό εκδηλώσεων και πολλές δραστηριότητες.

Με το έργο του αποκοπεί και στοχεύει στη διάσωση, ανάδειξη και προβολή της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

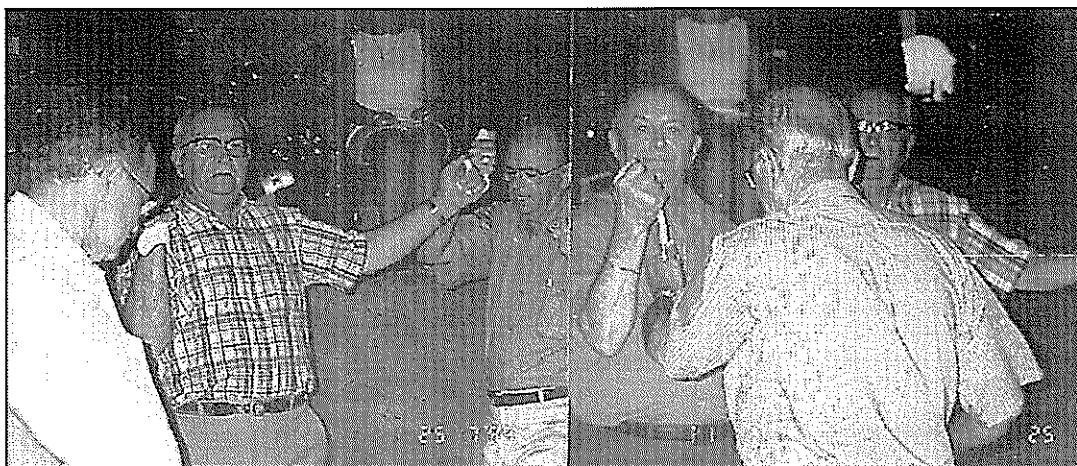
Το χορευτικό συγκρότημα Εφήβων του Πολιτιστικού Συλλόγου Καρπενησίου. Χορευτική βραδυά στην πλατεία του χωριού, στα πλαίσια της Πολιτιστικής Εβδομάδας 1999.

Αριστερά: Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου παρουσιάζει τον ομιλητή κ. Σταυράκη.

Δεξιά: Ο Κρυμμένος Θησαυρός στον Αη - Θανάση.

Στα πλαίσια της Πολιτιστικής Εβδομάδας 1999.

Από τη βραδυά τσίπουρου, 9 Αυγούστου 1999.
Ο Σωτήρης Σιταράς και οι αδελφοί Γαβρίλη στο τσάμικο.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

Σαν τ' ανεμόδαρτο πουλί και σαν το χελιδόνι,
Χωριό Μεγάλο, κούρνιασες στο πλάι της Καλλιακούδας,
τα κεραμιδοσκέπαστα τα σπίτια σου τα ισκιώνει
η φούντα της πλατόμπατσας, η τούφα της πλατσούδας.

Θροϊσματα στ' αποξυπνάν, νερά σ' αποκοιμάνε
κι όσο σε νανουρίζουνε με το γλυκό του ρόχθο,
έχεις θαρρείς βιγλάτορες, που γύρα σε φυλάνε,
το Βεριβιό, τον Κούτουπα, τη Δράγα και τον Όχτο.

ΓΙΑΝΝΗΣ Α. ΣΑΝΤΑΡΜΗΣ

(«ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ», ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1997)

Οι ομορφότερες διακοπές,
είναι οι διακοπές στο Μεγάλο Χωριό,
κοντά στους φίλους
και τους συγγενείς,
συντροφιά με τις παιδικές μας
αναμνήσεις!

ΝΕΑ ΑΙΓΑ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Πέρασαν κιόλας 8 χρόνια από την ίδρυση του ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ στο χωρίο μας και ο αριθμός των επισκεπτών χρόνο με το χρόνο αυξάνει.

Οι πρωτεργάτες του έργου αυτού, νοιώθουν ικανοποιημένοι, περήφανοι και υπεύθυνοι για την σωστή εξέλιξη σ' ένα πραγματικό ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ, με όλες τις επιστημονικές προδιαγραφές.

4 Αυγούστου 1991, εγκαινιάζεται το ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ.

Ως Πρόεδρος του Μουσείου και του Συνδέσμου, εκφράζοντας τα μέλη της Επιτροπής Μουσείου και του Δ.Σ. νοιώθω την ανάγκη να ευχαριστήσω θερμά όλους όσους οικονομικά και με προσφορά αντικειμένων κ.λ.π. ουσιαστικά συνέπραξαν ή συμπράττουν στην παραπέρα εξέλιξη του Μουσείου.

Τόσο οι αριθμοί όσο και οι καταγραμμένες εντυπώσεις στο βιβλίο επισκεπτών δικαιώνουν απόλυτα την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης (1981) και την πρόταση που έγινε δεκτή για την ίδρυση Πνευματικής Στέγης και Λαογραφικού Μουσείου και κάνουν τους υπεύθυνους του έργου αυτού κι αυτούς που το αγκάλιασαν με θέρμη και συνέπραξαν ή συμπράττουν να νιώθουν περισσότερο υπεύθυνοι για να αποκριθούν στις προσδοκίες για την την εξέλιξη του Μουσείου.

Ευχαριστούμε για το φωτογραφικό υλικό που έθεσαν στη διάθεση του Αρχείου του Μουσείου οι συγχωριανοί μας: Κ. Μπαγούρδας, Αθηνά Παπανδρέου (Κοντομέρκου), Ελ. Παΐδα, Παν. Καρίπης, Δ. Ι. Ζαβός, Σταύρος Αναγνωστόπουλος, Βασ. Γαβρίλης, Αθ. Ζ. Καρίπης, Δημ. Χάσκος, Ελ. Αγ. Κοντομέρκου, Παν. Καριοφύλλης, Ελ. Σαλτοριάδου, Χαρ. Παπαχαραλάμπους, Χαρ. Λώλος, Σωτ. Σπαράς, Σπύρος Φ. Παλιούρας, Νίκ. Σκλαβούνος, Γεωργία Ν. Βαστάκη (Μπακατσιά), Μάτσο Τριανταφύλλη.

Για την Επιτροπή του Μουσείου
Τάσος Κ. Κοντομέρκος

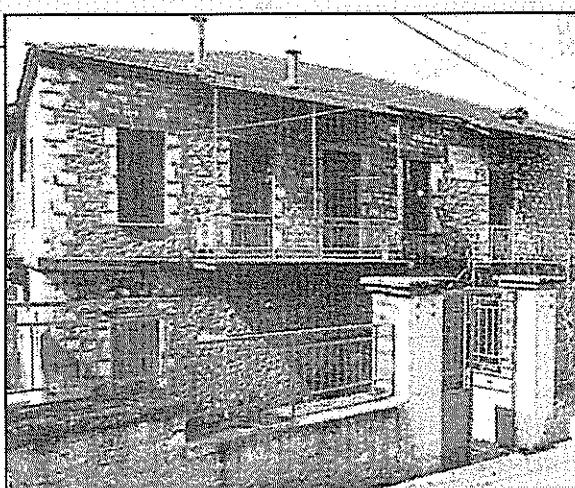
Αριθμός επισκεπτών του Μουσείου από το 1992 έως το 1999

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Γενάρης	135	180	264	430	438	358	416	408
Φλεβάρης	142	134	215	250	212	225	330	364
Μάρτης	202	210	215	300	514	420	482	468
Απρίλις	218	242	353	423	502	512	520	526
Μάις	307	363	446	500	480	570	892	785
Ιούνις	436	484	533	400	932	430	350	517
Ιούλιος	463	498	534	130	582	484	841	810
Αύγουστος	494	504	578	580	860	1124	1202	978
Σεπτέμβριος	480	679	854	535	547	791	878	833
Οκτώβριος	591	615	700	250	484	777	760	759
Νοέμβριος	370	397	481	280	232	453	502	458
Δεκέμβριος	198	283	369	350	285	397	378	448
Σύνολο	4.036	4.589	5.441	4.748	5.968	6.005	7.551	7.354

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΕΙΟΥ

1981: Γίνεται πρόταση στη Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου για την ίδρυση Πνευματικής Στέγης και Λαογραφικού Μουσείου στο χωριό μας, που έγινε ομόφωνα δεκτή.

1990: Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου αποτελείται από τους: **ΝΙΚΟ ΚΑΡΒΕΛΗ** (Πρόεδρο), **ΗΛΙΑ ΚΑΡΙΠΗ** (Αντιπρόεδρο), **ΚΩΣΤΑ ΠΡΙΤΣΙΟΛΑ** (Γεν. Γραμματέα), **ΝΙΚΟ ΣΚΛΑΒΟΥΝΟ** (Ταμία) και **ΘΕΟΔΟΣΙΟ ΒΟΝΟΡΤΑ**, **ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΑΝΗ**, **ΓΡΗΓΟΡΙΟ ΛΙΑΠΗ** (Συμβούλους).

Αυτό το Δ.Σ. αποφασίζει την δημιουργία **Λαογραφικού Μουσείου** στους χώρους του πρώτου ορόφου της Πνευματικής Στέγης και ορίζεται Επιτροπή με Πρόεδρο το **ΝΙΚΟ ΚΑΡΒΕΛΗ** και Μέλη την **ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΑΝΗ**, **ΦΙΛΙΠΠΟ ΚΑΛΛΙΑΝΗ** και **ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ**.

Έτσι αρχίζει η προσπάθεια υποδομής για το Λαογραφικό Μουσείο και η προετοιμασία των χώρων που θα υποδεχτούν τα αντικείμενα που θα αποτελέσουν μουσειακά αντικείμενα - στοιχεία για το ξεκίνημα.

1991: Το Δ.Σ. διορίζει Επιτροπή Λαογραφικού Μουσείου με Πρόεδρο τον **ΤΑΣΟ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟ** και Μέλη **ΜΑΙΡΗ ΚΑΛΛΙΑΝΗ**, **ΒΙΡΓΙΝΙΑ ΜΑΤΣΕΛΗ** (Λαογράφο) και **ΦΙΛΙΠΠΟ ΚΑΛΛΙΑΝΗ**.

Η Επιτροπή συμπληρώνεται με την παρουσία της κας **ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΡΚΑΖΗ** (**ΠΟΥΡΝΑΡΑ**) η οποία με συνεχείς αξιόλογες προσφορές μαζί με τον αδελφό της γιατρό κ. **ΝΙΚΟ ΠΟΥΡΝΑΡΑ** βοηθούν να εκπληρώνονται πάντα οι στόχοι του Μουσείου και της Πνευματικής Στέγης, γενικότερα.

1991, 4 Αυγούστου: Εγκαίνια του Λαογραφικού Μουσείου.

Τ. Κ.

Ευγενική προσφορά για το Μουσείο

Με το ποσό των 300.000 δρχ. ενίσχυσε το έργο του Μουσείου ο κ. **ΔΗΜ. ΠΕΝΤΑΦΡΑΓΚΑΣ** (ELPEN Α. Ε. Φαρμακευτική Βιομηχανία)

Θερμά τον ευχαριστούμε.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΠΑΝΟΣ Φ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ Σχολή Πολιτικών Μηχανικών Αριστοτελείου Πανεπιστημίου, Θεσσαλονίκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Α. ΚΑΛΟΖΟΥΜΗΣ Πανεπιστήμιο Αθηνών, Φυσικό Τμήμα.

ΚΛΑΙΡΗ ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟΥ Οργάνωση και Διοίκηση (ΑΣΟΕ).

.ΛΕΝΗ Κ. ΚΑΤΣΙΑΡΟΥ, Ιστορία - Αρχαιολογία Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το Δ.Σ. και η Φ.Μ.Χ.» τους συγχαίρει και τους εύχεται ΚΑΛΗ ΠΡΟΟΔΟ.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ Ν. ΜΑΡΓΙΩΤΗ, τελείωσε τα ΤΕΙ Πατρών, Διοίκηση Επιχειρήσεων.

Την Ιατρική με άριστα τελείωσε η ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΝΕΛΛΑ (κόρη της ΑΝΝΑΣ ΝΕΛΛΑ - ΒΑΣΤΑΚΗ).

Τις συγχαίρουμε και τις ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Σκλαβούνου Σοφία

Πριτσίόλας Κ. Ευάγγελος

Πριτσίόλας Κ. Παναγιώτης

Τονόρτας Αθ. Δημήτριος

Ιωαργουλέλης Ελ. Αλέκος

Σουλιώτη Αχ. Βασιλική

Σουλιώτη Αχ. Ελένη

Βλάμου Άλεκα

Βλάμος Κων/νος

Γαλανός Βασίλειος

Τάσιος Μιχάλης

Καρίπης Ζ. Σπύρος

Γρούμπα Γιαννούλα

Ζαβός Ι. Νικόλαος

Δασκαλάκης Δ. Κων/νος (ΗΠΑ)

Παλιούρας Ιωάννης (ΗΠΑ)

Τζαμάρας Σταύρος

Λαής Ιωάννης

ΟΙ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Το 1999 ήρθαν από την Αμερική:

κώς)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΒΟΝΟΡΤΑΣ (οικογενεια-

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΔΗΜΑΣ (με την σύζυγό του)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ (οικογενειακώς)	γό του)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΡΙΛΗΣ (με την εγγονή του)	ΘΕΟΣΟΣΗΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (με την σύζυγό του)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΑΣΤΑΚΗΣ (με τη σύζυγό του)	ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΜΑΚΡΗΣ (με την σύζυγό του)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (με την σύζυγό του)	ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΚΛΑΒΟΥ (γεν. Γαβρίλη)
ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ (οικογενειακώς)	ΣΤΕΛΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΙΚΟΖΗΣΗΣ (με την σύζυγό του)	ΧΡΙΣΤΙΝΑ Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΩΡΙΚΗΣ (με την σύζυγό του)	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ (με την σύζυγό του)	ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΛΙΟΥΡΑΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ (με την σύζυ-	ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΝΤΖΟΥΤΑΣ
	ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΪΔΑΣ

Βασίλης Γαβρίλης

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών ευχαριστεί:

- Τον κ. **ΦΙΛΙΠΠΟ ΚΑΛΙΑΝΗ**, Πρόεδρο του Δημοτικού Συμβουλίου, Δήμου Ποταμίας, για την προσφορά της αποζημίωσης που δικαιούται ως Πρόεδρος του Δημ. Συμβουλίου καθ' όλη την διάρκεια της θητείας του, για την εκτέλεση συγκεκριμένων έργων στο Δήμο μας.
- Τον κ. **ΤΑΚΗ ΒΟΝΟΡΤΑ**, για την προσφορά του (εκπόνηση τοπογραφικού Σχεδίου οικοπέδου του Συνδέσμου).
- Τον κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟ ΧΑΣΚΟΠΟΥΛΟ**, για την εκτύπωση και μηχανογράφηση καταλόγου των μελών και Φίλων του Συνδέσμου.
- Τους **Αδελφούς ΚΑΛΥΒΑ** (Κέντρο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ) για την προσφορά όλων των μεζέδων για την γιορτή τσίπουρου.
- Την **Πολιτιστική Επιτροπή** του Συνδέσμου στο χωριό για το σπουδαίο ανιδιοτελές έργο της στην αίθουσα πολλαπλών Εκδηλώσεων του Πνευματικού Κέντρου.

Από τις κοινωνικές εκδηλώσεις η Επιτροπή τα τελευταία χρόνια συγκέντρωσε 600.000 δρχ. Ο Σύνδεσμος τα χρήματα αυτά θα τα αναθέσει για την αγορά παραδοσιακών στολών για το χορευτικό του Δήμου μας.

Κι από τη θέση αυτή ευχαριστούμε την επιτροπή για το έργο της.

Καλούνται όλα τα παιδιά του Μεγάλου Χωριού που σπουδάζουν, να ενδιαφερθούν για τις υποτροφίες και τιμητικές διακρίσεις - βραβεία επιμέλειας και χρηστότητας που δίνονται από την Πανευρυτανική Ένωση και την Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής «Το Βελούχι» κάθε χρόνο.

Πληροφορίες: κ. Βασ. Τριχιάς, τηλ.: 25. 11. 036.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ

Γράφει ο ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Με αρκετές καθυστερήσεις, πόγω των συνεχών ενστάσεων της αντιπολίτευσης, έγινε τελικά στις 17 Ιανουαρίου 1999 στην ανακαινισμένη αίθουσα του ξενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» με παρουσία συγγενών, φίλων και Δημοτών ο τελετή ορκωμοσίας του πρώτου Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου «ΠΟΤΑΜΙΑΣ» και των Τοπικών Συμβουλίων των δέκα Δημοτικών Διαμερισμάτων (πρώην Κοινοτήτων) του Δήμου.

• • •

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ «ΠΟΤΑΜΙΑΣ»

Σε χρόνο ρεκόρ ανακαινίσθηκε ο τρίτος όροφος του ξενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» και πειτουρέζι ήδη το Δημαρχείο του Δήμου «ΠΟΤΑΜΙΑΣ».

Η διαρύθμιση και ο εξοπλισμός του παρουσιάζει πράγματι μία εικόνα ενός σύγχρονου Δημαρχείου πρότυπο μέσα στο Νομό Ευρυτανίας.

Εδώ θα πρέπει να αναγνωρίσουμε τη μεγάλη προσπάθεια του Δημάρχου κ. Γιάννη Γαβρίλη και των συνεργατών του, οι οποίοι παρ' όλες τις αντίξεις συνθήκες, κατόρθωσαν να τις υπερνικήσουν και να μας κάνουν όλους σήμερα να αισθανόμαστε υπερήφανοι για το σύγχρονο και μοναδικό Δημαρχείο μας.

• • •

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ ΧΙΟΝΟΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρωτοφανή για τρία εικοσιτετράωρα χιονόπτωση είχε σαν αποτέλεσμα να αποκλεισθεί όλο το οδικό δίκτυο του Δήμου μας και να δημιουργηθούν πολλά και σοβαρά προβλήματα (το ύψος των χιονιών ξεπέρασε το ένα μέτρο).

Η κατάσταση επιδεινώθηκε με τις διακοπές ρεύματος και τηλεφώνων οι οποίες κράτησαν και μέρες έξι.

Μερικά Δημοτικά Διαμερίσματα, δημιουργώντας μεγαλύτερη ταλαιπωρία στους κατοίκους του Δήμου μας.

Ο Συντονισμός και οι ενέργειες του Δημάρχου και των συνεργατών του άλλη μία φορά έφεραν το ποθητό αποτέλεσμα και σε ελάχιστο χρόνο όλη η περιφέρεια του Δήμου επανήλθε στο κανονικό ρυθμό της. (Εκτός ελαχίστων μεμονομένων περιπτώσεων).

• • •

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Για μια άλλη χρονιά ο δυο ομάδες του Δήμου δεν κατόρθωσαν να ανέβουν κατηγορία. Μήπως θα πρέπει να αρχίσουν να σκέπτονται πλέον την εφαρμογή του ρυτού «η ισχύς εν τη ενώσει» για να μπορέσουμε και εμείς να καμαρώσουμε κάποτε μία ισχυρή ομάδα σε μεγαλύτερη κατηγορία.

15-6-1999

Χωριανοί, για κάθε γεγονός ί είδηση που ενδιαφέρει τους Μεγαλοχωρίτες, παρακαλείστε να ενημερώνετε το Σύνδεσμό μας.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΗΜΟ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

Σας ευημερώνουμε για τα έργα που εκτελέστηκαν και αυτά που βρίσκονται σε εξέλιξη κατά τη χρονική περίοδο από 1-1 μέχρι 31-12-1999 στο Δήμο Ποταμιάς.

ΜΕΓΑΛΟ ΧΩΡΙΟ

1. Προσπάθεια χρωμάτων και ταμπλώ μπασκετών με στεφάνι.
2. Τσιμεντόστρωση δρόμου Κεφαλόβρυσου προς Μαντζιούτα.
3. Πλακόστρωση δρόμου προς Αγία Παρασκευή.
4. Σχάρες προς εκκλησία.
5. Αντικατάσταση δικτύου ύδρευσης.
6. Τοίχος Αγίου Αθανασίου.
7. Εσωτερική Οδοποιία Ν. Δερματίου (τσιμεντόστρωση).

ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ

1. Προστασία υδρομάστευσης πηγής στη θέση «ΧΕΛΙΔΟΝΑ».
2. Πλακόστρωση αυλής Ξενώνα Νέου Μικρού Χωριού.
3. Κατασκευή τεχνικού στο δρόμο προς Ζερβό.
4. Συντήρηση κεντρικών βόθρων.
5. Προστασία υδρομάστευσης Κεφαλόβρυσου.
6. Διαμόρφωση κώρου πλατείας έναντι Νασιόπουλου.

Ανιάδα

1. Διάνοιξη δρόμου προς Ανιάδα.
2. Καθαρισμός δρόμου προς Ανιάδα.

ΔΕΡΜΑΤΙ

1. Διάνοιξη δρόμου Διπόταμα - Αγία Παρασκευή Δερματίου.

ΜΟΥΖΙΛΟ

1. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης.

2. Εσωτερική οδοποιία Μουζίλου.

3. Ύδρευση Μουζίλου.

ΝΟΣΤΙΜΟ

1. Τσιμεντόστρωση δρόμου επικινδύνου τμήματος προς Καλύβια.
2. Τσιμεντόστρωση δρόμου από χοιροστάσι μέχρι οικία Νικόπουλου, Λαγκάδι.

ΚΛΑΥΣΙ

1. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης.
1. Αντικατάσταση σημιών στον υδραύλια Μαυρογιάννη.
3. Εσωτερική οδοποιία.

ΚΑΡΙΤΣΑ

1. Πλακόστρωση δρόμου σκολείου.
2. Καλλιέργεια πηγής Καρίτσας.

ΣΥΓΚΡΕΛΛΟ

1. Προμήθεια σωλήνων και μεταφορά νερού από τη θέση «Χαλικόβρυση μέχρι Απλιά».
2. Κατασκευή αποχετευτικού δικτύου και αιλλαγή σωλήνων ύδρευσης.
3. Εσωτερική οδοποιία Συγκρέλλου.
4. Διαμόρφωση κοινόχρηστων κώρων.
5. Αποπεράτωση Δημοτικού καταστήματος Συγκρέλλου.

ΧΕΛΙΔΟΝΑ

1. Συντήρηση δικτύου ύδρευσης.
2. Κατασκευή φρεατίου - βανών
3. Συντήρηση υδρομάστευσης.
4. Τοίχος αντιστρίξης έναντι γέφυρας.
5. Διάνοιξη και τσιμεντόστρωση δρόμου από καφενείο Μαραγούσια μέχρι την εκκλησία.

ΘΕΟΜΗΝΙΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Μεγάλες οι καταστροφές που προκάλεσε η θεομηνία της 19ης Οκτωβρίου 1999 σε όλα τα χωριά του Δήμου μας και ειδικά στη Χελιδόνα η οποία την επόμενη ημέρα θύμιζε σε δημητριακό τοπίο.

Άμεση η αντίδραση του Δημάρχου μας κ. Γ. Γαθρίλη και των συνεργατών του οι οποίοι προσπαθούσαν επί τρεις μέρες και μέσα από αντίξοες συνθήκες να ομαλοποιήσουν τη ζωή των Δημοτών μας, με πρωτόγονα μέσα δείχνοντας για μια ακόμα φορά την γύμνια των Καποδιστριακών Δήμων, οι οποίοι αγωνίζονται να ορθοποδίσουν χωρίς καν τα αναγκαία εφόδια.

Η παντελής έλλειψη μπχανολογικού εξοπλισμού, η απουσία της Τεχνικής Υπηρεσίας και η μη στελέχωση έμπειρου προσωπικού είναι μερικά από τα προβλήματα τα οποία πρέπει να γνωρίζετε και να είστε επιεικείς όταν διαπιστώνετε σε κάθε σας θέμα ολιγορία από το Δήμο.

Υ.Γ. Ισως είναι ένα φάντασμα το οποίο προσπαθεί να αποκτήσει σώμα. Θα μπορέσει;

★ ★ ★ ★ ★

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΔΗΜΟΥ «ΠΟΤΑΜΙΑΣ»

Συγχαρητήρια και χίλια μπράβο στα παιδιά!!!

Ίσως θα πρέπει να καταχωριθεί στο βιβλίο Γκίνες το χορευτικό μας συγκρότημα το οποίο μέσα στο διάστημα ολίγων ημερών κατόρθωσε με την βοήθεια του χοροδιδασκάλου μας κ. Δ. Χρυσικού να παρουσιάσει ένα πλήρες πρόγραμμα παραδοσιακών χορών σε όλα τα χωριά που επισκεφθήκαμε στα πλαίσια των Πολ. Εκδηλώσεων.

★ ★ ★ ★ ★

MONO 636.000.000!!!

Αν είναι δυνατό και αν μπορείς σαν Δήμος να υλοποιήσεις και να ικανοποιήσεις τις βασικές ανάγκες των δέκα Δημ. Διαμερισμάτων με το ποσόν των 636.000.000 δρχ., το οποίο θα δοθεί για την επιταξία 2000-2006 όταν μόνο για έργα ύδρευσης και αποχέτευσης χρειάζονται 600.000.000!!!

Έτσι έχουμε και ένα περίσσευμα 36.000.000 δρχ. για να φυτέψουμε κανένα δενδράκι.

(Το τεχνικό πρόγραμμα του Δήμου ανέρχεται στο ποσόν των 4.000.000.000!! δρχ. για την επιταξία 2000-2006).

Είναι αλήθεια ότι πολλοί από εμάς υποστήριξαν την συνένωση των πρών Κοινοτήτων σε Δήμο με την προϋπόθεση όμως ότι η πολιτεία θα ενδιαφερθεί και θα επιδοτήσει τους Καποδιστριακούς Δήμους, ώστε να τους δοθεί η δυνατότητα με προγράμματα και επεμβάσεις να ωντανέψουν και να αξιοποιήσουν τη φυσική τους ομορφιά και όχι μόνο. Παράλληλα με την τουριστική ανάπτυξη και την ανάδειξη της πολιτιστικής μας κληρονομιάς θα δίναμε την ευκαιρία για νέες θέσεις εργασίας και την δυνατότητα να επιστρέψουν και αυτοί που τους υποχρέωσε η μιζέρια και η πείνα να ξενπευτούν.

Αντί όμως όλων αυτών η πολιτεία κάνει οικονομική πολιτική με τα έσοδα των μεγάλων χωριών!! τα οποία με αγώνες και στερήσεις (μέσω συλλόγων ή προσώπων) απέκτησε.

Τώρα είναι υποχρεωμένα να ενισχύσουν το Ταμείο του Δήμου, για να αποκτήσουν και τα μικρά χωριά τα απαραίτητα έργα υποδομής αλλά και τις προϋποθέσεις για βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης.

Ευχή όλων μας η πολιτεία να αναθεωρήσει την έως τώρα πολιτική της και να κάνει πράξη τις υποσχέσεις της για να μπορέσουν να ορθοποδίσουν οι Δήμοι.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 1999

ΔΗΜΟΥ ΠΟΤΑΜΙΑΣ

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες πολιτιστικές και αθλητικές εκδηλώσεις του Δήμου ΠΟΤΑΜΙΑΣ από 1ην έως 13 Αυγούστου 1999.

Το πρόγραμμα αρκετά πλούσιο και ενδιαφέρον καλύπτοντας και τους πιο απαιτητικούς.

Παρ' όλο την οικονομική στενότητα που υπήρχε και τον ελάχιστο χρόνο που είχαμε μπροστά μας πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι εάν κρίνουμε από τα θετικά σχόλια.

Οι εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στα περισσότερα δημοτικά διαμερίσματα του Δήμου (το 2000 ευχόμαστε να γίνουν και στα 10 δ.δ.).

Τελειώνοντας θέλω να ευχαριστήσω και να αναφέρω όσους βοήθησαν και συνέβαλαν για την επιτυχία των εκδηλώσεων: Δ. Καλαποτλή, Β. Χατζηαντώνη, Π. Μπακατσιά, Γ. Τζούφρα, Αφούντη Καλύβα, Ράδιο Καρπενήσι, Ράδιο Ευρυτανία, Δήμο Λαμιέων (και ειδικά τον πρόεδρο του Δ. Σ. Γ. Δούμα), Μ. Πριόβολο, Δ. Χρυσικό, Λ. Καζή και Κ. Χουλιάρα.

★ ★ ★ ★ ★

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ:

1. Αστέρας Καρπενησίου 2. Μικρό Χωριό 3. Μεγάλο Χωριό 4. Ερμής.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθη ο Αστέρας Καρπενησίου.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ

1. Αστέρας Καρπενησίου 2. Μικρό Χωριό 3. Μεγάλο Χωριό 4. Μεν ιν κλακ.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθη ο Αστέρας Καρπενησίου.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΒΟΛΕΫ

1. Dreams 2. Spisegirls 3. Ανιάδα 4. Πιγκουΐνοι 5. Άσχετοι.

Νικήτρια ομάδα του τουρνουά αναδείχθη η ομάδα Dreams Μεγάλου Χωριού.

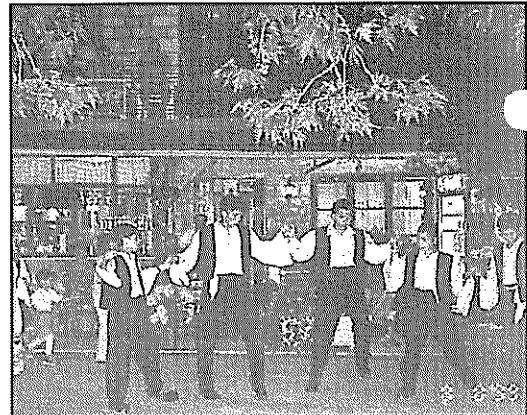
ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Α' Κατηγορία Δημάρτρης Ελευθερίου 3'19"

Β' Κατηγορία Γιάννης Σκαρπίνης 4'00"

Γ' Κατηγορία (γυναικών): Παναγιωτίδου 4'04"

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΛΛΙΑΝΗΣ

Εκδηλώσεις του χορευτικού του Δήμου στα χωριά μας.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΘΡΑΝΙΑ

από την ΕΛΕΝΗ ΠΑΪΔΑ

Βγαίνοντας από την εκκλησία της Αγίας Παρασκευής, μια Κυριακή του Ιουλίου, συνάντησα, κάποιες συνομίληκές μου που είχα χρόνια να τις δω, είτε διαμένουν στο Εξωτερικό είτε γιατί δεν βλεπόμαστε συχνά. Ανταλλάξαμε μερικές τυπικές κουβέντες και σκορπιστήκαμε.

Μετά αναλογίστηκα τα όσα ζήσαμε μαζί στα σχολικά μας χρόνια και με μερικές ίδια σίμασταν φίλες και τώρα απομνωθήκαμε, χαθήκαμε στα χρόνια που πέρασαν και στην απεραντοσύνη του κόσμου.

Θέλησα λοιπόν να ξανασμίξουμε, έστω και για λίγο, να θυμηθούμε τα παλιά και να συσφύξουμε περισσότερο τις σχέσεις μας και κάλεσα όσους μπόρεσα να βρω.

Έτσι λοιπόν ένα όμορφο βράδυ του Ιουλίου μαζευτήκαμε στην πλατεία του χωριού μας κάποιες και κάποιοι που συνυπήρξαμε κάτω από την ίδια σχολική στήγη τα δύσκολα χρόνια της Κατοχής άλλα μεγαλύτερα, άλλα μικρότερα.

Κάτω από δροσιά του πλατάνου και μεταξύ ούζου και πορτοκαλάδας τι δεν θυμηθήκαμε!

Ξεκινώντας το πρώι για το σχολείο, τους χειμερινούς μήνες, ο καθένας μας έπρεπε να φέρει κι ένα καυσόξυλο για τις σόμπτες κι αν δεν είχε δεν έμπαινε στο σχολείο.

Τα σχολικά μας είδη ήταν ελάχιστα. Τα περισσότερα παιδιά δεν είχαν σάκα αλλά μια «μαρούδα» φτιαγμένη από χοντρό ύφασμα ή τρουβά. Βιβλίο είχαμε μόνο το Αναγνωστικό, βοηθητικά βιβλία δεν υπήρ-

χαν και ελάχιστα τετράδια. Θυμάμαι τι απέραντη χαρά αισθάνθηκα όταν με δυο αυγά αγόρασα ένα τετράδιο Αριθμητικής, με τα σπιτάκια όπως τα λέγαμε.

Το πιο χρήσιμο πράγμα για μας ήταν η πλάκα και το κοντύλι, η οποία πολλές φορές, έσπαγε και χρησιμοποιούσαμε ακόμα και τα κομμάτια της.

Απαραίτητο αξεσουάρ δεμένο μ' ένα σχοινί στην πλάκα ο πάνινος σπόγγος που μας έφτιαχναν οι μανάδες μας.

Οι δάσκαλοι ήταν πολλοί αυστηροί, το ξύλο με την κρανόλουρα και οι τιμωρίες ήταν καθημερινά φαινόμενα.

Θυμάμαι για να κάνουμε κάποιους υποτυπώδεις χάρτες μαζευόμαστε κάποια παιδιά κι έφερνε το καθένα, αν είχε κάποιο χρώμα, και στο πάτωμα σ' ένα μπαλκόνι στη λιακάδα αγωνιζόμασταν να μάθουμε Γεωγραφία.

Τα παιγνίδια μας ήταν τα «σκατούλια», οι «σιομάδες», τα «πεντόβολα» (βότσαλα απ' το ποτάμι) και ο «Βεζύρης» (ένα κόκαλο από αρνίσιο πόδι).

Και περιμέναμε να έρθουν τα Χριστούγεννα να σφάξουμε τα γουρούνια για να παίξουμε «φούσκεψ» (τα μπαλόνια της εποχής) που ήταν οι ουροδόχες κίστες των γουρουνιών.

Θυμηθήκαμε ακόμη πόσο δύσκολες μέρες περάσαμε και πόσο ελλιπής ήταν η μάθησή μας, αφού το σχολείο μας πότε το κατελάμβαναν οι Ιταλοί, πότε οι Γερμανοί και για αρκετό καιρό μετατράπηκε σε νοσοκομείο για τις ανάγκες της Εθνικής Αντίστασης. Εμείς κάναμε μάθημα εκεί που στεγάζεται σήμερα το Λαογραφικό Μουσείο.

Και πάνω απ' όλα αντιμετωπίζαμε το πρόβλημα της επιβίωσης. Η έλλειψη τροφίμων έφερε πολλούς συγχωριανούς μας ακόμη και στο θάνατο.

Κάποιοι θυμήθηκαν κάποια περιστατικά με τα οποία γελάσαμε άλλα όταν έγιναν ή-αν τραγικότατα.

Στέλνανε οι μανάδες τα παιδιά να βοσκήσουν τις κατσίκες και τις αγελάδες (τα παιδιά τότε ήταν εποφορτησμένα και γι' αυτή τη δουλειά) κι όταν επέστρεψαν τα ζώα δεν είχαν γάλα και μόλωναν τα παιδιά γιατί δεν τα βόσκησαν σωστά. Η αιτία όμως ότι τα παιδιά κατά τη διάρκεια της βοσκής έπιναν το γάλα από τα ζώα, επειδή πεινούσαν.

Θυμηθήκαμε καὶ τι μάρκα σπορτέξ φορούσαμε!!

Τσαρούχακια που έφτιαχναν οι γονείς

μας, λαστιχένια παπούτσια «Άλυσίδα», ζγαρόνια και ξυπολισιά.

Κι' όταν έβρεχε ή χιόνιζε σκεπαζόμαστε με κανένα χε... η κάποιο παλιό ρούχο.

Επίσης πόση ταλαιπωρία περάσαμε φεύγοντας στα βουνά ή σε κοντινά χωριά για πολλές μέρες όταν έρχονταν οι Γερμανοί, στο χωριό, οι οποίοι έκαψαν και λεηλατούσαν τα σπίτια μας.

Κι' όμως όλα αυτά δεν μας εμπόδισαν, αντίθετα θα έλεγα μας ενδυνάμωσαν, να σπουδάσουμε, να δημιουργήσουμε, να κάνουμε οικογένειες και να πετύχουμε ο καθένας στον τομέα του.

Η βραδιά τελείωσε με πολύ ευχάριστα συναισθήματα, ικανοποίηση και τον ενθουσιασμό των παρευρεθέντων για την αναπόληση των παιδικών μας χρόνων και με την επιθυμία όλων να επαναληφθεί.

Προσφορά παποάς ραπτομηχανής για το Λαογραφικό μας Μουσείο

Το Μουσείο μας μετά την ευγενική προσφορά της αγαπητής μας πρεσβυτέρας Δημητρίου, συζύγου του ιερέως συγχωριανού μας π. Κωνσταντίνου ΒΑΣΤΑΚΗ, εμπόστιστικε με μια ραπτομηχανή παποά.

Θερμά την ευχαριστούμε.

Ας ακολουθήσουν το ευγενικό παράδειγμά της και άπλοι συγχωριανοί.

**Οι ομορφότερες διακοπές,
είναι οι διακοπές στο Μεγάλο Χωριό,
κοντά στους φίλους και τους συγγενείς,
συντροφιά με τις παιδικές μας αναμνήσεις!**

**Όταν Βοδάς και συμμετέχεις στο Σύνδεσμο,
προσφέρεις και τιμάς τον τόπο σου
και το χωριό σου.**

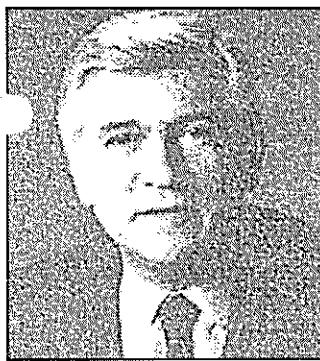
ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

Εκδήλωση μνήμης και χρέους

Από την Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 25/9 στο Καρπενήσι Αρχιερατικό και Πνευματικό μνημόσυνο από την Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων στη μνήμη του πρώτα της δημοκρατίας Παύλου Μπακογιάννου.

Με τη συμπλήρωση δέκα χρόνων από την άνανδρη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννου, οι Ευρυτάνες απέδωσαν τις πρέποντες τιμές... Η Εταιρεία Ευρυτάνων Επιστημόνων με την έκδοση βιβλίων που αναφέρονται στην πρωτικότητα του εκδιπόντος, με ομιλίες, με παντοειδείς εκδηλώσεις, πρά τη δέκα χρόνια (1989-1999) του εκδεκτό αγωνιστή, τον Ευρυτάνα πολιτικό, το δημοσιογράφο, τον άνθρωπο Παύλο Μπακογιάννη, το αδικοχαρένο μέλος της Εταιρείας.

Στην εκδήλωση μνήμης και χρέους, που πραγματοποιήθηκε στο Καρπενήσι πολλοί προσκεκλημέοι επίσημοι κι ένα πλήθος λαού διαδήλωσαν τη ζωηρή επιθυμία τους να διατηρήσουν άσθετη τη μνήμη του, τις αξίες και τα ιδεώδη της δημοκρατίας, της ελευθερίας, της πατρίδας, της θρησκείας και να διασαδίσουν το μήνυμα, όντας ανθρώπους τους ενώνουν πολλά και τους χωρίζουν λίγα.

Αφ' ετέρου η επιτυχία εισήγησε τους καταξιωμένους πρόεδρου της Εταιρείας κ. Ευαγγ. Οικο-

νόμου, οι σύντομοι καιρετισμοί του Βουλευτή Ευρυτανίας κ. Αθ. Παναγιωτόπουλου, Νομάρχη κ. Δημοσθ. Τσιαμάκη, Πρόεδρου ΤΕΔΚ κ. Δημ. Καρατσίκη και η τεκμηριωμένη, γλαφυρή και εκτενής ομιλία από το Γεν. Γραμματέα του Δ.Σ. της Εταιρείας κ. Ιωαν. Ζούμπο για την προσωπικότητα και το έργο του μάρτυρα της εθνικής συμφιλίωσης Π. Μπακογιάννη, αλλά και η διανομή του βιβλίου «Ο ιδεολόγος αγωνιστής ΠΑΥΛΟΣ ΜΠΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ», δημιούργησαν κλίμα συμφιλίωσης και συναίνεσης κι άγγιξαν την ώρα της θύμησης και της προσευχής με τη σκέψη τους οι Ευρυτάνες και οι Πανελλήνες εκείνη την ώρα, που ήξεραν ν' αγωνίζεται και να νικάει.

Παρούσα η Ντόρα Μπακογιάννη και τα παιδιά της, αισθάνονται βαριά κληρονομιά και υπερηφάνεια, τιμούν τη μνήμη του συζύγου και πατέρα και διασφαλίζουν παντοιοτρόπως τη διαιώνιση των ιδεών του, οι οποίες βρίκαν απίκηση στους άρχοντες, στο λαό της Ευρυτανίας και στους Πανελλήνες.

Η εκδήλωση, ορόσημο στην ιστορία της Ευρυτανίας, δόνησε τις καρδιές του πλήθους, αναπτέρωσε το πθικό και την εδπίδα για ένα καλύτερο μέλλον, εξουδετέρωσε τις αντιπαραθέσεις στο όνομα του Παύλου Μπακογιάννη.

Η επιτυχία της εκδήλωσης κρίθηκε και από τα ευμενή σχόλια υπέρ της Εταιρείας, της οποίας συνεχίζεται αδιάπτωτο το ενδιαφέρον για την Ευρυτανία και τους ανθρώπους της.

Κων/νος Ηλ. Μάτσιος
Μέλος Ένωσης Συν/κιών (ΕΣΜΗΕΡΑΜΕΕ)
(Αδέρμεντος Τύπος, 4-10-'99)

Στη Βελωτά

Η συνέχεια των εκδηλώσεων αυτών, δόθηκε την επόμενη ημέρα, Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου, στην ιδιαιτέρη πατρίδα του Παύλου Μπακογιάννη, την πρώην κοινότητα Βελωτάς.

Εκεί, μετά τη Θεία Λειτουργία η οποία τελέστηκε στον ιερό Ναό της Αγίας Βαρβάρας και στην οποία χοροστάπτησε ο Μητροπολίτης Καρπενησίου κ. Νικόλαος, πραγματοποιήθηκε θρησκευτικό μνημόσυνο.

Η συνέχεια δόθηκε στο κέντρο του χωριού, όπου άρχισε η κύρια εκδήλωση απόδοσης τιμών, αποκορύφωμα της οικοίας πάντα τα αποκαλυπτήρια πρωτομής του Παύλου Μπακογιάννη. Μίας πρωτομής η οποία τοποθετήθηκε με πρωτοβουλία του Εκποδιποσικού Συλλόγου Βελωτάς.

Ομιλία του Βουλευτού Ευρυτανίας Αθανάσιου Παναγιωτόπουλου για τα 10 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη

Κατ' αρχήν, θέλω να συγχαρώ τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Δ.Σ. της Εταιρείας Ευρυτάνων Επιστημόνων για την πρωτοβουλία τους αυτήν να βρεθούμε σίμερα εδώ για να αποτίσουμε τον εδάχιστο φόρο τιμής εις μνήμη του μεγάλου πολιτικού άνδρα και μάρτυρα της δημοκρατίας Παύλου Μπακογιάννη για τα δέκα χρόνια απονομίας του.

Είναι γνωστό πως η ιστορία κρίνει τους ανθρώπους. Υπάρχουν όμως στιγμές που η ζωή και ο θάνατος ενός ανθρώπου αποτελούν σταθμό για την ιστορία και κρίνουν την έκβασή της. Η αυριανή ημέρα είναι μια ημέρα σταθμός για την ιστορία της Ευρυτανίας.

Σαν αύριο 26 Σεπτεμβρίου πριν δέκα ακριβώς χρόνια, στηγεροί δολοφόνοι κτύπησαν τον Παύλο Μπακογιάννη πισώπλατα. Πισώπλατα γιατί ήσαν άνανδροι και δειλοί. Πισώπλατα γιατί δεν ήθελαν να αντικρύσουν εκείνο το γλυκό πρόσωπο με το μόνιμο χαμόγελο, μπν τυχόν την τελευταία στιγμή δειλιάσουν και δεν αποτοδήσουν

τη φονική διαταγή.

Όλη η Ελλάδα συγκλονίστηκε από τον αναπνευτικό και άδικο χαρό του.

Βαρύ το πλήγμα για τα παιδιά του, την γυναίκα του, τους γονείς του, τα προσφιλή του πρόσωπα, αλλά και βαρύ πολύ βαρύ το τίμημα για την Ευρυτανία.

Παύλο μας έλλειψες και μας έλλειψες όχι μόνο ως άξιος πολιτικός άνδρας αλλά και ως άνθρωπος που αγαπούσε τη ζωή. Αγαπούσε τη ζωή αλλά πάντα πάντοτε έτοιμος να τη θυσιάσει στο θωμό της ελευθερίας και της δημοκρατίας όπως και έπραξε.

Οι δολοφόνοι δεν σκότωσαν τα οράματα, τους αγώνες και το έργο του Παύλου Μπακογιάννη. Δεν σκότωσαν ούτε καν τον ίδιο.

Διέκοψαν μόνο την προσωπική του ανελίξη. Ουσιαστικά απέτυχαν.

Ο Παύλος πάντα ο ανθρώπος που έδωσε στην πολιτική, συναίσθημα, ανθρωπιά, δυναμισμό και ευδαιμόνιο.

Από τον Παύλο διδακτίκαμε πολλά. Πίστευε πως στην πολιτική είναι αναγκαία η άμεση και η συνεχής επικοινωνία με τους ανθρώπους.

Επικοινωνούσε με τους ανθρώπους με ένα αξιοθαύμαστο και αξιοπερίεργο τρόπο, γι' αυτό και πάντα τόσο συμπαθής.

Στις ψυχές των Ελλήνων αναγνώρισε την επιθυμία να ξεχαστούν οι μνήμες του Εμφυλίου Πολέμου και να καταργηθούν οι διαχωριστικές γραμμές.

Στα μάτια των ανθρώπων που ζούσαν στα κακοτράχαλα βουνά της Ευρυτανίας έβλεπε να καθηευπίζεται η αγριότητα ενός τόπου που προξενούσε συνεχώς κουκουγάζιες. Έβλεπε την φτώχεια και την ανέχεια από την παραμέληση της υπαίθρου.

Ειδικά για την Ευρυτανία δεν χάθηκε μόνο ο Βουλευτής της. Χάθηκε ένας μεγάλος πολιτικός άνδρας που επικείρισε και κατόρθωσε να την βγάλει από την αφάνεια και την απομόνωση.

Γιατί πριν απ' τον Παύλο η Ευρυτανία πάταν ένας ξεκασμένος τόπος, ένας τόπος απομόνωσης και εξορίας. Ήταν ο θάνατός του που σφράγισε

την απαρχή μιας νέας εποχής για την Ευρυτανία και πάντα το δραμα, ο αγώνας και το έργο του που θεμελίωσαν με γερά θεμέλια την έναρξη αυτής της νέας εποχής.

Και όλα αυτά γιατί ο Παύλος Μπακογιάννης, πάντα αγωνιστής με ιδέες και οράματα... πάντα πρεσβευτής της δημοκρατίας και άξιο, γέννημα

της Ευρυτανικής γης που τώρα τον φιλοξενεί.

Παύλο μας έκανες να νιώθουμε υπερήφανοι, γι' αυτό δεν σε ξεκνούμε.

Θα αναπάνεσαι για πάντα στις καρδιές μας.

Ευχαριστώ.

(Καρπενίσι, 25-9-'99)

• • •

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Το Ελληνικό Κέντρο Πολιτικών Ερευνών του Πανεπιστημίου και ο Δήμος Καρπενούσιου οργάνωσαν και πραγματοποίησαν στο Καρπενίσι και στην αίθουσα της Βασικής Βιβλιοθήκης, από 23 μέχρι 26 Σεπτεμβρίου 1999, επιστημονικό συνέδριο με θέμα: «ΠΤΥΧΕΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ 1946-1949».

Άρχισε με προσφώνηση του Δημάρχου Καρπενούσιου κ. Γιάννη Παπαδόπουλου, χαιρετισμούς από εκπροσώπους διάφορων φορέων και ομιλία του Προέδρου της Οργανωτικής Επιτροπής Καθηπ. Κλεομένη Κουτσούκη.

Ακολούθησαν, σε έξι συνεδρίες, 36 εισηγήσεις από Καθηγητές Πανεπιστημίων και άλλους επιστήμονες, ερευνητές, ιστορικούς, λογοτέχνες και συγγραφείς.

Συντονιστής: Κλεομένη Κουτσούκη, Καθ. Παντείου Πανεπιστημίου.

Βιωματικές εμπειρίες από τον Εμφύλιο, μαρτυρίες και αναμνήσεις από αγωνιστές του Δ.Σ.Ε. και του Ε.Σ. Στο τέλος έγινε σύνοψη των εργασιών του συνεδρίου. Σημείωσε επιτυχία. Πολλά τα ιστορικά γεγονότα και ντοκουμέντα στα οποία έγινε αναφορά.

ΓΙΟΡΤΗ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΤΕΙΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ πραγματοποίησε στον Καθεδρικό Ιερό Ναό Αγίας Τριάδας Καρπενούσιου την 1η Αυγούστου 1999 γιορτή, κατά την οποία μετά τη Θεία Λειτουργία απονεμήθη-

καν, σύμφωνα με τον Κανονισμό του Ιδρύματος, Γαμήλια Βοήθηματα σε θυγατέρες πολύτεκνων οικογενειών που πήθαν σε γάμο το παρελθόν έτος (1998).

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΜΑΣ

Ο Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτών «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» στα πλαίσια της 12ης Πολιτιστικής Εθδομάδας Μεγάλου Χωριού διοργάνωσε πρεπήσια εκδρομή στο Κρίκελλο - Στάβλους και Δομήνιστα.

Οι εκδρομείς (2 πούλμαν) επισκέφθηκαν πρώτα το Κρίκελλο, όπου στη βαθύσκιωτη πλατεία ήπιαν καφέ και στη συνέχεια πήγαν στους Στάβλους και το μεσημέρι κατέληξαν στη Δομήνιστα. Στο χωριό μας ξεναγήθηκαν στο Μνημείο Εθνικής Αντίστασης, στο Λαογραφικό

Μουσείο και στην Έκθεση Παλαιάς φωτογραφίας και στη συνέχεια γευμάπισαν ομαδικά στην πλατεία του Κοινωνικού Τουρνουά Ξενώνα.

Πιστεύουμε πως οι υπεύθυνοι της εκδρομής αυτής πρόσφεραν στα μέλη του Συνδέσμου μια μοναδική ευκαιρία: να γνωρίσουν έναν άλλο χώρο της πανέμορφης Ευρυτανίας μας, που έχει δείξει ιδιαίτερες φυσικές ομορφιές αλλά και πολλά πολιτιστικά δρώμενα.

(ΕΥΡΥΤΟΣ, Αύγουστος 1999)

• • •

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ (Π.Κ.Ρ.)

Την Κυριακή 21/11/'99, εορτά των Εισοδίων της Θεοτόκου, έγινε όπως κάθε χρόνο, με πρωτοβουλία του Π. Κ. Ρ. και της Ε. Α. Ρ., η καθιερωμένη εορτά της Παναγίας της Προυσιώτισσας, προστάτιδος των Ρουμελιώτων.

Της Θείας Λειτουργίας και αρτοκλασίας που έγινε στον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου Πευκακίων, προέστη ο Πανοσιολογιστας Αρχιμανδρίτης π. Ανατόλιος Ψυχογιός (Διευθυντής της Διεθνούς Ακαδημίας «Κοσμάς ο Αιτωλός» Παλιαμπέλων Βονίτσων) συνεπικουρούμενος από τους ιερείς του ναού.

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, έγινε

λιτάνευση της ιεράς και θαυματουργού εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας, από τον Ι.Ν. Αγίου Νικολάου στο Μέγαρο του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιώτων συνοδεία Μουσικής μπάντας όπου και εφάλλη δέσποιν.

Ακολούθως οι τιμώντες την εορτή ρουμελιώτες και φίλοι της Ρουμελίης εισπήλθαν εις την μεγάλην αιθουσα του Π.Κ. «Δελφοί», εις την οποίαν έλαβε χώρα η ομιλία και λοιπές εκδηλώσεις.

Ομιλητής ήταν ο κ. Παναγιώτης Βλάχος, Φιλόδοξος, Επίτιμος Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης και μέλος του Δ.Σ. του Π.Κ.Ρ.

• • •

ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΤΟ ΝΕΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Από τις εκδογές της Π.Ε. της 21.11.'99, εξελέγη νέο Δ.Σ. που συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης
Αντιπρόεδρος: Γιάννης Γαζέτας
Γενική Γραμματέας: Στέλλα Ζαχαράκη
Ταμίας και Ειδικός Γραμματέας: Γεώργιος Φλώρος
Έφερος: Όλγα Οικονόμου
Μέλη: Ηλίας Λιάσκος, Κων. Πρασσάς, Δημήτριος Φαλλής, Κωνσταντίνος Φούκας.

• • •

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η Πανευρυτανική Ένωση οργάνωσε στο Καρπενήσι και στην αίθουσα του Συνδέσμου «ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ» εκδήλωση για την παρουσίαση του βιβλίου του Ευρυτάνα συγγραφέα, Καθηγητή Αγγλικής, Κοινωνιολόγου κ. Γεωργίου Σταυράκη, με τον τίτλο «ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ».

Στο βιβλίο αυτό καταγράφονται οι αγώνες, οι καπηοί και η νοσταλγία των ξενητεμένων που

ζουν με το ίδιο όνειρο «το νόστιμον πίμαρ».

Όπως γράφει σε μίνυμά του ο κ. Ανδρέας Καπιζώνης, Καθηγητής Πανεπιστημίου FIORENCE, S.C. των Η.Π.Α. «το βιβλίο είναι έργο ζωής για το συγγραφέα, ο οποίος καταγράφει διαχρονικά και τεκμεριωμένα πρόσωπα, καταστάσεις και γεγονότα, που ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα». Η εκδήλωση πραγματοποίηθηκε στις 18 Ιουνίου 1999 και παρουσίαση του βιβλίου έγινε από τον κ. Γεώργιο Τσατσαράκο, Καθηγητή Λυκείου Καρπενήσου.

• • •

ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΙΑΤΡΟΥΣ

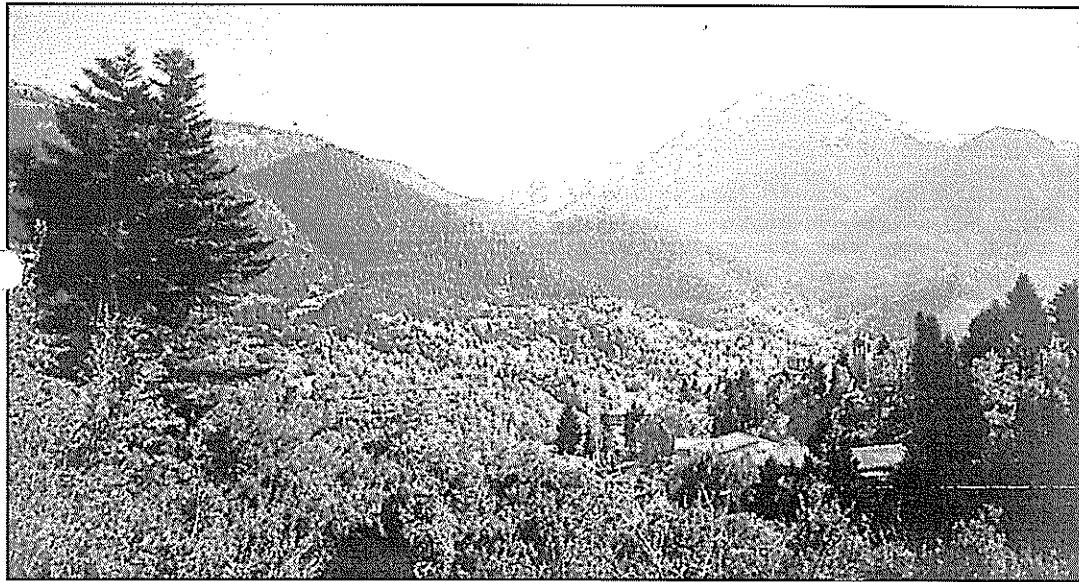
Τις ευχαριστίες της προς την Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ» εκφράζει η ΠΑΝΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ, για την ενίσχυση του «θεαρέστου έργου της Ομάδας Αλληλεγγύης των Γιατρών της Πανευρυτανικής» με το ποσό των 1.000 δολλαρίων. Σημειώνεται ότι για το ίδιο σκοπό διέθεσαν από 200 δολλάρια οι τ. Πρόεδροι του «ΒΕΛΟΥΧΙΟΥ» κ.κ. ΑΘ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΝΤΑΗΣ και Χρ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ

ΕΙΜΑΙ Η ΖΕΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΑΛΠΩΡΗ
ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ ΣΟΥ ΤΙΣ ΑΓΡΙΕΣ ΚΑΙ
ΠΑΓΩΜΕΝΕΣ ΝΥΧΤΕΣ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ.
ΕΙΜΑΙ Η ΠΟΘΗΤΗ ΚΑΙ ΦΙΛΙΚΗ ΣΚΙΑ ΟΤΑΝ
Ο ΨΗΝΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ.
ΕΙΜΑΙ Ο ΣΚΕΛΕΤΟΣ ΤΗΣ ΣΚΕΠΗΣ ΣΟΥ,
ΕΙΜΑΙ Η ΣΑΝΙΔΑ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ ΣΟΥ,
ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ ΠΟΥ ΚΟΙΜΑΣΑΙ
ΚΑΙ ΤΟ ΞΥΛΟ ΓΙΑ ΝΑ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ ΤΑ
ΓΟΡΓΟΤΑΕΙΔΙΑΡΙΚΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΣΟΥ.
ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΣΤΥΛΙΑΡΙ ΤΗΣ ΣΚΑΠΑΝΗΣ ΣΟΥ
ΚΑΙ Η ΠΟΡΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟ ΣΟΥ.
ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΞΥΛΟ ΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ ΣΟΥ
ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΕΡΕΤΡΟΥ ΣΟΥ.
ΕΙΜΑΙ Ο ΑΡΤΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΘΟΤΗΟΣ.
ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΟΥΣ.
ΑΚΟΥ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΜΟΥ

ΜΗ ΜΕ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙΣ

Γενική άποψη Μεγάλου Χωριού - Καλιακούδας από το Νέο Δερμάτι.

(Φωτό: Τάσος Κοντομέρκος)

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΕΥΡΥΤΑΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ

ΙΔΡΥΜΑ ΓΑΖΗ - ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 17 Δεκεμβρίου 1999, το **Ίδρυμα Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου**, βράβευσε, στη Βασική Βιβλιοθήκη Καρπενησίου, τους πρωτοετείς φοιτητές, που πέτυχαν την εισαγωγή τους στο Πανεπιστήμιο, πρώτοι μεταξύ των συνυποψφίων τους από το Νομό Ευρυτανίας, κατά το προηγούμενο εκπαιδευτικό έτος, καθώς και τους πρωτεύσαντες αποφοίτους των Γυμνασίων του Νομού.

Πριν από την τελετή της απονομής των βραβείων, ο Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, Ευρυτάνης καταγωγής, κ. **Ιωάννης Υφαντόπουλος**, μίλησε στους τελειοφοίτους όλων των Γυμνασίων του Νομού, με θέμα «**Η πρόσβαση στο αυριανό Πανεπιστήμιο**». Στη συνέχεια με λεωφορείο που μίσθωσε το Ίδρυμα, οι μαθητές ξεναγήθηκαν στις **Κορυσχάδες** (Μουσείο Εθνικής Αντίστασης) και στο **Μεγάλο Χωριό** (Λαιογραφικό Μουσείο) και γεμάτισαν στο κέντρο του Γαύρου **«Το Πέταλο»**.

Το απόγευμα, στις 6.30' μ.μ. στην κατάμεστη αίθουσα της Βιβλιοθήκης, παρουσία του Μητροπολίτη Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου, των Δημάρχων Καρπενησίου, Φουρνάς κ.κ. Ι. Παπαδοπούλου και Γ. Χαλάσου, εκπροσώπων αρχών, σωματείων και συλλόγων, των γονέων των βραβευθέντων, ο Πρόεδρος του Ιδρύματος κ. **Ι. Καραχοντζίτης** παρουσίασε τον κανονισμό Υποτροφιών του Ιδρύματος και κατόπιν έγινε η απονομή των βραβείων.

Οι βραβευθέντες φοιτητές είναι:

1. **Νικόλαος Κρεμμυδάς** του Γεωργίου, Α'

Δέσμη, Σχολή .. Υπολογιστών Κρήτης

2. **Ιωάννης Χατζόπουλος** του Σεραφείρη, Β' Δέσμη, Ιατρική Αθηνών.

3. **Ελένη Κατσιαρού** του Κων/νου, από το Μεγάλο Χωριό, Γ' Δέσμη, Σχολή Ιστορίας - Αρχαιολογίας Θεσσαλονίκης.

Το Α' βραβείο της απένειψε ο κ. **Τάσος Κοντομέρκος** μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος.

Ο κ. Τάσος Κοντομέρκος μέλος του Δ.Σ. του Ιδρύματος απονέψει το Α' βραβείο στην Ελένη Κατσιαρού.

4. **Γεώργιος Νάσιος** του Ανδρέα, Δ' Δέσμη, Σχολή Επιχειρήσεων Έρευνας Μάρκετινγκ, Οικον. Πανεπιστήμιο Αθηνών, και

5. **Σοφία Καλύβα** του Παναγιώτη, ΤΕΙ. Πολιτ. Δομικών Έργων Πειραιά.

Οι βραβευθέντες μαθητές:

1. **Παναγιώτα Καρυώτη**, Γυμνασίου Γρανίτσας,

2. **Βερονίκη Σοφού**, Γυμνασίου Καρπενοίου,

3. Ελένη Μαθιουδάκη, Γυμνασίου Κερασοχωρίου,

4. Θωμάς Διώτης, Γυμνασίου Παλαιοκατού-

γάλη επιτυχία.

Στο πάνω π. κ. **Μαρία Φουρλιά** συνόδευσε με τη διακριτική της μουσική το έργο.

Από την εκδήλωση του Ιδρύματος Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου. Από αριστερά: Ι. Υφαντόπουλος, Καθηγ. Πανεπιστημίου Αθίνας, Γ. Κατσούλης, Δ/ντης Αγροτικής Τράπεζας Καρπενησού, Τάσος Κοντομέρκος, Σπ. Κυρίτσης, Πρύτανης Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθίνας.

νας,

5. Μαριάννα Σταμούλη, Γυμνασίου Ραπτόπουλου.

6. Γεώργιος Αρβανίτης, Γυμνασίου Φουρνάς, και

7. Απόστολος Λάμπρου, Γυμνασίου Φραγκάστας.

Τα βραβεία των φοιτητών πήταν σου 1.000.000 δρχ. και των μαθητών 100.000 δρχ.

Στη συνέχεια, ομάδα μαθητών της Γ' τάξης Θεωρητικής κατεύθυνσης του Ιουνιαίου Λυκείου Καρπενησού, παρουσίασε, με διδασκαλία - σκηνοθεσία της καθηγήτριας κ. **Νίκης Μπακογεώργου**, από θεατρικό αναλόγιο, το έργο του Γ. Βίζυπνού «Το αμάρτυρα της μπρόσι μου», με με-

γάλη επιτυχία.
Οι εκδηλώσεις των βραβευθέντων τελείωσαν με δεξιώση, που παρέθεσε το Ίδρυμα στους βραβευθέντες και σε όλους τους καλεσμένους. Ο μπουφές είχε ποικιλία γευστικών εδεσμάτων.

Σημειώνουμε ότι το Ίδρυμα Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου, για δεύτερη φορά εφέτος βραβεύει φοιτητές και μαθητές από την επομένη δε χρονιά θα δίνει και υποτροφίες για ανώτερες σπουδές, μεταπτυχιακές κ.λ. στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

Εκφράζουμε τα συγχαρητήριά μας στους βραβευθέντες και τις ευχαριστίες μας στο Ίδρυμα.

M.

Από την εκδήλωση του Ιδρύματος Γαζή - Τριανταφυλλόπουλου. Από δεξιά: Σπ. Κυρίτσης, Πρύτανης Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθίνας, Τάσος Κοντομέρκος, Γ. Κατσούλης, Διευθυντής Αγροτικής Τράπεζας Καρπενησού. Στο βήμα ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Ι. Καραχοντζήπης.

Μετανάστευση και Ευρυτανία

Ομιλία του Καθηγού Αγγλικής - Κοινωνιολόγου κ. Γεωργίου Σταυράκη στις 8 Αυγούστου 1999 στην ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΤΕΓΗ του Μεγάλου Χωριού στα πλαίσια της Ποδοπιστικής Εβδομάδας

Το θέμα που θα μιλήσουμε σήμερα είναι τεράστιο, και όπως είναι αυτονότο δεν είναι δυνατόν να καλυφθεί μέσα σε λίγη ώρα.

- Ωστόσο, στα πλαίσια της ποδοπιστικής Εβδομάδας του Μεγάλου Χωριού προσπάθησα να συντάξω μια σύντομη Ιστορική αναδρομή για την μετανάστευση σε σχέση - όσο αυτό πήναν - δυνατόν - με την Ευρυτανία και το Μεγάλο Χωριό.

Πιστεύω το θέμα θα είναι αρκετά ευημερωτικό, και ενδιαφέρον αφού, και σήμερα που μιλάμε, σχεδόν όλοι μας έχουμε, κάποιον αδελφό, κάποιο συγγενή, έχω από τα όρια της Ελλάδας.

Το Μεγάλο Χωριό, Κεφαλοχώρι από τις αρχές του περασμένου αιώνα, έχει συνδέσει το όνομά του με την Κωνσταντινούπολη, σε τέτοιο βαθμό ώστε η κουλούρα, και τα άλλα ποδοπιστικά του χαρακτηριστικά να είναι ένα μείγμα δυο πολιτισμών που έτρεχαν παράλληλα.

Ποιός δεν θυμάται τους μουστακαλίδες χωριανούς που γύριζαν από την πόλη, με τα παλτά με το βελούδενιο πέτο, την ομπρέλα, και το μπαστούνι με την ασημένια λαβή.

Τα σπίτια των Κωνσταντινοπολίτων πέτρινα και ενιωτωσιακά όπως τα βλέπουμε σήμερα.

Μερικά στολισμένα με ασημικά και κρύσταλλα σπάνιας τέχνης που έφερναν από την πόλη.

Ποιός ξεννά το λεξιλόγιο της γιαγιάς και του παπού που πήναν ένα μείγμα ελληνικών και τούρκικων λέξεων. (π.χ.)

Το σοκάκι= δρόμος, ο νοντάς= το δωμάτιο, σεβδάς= αγάπη - έρωτας, αλποσφερίσι= συναλλαγή, χούι = συνήθεια - κακή και πολλές άλλες που, ίσως θημηθείτε.

1. Θα μιλήσουμε για τα αίτια που την προκάλεσαν

2. Για την πορεία και τα προβλήματα στην ξενπιτική

3) Για την παλιννόστηση δηλαδή: Τους λόγους που δεν πραγματοποιεί.

Μετά την λίξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, και μέχρι σήμερα, υποδογίζεται όπι ο ένας στους τρεις Ευρυτάνες, βρίσκεται τώρα, πή πάντα στο παρελθόν ξενπιτεμένος.

Σπις δεκαετίες του '40-'50 και '60 ο μεγαλύτερος όγκος των συμπατριωτών μας Ευρυτάνων άφηνε τα χώματα της πατρίδας και φευγε κυρίως προς την Η.Π.Α. Δευτερεύοντος πολλοί άλλοι μεταναστεύσαν στον Καναδά, την Αυστραλία, και τη Γερμανία.

Μια πρόσκληση από το θείο, τον αδελφό, τον αρραβωνιαστικό και στη συνέχεια η περιπόθητη βίζα, πή πάντα περίπου «η λύτρωση» για πολλούς Ευρυτάνες.

Τα υπόλοιπα τα αναλάμβαναν - με το αγριώτιο βέβαια, - τα πλοία της Γραμμής Αμερικής - Αυστραλία.

Το κοινωνικό φαινόμενο που παρουσιάζει η μετανάστευση από την Ευρυτανία και η μακροπρόθεσμες συνέπειες αυτής της αιμοραγίας, (επιτρέψτε μου την προσωπική γνώμη) είναι μεγαλύτερες από οποιοδήποτε δύσκολος - οικονομικός, ή άλλο.

Το πληθυσμιακό όφελος, που έχει τόσο μεγάλη ανάγκη πη πατρίδα μας, το μεταθέσαι στην Αμερική, την Αυστραλία, και άλλου.

Δημιουργήσαμε μια ολόκληρη «χαμένη γενιά».

Παίρνοντας υπόψη τη γεωγραφική θέση της πατρίδας μας και το μεγάλο δημογραφικό πρόβλημα που δημιουργήσε ο «Μινώταυρος» του ξενπιτεμένου, - παρά τις επί μέρους θετικές πλευρές - πιστεύω τελικά, όπι η αρνητική πλευρά από τα πράγματα αποδείχτηκε μεγαλύτερη.

Η ερήμωση της Ελληνικής περιφέρειας είναι από ποδλά χρόνια φανερή.

Για την Ευρυτανία και τους Ευρυτάνες το πρόβλημα αυτό είναι γνωστό.

Υπάρχουν χωριά που μένουν μόνιμα το χειμώνα 3-5 γέροντες, και δημοτικά σχολεία που δεν λειτουργούν επειδή δεν υπάρχουν παιδιά.

«Η αθρόα μετανάστευση έβγαλε την πατρίδα μας ζημιώμενη γιατί μπορούμε να την παραμοιάσουμε με μια μάνα, που τα παιδιά της την εγκατέλειψαν δίκως να θέλει να καταλάβει γιατί, - και χωρίς να δημιουργεί τις προϋποθέσεις να τα φέρει πίσω».

Στις δεκαετίες του '50 και '60 οι πολιτικοί μας έκαναν ότι μπορούσαν να ενθαρρύνουν την μαζική έξοδο νέων ανδρών και κοριτσιών.

Στην καλύτερη περίπτωση δεν έκαναν τίποτα την αποθαρρύνουν.

Ο πρών Διευθυντής του τμήματος Απόδημου Ελληνισμού στην Εθνική Τράπεζα, και Πρόεδρος της Πανευρυτανικής Ένωσης κ. Παναγιώτης Κωστοπαναγιώτης, στο βιβλίο του «Προσφορά Αγάπης» γράφει για την Ευρυτάνα μετανάστη.

«Ο Ευρυτάνας δεν πήγε στην ξενπιά να κατακίσει το χρυσόμαλλο δέρας. Άλλαξε πατρίδα για να κορτάσει ψωμί, να φορέσει παπούτσια στα γυμνά του πόδια, να παντρέψει τις αδελφές, να γηροκομίσει τους γονείς».

· τ' θρεί κοινωνική δικαιοσύνη.

Σαν να μην αρκούσε η φτώχεια και η ανεργία για τους νέους, - δεν έλειπε και η κοινωνική μιτέρια, δεν έλειπαν ποτέ, οι ταξικοί διαχωρισμοί, ακόμα και στα πιο μικρά χωριά.

Σε αυτά, αν προσθέσουμε την πολιτική αστάθεια - που κράτησε για ποδλά χρόνια - και τα ποικίλα κοινωνικά τραύματα, που άφησε ένας ανόπτος εμφύλιος πόλεμος, δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί οι Έλληνες της επαρχιακής Ελλάδος έφευγαν

όπου γης.

Η ζωή του Έλληνα αγρότη από τον περασμένο αιώνα ως το 1950-1960 πάντα απελπιστικά φτωχή και μίγερη. Κύριο μέδημα της οικογένειας πάντα να εξασφαλίσει ένα κομμάτι ψωμί και να απομακρύνει τον κίνδυνο της πείνας.

Όποια και αν πάντα η δύσα της κλασσικής Ελλάδος, και τα περιλαμπρα μνημεία που άφησε, η ομορφιά της φύσης, της θάλασσας, και των πανύψηλων βουνών της, η Ελλάδα παρέμεινε μια άγονη και κακοτράχηλη γη, από την οποία έπρεπε να βγάλει το ψωμί για να αναστήσει την οικογένεια.

Οι Έλληνες της επαρχιακής Ελλάδας, ένα πράγμα γνώριζαν καλά στο πετσί τους. Την φτώχεια.

Με φθόνο εκδιπαρούσαν και έκαναν συγκρίσεις για την δική τους μαύρη ζωή, με τους διγοστούς προύχοντες και μερικούς δημόσιους υπαλλήλους που μπορούσαν να ζουν λίγο ανθρωπινά.

Η σωστή κοινωνική πρόνοια πάντα ανύπαρκτα και άγνωστα πράγματα. Έτσι οι έκοντες, όχι μόνον δεν ενδιαφέρονταν για το φτωχόδασ αλλά, συχνά τον έβλεπαν αφ' υψηλού, σαν πολίτες ενός Κατώτερου Θεού.

Η ιδέα του ξενπεμού για καλύτερους τόπους πάντα μέσα στη σκέψη των φτωχών και καταφρονεμένων, που αποτελούσαν τη μάρα του λαού μας.

Η ιστορία της Ελλήδας είναι μια Οδύσσεια, γιατί και οι Έλληνες που την καράζουν έχουν ποδλά στοιχεία από τον Οδυσσέα.

Πολυμήκανοι αλλά πάντα Έλληνες ταξιδεύοντες, λίγο πονηροί, υπομονετικοί και γενναίοι παλεύονταν με τις ανθρώπινες δυνάμεις τους με θεούς και δαίμονες, προσδοκώντας να επιστρέψουν μια μέρα ως νοικοκύρηδες στη δική τους Ιθάκη.

Η μετανάστευση των Ελλήνων είναι σκεδόν συνώνυμη με την Ιστορία του Έθνους και της φυλής αφού όπως είναι γνωστό, οι μεγαλύτε-

ροι ευεργέτες της πατρίδας μας ίσσαν όλοι μετανάστες.

Σε αυτό, η Ευρυτανία, και το Μεγάλο Χωριό, δεν αποτελεί εξαίρεση. Αντίθετα η μεταναστευτική αφαίμαξη κτύπησε ιδιαίτερα σκληρά την Ορεινή Ευρυτανία ιδιαίτερα πολύ με το Τρίτο μεγάλο κύμα εξόδου που θα μιλήσουμε στη συνέχεια.

Από τα ίδια κύματα που πέρασε ο Οδυσσέας, πέρασαν και οι χιλιάδες Έλληνες μετανάστες της μεταπολεμικής Ελλάδας που εγκατέλειψαν τη χώρα αναζητώντας καλύτερην ιύκη, και διασκορπίστηκαν στις άκρες του κόσμου για να δημιουργήσουν το απόλυτο «Όνειρο «την επιστροφή στην πατρίδα».

Η φτώχεια, η ανεργία, οι ταξικοί και κοινωνικοί αποκλεισμοί, οι ανόπτες κομματικές έριδες εξώθησαν στην μετανάστευση όπι καλύτερο έχει ένα Έθνος. Δηλαδή του νέους σε πλικία ανθρώπους.

Για την Ελληνική οικογένεια του χωριού, που είχε πολλά κορίτσια να παντρέψει, μια εδπίδια επιβίωσης, ήταν η «προσοδοφόρα» λύση να στελνουν ένα - δυσκολότερης η πάνε στην Αμερική και την Αυστραλία για να παντρευτούν ένα μετανάστη.

Η Ευρυτανία, Νομός άγονος με κακοτράχαλα βουνά, «πίσω από τον κόσμο» όπως λέγανε οι παλιοί, αλλά με ανθρώπους ζωντανούς και πανέχυπνους από τις αρχές του περασμένου αιώνα, ήταν πάντα πηγή μεταναστών προς πάσα κατεύθυνση.

Το Μεγάλο Χωριό ήταν «πρωτοπόρος» και σε αυτό το γέπιτη. Αρχικά με την μετανάστευση στην πόλη (Κωνσταντινούπολη) αργότερα την Αμερική και την Αυστραλία, ο Μινώταυρος του ξενπτερού έπερνε τους νέους ανθρώπους και διασπούσε την συνοχή της παραδοσιακής ελληνικής οικογένειας.

Έφευγαν οι νέοι άνδρες με ένα όνειρο: Να συναντήσουν την «Καινούργια Ατλαντίδα» και να γυρίσουν πίσω προκομένοι και τιμημένοι.

Να παντρέψουν τις αδελφές, να κτίσουν ένα καινούργιο πέτρινο σπίτι, να βοηθήσουν τα παιδιά τους τα αδέρφια, να σπουδάσουν.

Δεν ξεκνούσαν όμως και τα κοινά, τις ανάγκες της ιδιαίτερης πατρίδας, του χωριού που πρωτοαντίκρυσαν τον πόλιο και δροσίστηκαν από τα κρυστάλλινα νερά του.

Έκαναν Συλλόγους, και άλλες φιλανθρωπικές οργανώσεις όπως για παράδειγμα ο Σύνδεσμος των Μεγαλοχωριτών που όπως όλοι γνωρίζουμε ιδρύθηκε τον περασμένο αιώνα στην Κωνσταντινούπολη.

Αργότερα στην Αμερική και την Αυστραλία ιδρύθηκαν άλλες Ευρυτανικές οργανώσεις με κορυφαία την Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής «ΒΕΛΟΥΧΙ».

Με την συνδρομή και συχνά την γενναιοδωρία των Ευρυτάνων, κτίστηκαν Σχολεία, Γυμνάσια, Νοσοκομεία, Εκκλησίες, Γραμματεία. Θεοπίστηκαν υποτροφίες για Ευρυτάνες φοιτητές.

Σχεδόν κάθε βρυσούλα, κάθε εικόνα στις εκκλησίες μας φέρει το όνομα κάποιου μετανάστη.

Χωρίς ωστόσο, με αυτό, να προβλέπεται και οι μεγάλη ουσιαστική συνεισφορά εκείνων που δεν βγήκαν από τα όρια της Ελλάδος.

Ο Νορμός Ευρυτανίας, μέσα στα σπλάχνα του κορμού της Ελλάδας, ένας τόπος που μόδις 20-30 χρόνια νωρίτερα ήταν ελάχιστα γνωστός στα πλατύ Ελληνικό κοινό, που το Καρπενήσι κάποτε κρίθηκε ως τόπος κατέληπτος για εξορία, γέννησε πολλά φωτεινά μναλά, πολλά από τα οποία τα κέρδισε η ξενπτιά.

Το ορεινό τοπίο της πιο καθαρότητα του περιβάλλοντος και οι γνήσιες παραδόσεις του δαού της, συμβάλλουν στην καλλιέργεια μιας μοναδικής ίσως, λεβεντιάς που διψάει για πρόσθιο, για κατάκτηση της γνώσης και της αξιοπρέπειας.

Ωστόσο για να είμαστε ρεαλιστές, στην ξε-

υπτιά δεν είναι τα πάντα ρόδινα. Από τα πρώτα χρόνια κιόλας, ο μετανάστης είχε να αντιμετωπίσει τον ρατσισμό και τις προκαταδίψεις από την κυρίαρχη τάξη στις χώρες υποδοχής.

Οδιγογράμματος, και χωρίς γνώση της ξένης γλώσσας πάντα αναγκασμένος να κοινωνικοποιθεί ξανά σαν να είναι, μικρό παιδί και να διακατέχεται από εσωτερικές συγκρούσεις που έκουν να κάνουν με το γόντρο και την περηφάνεια ευπλήκτων ανθρώπων.

Ήταν θα λέγαμε ο άνθρωπος που η μοίρα του «καταδίκασε» να ζεί ταυτόχρονα σε δυο κοινωνίες την Ελληνική, και την ξένη με διαφορετικούς ανταγωνιστικούς πολιτισμούς.

Να ζει έντονες ψυχικές αντιφάσεις, να εργάζεται στις πιο δύσκολες δουλειές, σε ένα βαρύ κλίμα που δεν μοιάζει με το κλίμα της Ελλάδος - πράγματα που επιβάραιναν πολύ την υγεία του.

Με τις βαλίτσες γεμάτες όνειρα και προσδοκίες για μια καλύτερη ζωή, άρχισε μια μακρόχρονη δοκιμασία.

Το αντιστάθμισμα πάντα ήταν η κίμαιρα για το γριήγορο πλούτισμό, και το δράμα του νόστους, την επιστροφή στην πατρίδα με δόξα και τιμή.

Διασπαρμένα σήμερα στις πέντε περίους οι απόδημοι θα πρέπει να αποτελούνε προγευμάτων του Ελληνικού Έθνους. Του Ελληνισμό δεν τον αποτελούν μόνο τα 10 εκατομμύρια που ζούνε μέσα στον Ελλαδικό χώρο.

Από στατιστικά στοιχεία που υπάρχουν υπολογίζεται ότι γύρω στο 30% των Ελλήνων ζει έξω από τα όρια της Ελλάδος, διασπαρμένοι σε κάθε γωνιά της Γης.

Το τρίτο μεγάλο κύμα εξόδου στις δεκαετίες του '40, '50 και '60 δεν έχει κανένα προγούμενο, ακόμα και την ελληνική ιστορία της μετανάστευσης.

Σε 20 χρόνια περισσότεροι από 600 χιλιόνεις Έλληνες και ελληνίδες εγκατέλειψαν την Ελλάδα.

Ήταν η πλέον επώδυνη για την νεότερη Ελλάδα ίσσο από πλευράς μεγάλου αριθμού Ελλήνων που εγκατέλειπαν την χώρα, δύσκολη κίνηση σταδιακά, στα χρόνια του πολέμου, για να πάρει μετά, δραματικές διαστάσεις.

Σήμερα όποια πέτρα και να σπκώσεις, σε όποια γωνιά της Γης, θα βρείς έναν Έλληνα από κάτω.

Χαρακτηριστικό είναι το απόσπασμα από την βιβλιοκριτική του Καθηγητή κ. Γιώργου Τσατσαράγκου για το βιβλίο «Στα Σήματα του Οδυσσέα».

Παρακαλώ να μου επιτρέψετε να τα αναφέρω.

Γιάφει ο κ. Τσατσαράγκος: Ότιν η σεληνάκατος «Αετός» του Αμερικανικού διασποροπλοίου «Απόλλων 11» προσελπνώθηκε στις 20 Ιουλίου 1969, οι αστροναύτες Άρμστρονγκ και Σιδντριν με την Αστερόεσσα στα χέρια περπάτησαν πάνω στο φεγγάρι και θέλησαν να την υψώσουν θριαμβευτικά, είδαν όμως έκπληξη τους μια πλάκα πάνω στην οποία πήταν γραμμένα στα Αγγλικά, στα Ρώσικα και στα Ελληνικά τα εξής:

«Από εδώ πέρασαν οι Έλληνες πριν από εσάς.

Το φεγγάρι είναι αποικία Ελληνική!

Αυτό το ανέκδοτο που κυκλοφόρησε - άγνωστο πως - στην Αμερική, εκφράζει μιαν αδύνθεια.

Ότι δηλαδή δεν υπάρχει σημείο του πλανήτη που να μην πάτησε Ελληνικό πόδι, ή να το αντίκρυσε Ελληνικό μάτι, να μην το πότισαν με ιδρώτα και αίμα, η Ελληνίδα και ο Έλληνας μετανάστης.

Η οδύσσεια της Ελληνικής διασποράς ξεπερνά, ίσως και εκείνη των Εβραίων γιατί και οι Έλληνες που την χαράζουν, έχουν πολλά στοιχεία από τον πολυμήχανο Οδυσσέα.

Η ανασφάλεια των ακολουθεί. Η ανάγκη να κερδίσει την επιτυχία είναι τρόπος ζωής.

Πρέπει να ξεπέρασει τα εμπόδια, να γίνει λίγο πονηρός να ξεπερνά τις δυσκολίες, να ξεφύγει από το υποί των Φαιάκων, να βρεί το δρόμο του.

Έστω μέσω Αμερικής, μέσω Αυστραλίας, πρέπει πάσει θυσία να βρεί τη δική του Ιθάκη.

Κατά βάθος, μέσα στην ψυχή του κρύβει την ευγένεια, τη μεγαλοσύνη και το όραμα του Μέγα Αλέξανδρου. Όπου και αν βρεθεί θεωρεί τον εαυτό του πολίτη όλου του κόσμου (κοσμοπολίτη) και αυτό το διαδικλώνει. Είμαι Έλληνας, είμαι η συνέχεια του Μεγαλέξανδρου. Οι μακρινοί πρόγονοί μου έκτισαν Παρθενώνες, έδωσαν τα γράμματα και τον πολιτισμό, έδωσαν τα φώτα.

Συνήθως όμως, με πίκρα δεν παραδείπει, κάθε φορά, να συμπληρώνει.

Αλλά... εμείς μείναμε στο σκοτάδι.

Ο Έλληνας της ξενοπίας γίνεται, - μπορώ και να πώ, - δυο φορές Έλληνες.

Σχεδόν κάθε Ελληνικό σπίτι κρύβει μέσα του μια μικρή Ελλάδα, όχι μόνο ως προς τα ίθη και τα έθιμα, αλλά και πίσω πίσω σε εσωτερική διακόσμηση του σπιτιού είναι έντονα Ελληνική. Σε κάθε βιβλίο οθίκη, σε κάθε τοίχο, δεν λείπουν οι τουλιάδες και οι Αμαλίες με τις εθνικές παραδοσιακές ενδυμασίες. Δεν λείπει ο Παρθενώνας οι στίλες του Ολυμπίου Διός, ο Ερμής του Πραξιτέλους.

Το καντίδι και πίσω πίσω της Παναγιάς έχει πάντα μια καλή θέση μέσα στο σπίτι.

Για την πρώτη γενιά, το όραμα της παλιόστις είναι ζωγραφισμένο στα πρόσωπα και τις ψυχές.

Γύρω από την επιστροφή υφαίνεται ένας ολόκληρος κόσμος ονείρων και προσδοκιών και έτσι, κάθε τι που έχει την Ελλάδα μέσα του πρέπει να μείνει ανέπαφο και ζωντανό.

Όμως στην πορεία του χρόνου ο γυρισμός στην πατρίδα σιγά - σιγά γίνεται ένα άπιαστο ονείρο για τους περισσότερους.

Οι αποτρεπτικοί παράγοντες που εμποδί-

ζουν την επιστροφή είναι πολλοί.

Ενδεικτικά μόνο, θα αναφέρω δυο - τρείς:

Πρώτο: τα παιδιά της 2ης και 3ης γενιάς που γεννιούνται στις ξένη χώρα και σπουδάζουν τη γλώσσα και τον πολιτισμό. Ρεαλιστικά, δύσκολα αυτά τα παιδιά μπορούν να προσαρμοστούν, και να ενταχθούν στην Ελληνική κοινωνία, όπως είναι σήμερα.

Δεύτερο: Η άνοδος του βιοτικού επιπέδου στην Ελλάδα και η σημύκρινη της συναδλαγματική αξίας του Δολαρίου κάνουν ασύρμορη την μεταφορά κεφαλαίου.

Σε αυτό, αν προσθέσουμε τις υπέρογκες αξίες των ακινήτων, και την καί, ως άθλια, δημόσια διοίκηση μπορούμε εύκολα να καταλάβουμε γιατί οι ομογενείς δεν επιστρέφουν μόνιμα στην Ελλάδα.

Τρίτο: «Η ανάπτυξη στην μεταπολεμική Ελλάδα, δημιουργησε μια κοινωνία άπλοπων πολιτών με χαρακτηριστικά βαρβαρότητας, ένα πρωτότυπο κράμα αράθειας και φευτομοντερνισμού που ίσως δεν έχει ομοιότονο».

Αυτή η πραγματικότητα διχάζει τις επιλογές του, και του προσθέτει ανασφάλειες με αποτέλεσμα από το 20% που έρχεται, καταφέρνει να εγκατασταθεί μόνιμα γύρω στο 10%. Εξαιρεσον αποτελούν οι Έλληνες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης και βέβαια οι λαθραίοι μετανάστες που πλημμύρισαν τη χώρα.

Τέλος, πρέπει να πούμε ότι η παλινόστηση δεν μπορεί να γίνει με περιστασιακά οικονομικά κίνητρα, όπως γινόταν στο παρελθόν. Είναι στη βάση του σπίτια έθνικής και κοινωνικής συνοχής, και εκεί πρέπει να εστάζεται το ενδιαφέρον της πολιτείας.

Ίσως πολλοί από εμάς να διερωτώνται, μα πόσοι τέλος πάντων είναι οι Έλληνες της διασποράς;

Είναι το πιο δύσκολο ερώτημα γιατί δεν υπάρχουν ακριβή στατιστικά στοιχεία. Υπάρχουν μόνο κατά προσέγγιση υπολογισμοί.

Μερικοί μιλούν για 6 ή 7 εκατομμύρια, και

άλλοι για 3 ή 4. Εγώ θα διακινδυνεύσω ένα νούμερο από στοιχεία που μας δίνει ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ιωάννης Χασιώτης, η πρώτη γενιά της τρίτης μεγάλης φάσης (1938-1970) σε όλον τον κόσμο πρέπει να είναι ένα μίνιμουμ στα 2-9 εκατομμύρια και αι μαξιμουμ στα 3-5 εκατομμύρια. Ωστόσο και αυτά τα νούμερα επιδέχονται διαφοροποίησης και πρέπει να προσθέτονται ίνα αφαιρούνται, εκείνοι που πήγαν νωρίς και δεν βρίσκονται στη ζωή, τα παιδιά της 2ης και 3ης γενιάς και εκείνοι που επέστρεψαν μόνιμοι στην Ελλάδα.

Από Κοινωνιολογικής πλευράς, π μετανάτευση, και οι πάστις μορφής μετακινήσεις πληθυσμού, παρότι είναι συνώνυμα με την ιστορία του ανθρώπου δεν έχει ιδιαίτερα μελετηθεί από τις κοινωνικές επιστήμες.

Ωστόσο πολλοί ισχυρίζονται ότι πρόκειται για έναν εκμεταλλευτικό μηχανισμό που έχει τις ρίζες του σε σκοτεινότερες περιόδους της ανθρώπινης Ιστορίας.

Για τους αρμόδιους, και εκείνους που ε-

ντρυφούν στο θέμα, θα πίθελα να προσθέσω ότι η εξέλιξη του Ελληνισμού, σε όλες τις Ιστορικές φάσεις του, δεν πρέπει να αξιολογείται, χωρίς να συνυπολογίζεται ο σημαντικός ρόλος που έπαιξε και μπορεί να παίξει και στο μέλλον, ο Ελληνισμός της διασποράς.

Τέλος για το χωριό μας και το νεοσύστατο Δήμο της Ποταμιάς η αντίστροφη θετική μετρητή έχει αρχίσει. Εύχομαι κάθε επιτυχία στους τοπικούς παράγοντες, και στον Ιστορικό Σύνδεσμο των Μεγαλοχωριών.

Αν μου επιτρέπεται να πω δυο μόνο λόγια για το βιβλίο μου «Στα Βίβλα του Οδυσσέα».

Διατίθεται από την Πνευματική στέγη του Συνδέσμου και ένα ποσοστό από την αξία του πηγαίνει για τους Σκοπούς του Συνδέσμου.

Κλείνοντας Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

Εύχομαι Σε όλους καλό υπόδοιπο Καλοκαήρι.

Μεγαλοχωρίτη, Μεγαλοχωρίτισσα,

Φίλε και φίλη του Μεγάλου Χωριού,

Ενίσχυσε την προσπάθειά μας για το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού μας με ιθική και οικονομική προσφορά.

Κάνε με τη δική Σου συμπαράσταση να πραγματοποιηθούν οι σκοποί του.

Ας γίνει κάθε οικονομική προσφορά το πιο εγκάρδιο μνημόσυνο στους αγαπημένους Σου που έφυγαν από τη ζωή. Θα είναι η καλύτερη γέφυρα ανάμνησή τους.

**Για την Επιτροπή του Μουσείου
Τάσος Κ. Κοντομέρκος**

«Χίλιες σιούτες γύδες»

Πώς έγινε η Γέφυρα στο Γαύρο

Από το πρόσφατο βιβλίο του αείμνηστου δασκάλου του χωριού μας Δημήτρη Γιαννά-

κου: «Το Χτές του Μεγάλου Χωριού», Αθήνα 1995 (σχετική παρουσίαση του βιβλίου τουύτου δημοσιεύεται στην οικεία θέση του παρόντος τεύχους), παρουσιάζουμε μια από τις αναφερόμενες εκεί ιστορικές παραδόσεις του χωριού μας, σχετική με την κατασκευή της Γέφυρας του Γαύρου (εκ τουρκοκρατίας), όπως την διέσωσε και την κατέγραψε στη σελίδα 22, ο φιλόπονος συγγραφέας.

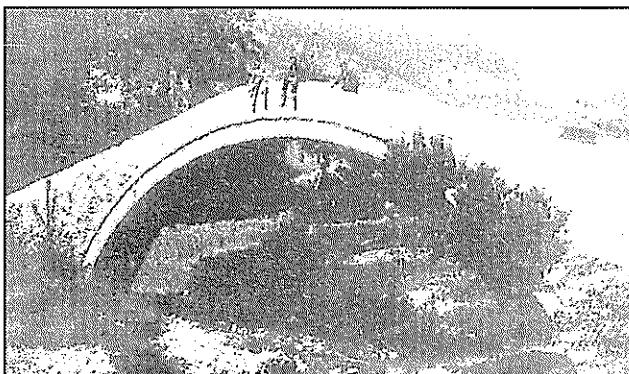
Η μικρά σε έκταση αυτή παράδοση επιγράφεται με τον υπότιτλο «Η γραμμένη πέτρα» και ως εξής:

«Μια παράδοση λέει ότι στη γραμμένη πέτρα, που είναι κτισμένη στο διοφύρι και τώρα πα ξεφτίσανε τα γράμματά της και δεν διαβάζονται στο διοφύρι του Γαύρου, έλεγε πώς οι μαστόροι που κτίσανε αυτό το διοφύρι έφαγαν μοναχά κίλιες σιούτες γύδες, τώρα εσύ λογάριασε πόσες πήταν με κέρατα».

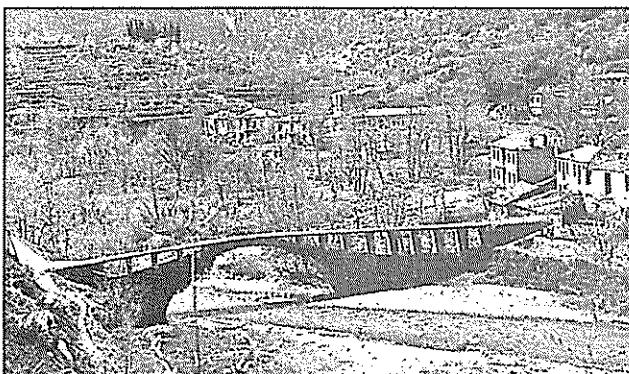
Τα σχόλια φίλοι μου και οι λογαριασμοί για τις γύδες με κέρατα δικά σας...

Για την αντιγραφή και την παρουσίαση.

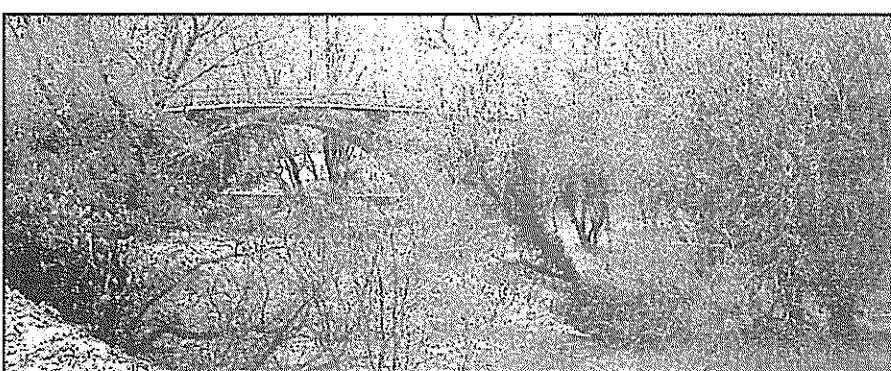
† π. Κ.Δ.Β.

Γέφυρα στο Γαύρο, πριν το 1930.

Μετά το 1934.

Η γέφυρα στο Γαύρο,
όπως είναι σήμερα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Προς Δ.Ι.
Συνδέσμον Μεγαλοχωριών
«Η Αγία Παρασκευή»
Μαροκόρδατου 6
Αθήνα 10678

Αγαπητοί φίλοι,

Θερμότατα ευχαριστώ για το επιμερωτικό περισσότερο ψε νέο σ' όποιη ώστα οι την του αφοράντες κερδίδειες εσείς.
Αλλιώνοι
ΝΤΟΡΑ ΜΠΑΚΟΤΡΙΑΝΗ

★ ★ ★

Λίγο πριν την αυγή της νέας χιλιετίας ας σκεφτούμε με ποιές αξίες θέλουμε να προχωρήσουμε. Ας είναι το Νέο Έτος 2000 η Αρχή για μια πραγματικά Νέα Εποχή με κέντρο τον Άνθρωπο. Ας έρθουμε πιο κοντά μέσα από σχέσεις ανθρώπινες και όλοι μαζί να προσπαθήσουμε για μια καλλίτερη ποιότητα ζωής.

Και ας στολίσουμε διαφορετικά αυτόν τον κόσμο με Υγεία, Ειρήνη, Ευτυχία και Δημιουργία. Για να δυναμώσουμε πρωτίστως τη φλόγα της Ελπίδας την οποία θα παραδώσουμε στα παιδιά μας.

Σας εύχομαι ολόψυχα Χρόνια Πολλά, Ευτυχισμένο, Ελπιδοφόρο και Δημιουργικό το Νέο Έτος 2000.

Αθανάσιος Παναγιωτόπουλος
Βουλευτής Ευρυτανίας

★ ★ ★

Αθήνα 5 Ιανουαρίου 2000

Προς το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συνδέσμου Μεγαλοχωριών
«Η Αγία Παρασκευή»

Σας εύχομαι να είναι ευτυχισμένο και δημιουργικό το 2000.

Ευχαριστώ για τις ευχές σας και για το ημερολόγιο.

Σας στέλνω για το Λαογραφικό Μουσείο του χωριού σας 10.000 δραχμές στη μνήμη του αδελφού μου Κώστα, ο οποίος είχε υπηρετήσει (1939 - 1942) στο Καρπενήσι ως Προϊστάμενος του Λογιστηρίου της Εθνικής Τράπεζας.

Με πολλούς χαιρετισμούς,
Αλέξανδρος Γ. Φλώρος

★ ★ ★

Λαμία 5-10-'99

Αγαπητέ κ. Κοντομέρκο

Με πολλή χαρά διάβασα το εξαίρετο καλαίσθητο και έγκριτο περιοδικό «Η ΦΩΝΗ του Μεγάλου Χωριού» του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών, του οποίου έχετε την τιμή να προϊστασθε.

Στην αντιπνευματική και υποβαθμισμένη εποχή μας αξίζει το γέρας σ' εκείνους που μοχθούν ν' αποτραβήξουν τους συνανθρώπους τους από τη λίθη και τη μοναξιά.

Η ποικιλία της ύλης του περιοδικού σας, που αγγίζει την πατρίδα, τη θρησκεία, την οικογένεια, την παράδοση, σφυρυλατεί επί τριάντα περίπου χρόνια ακατάλυτους δεσμούς και οικοδομεί τη φιλαλληλία μεταξύ των Μεγαλοχωριτών.

Μαζί με τα θερμά συγχαρητήρια σ' όσους συμβάλλουν στην ευγενή και εργώδη αυτή προσπάθεια, σας εσωκλείω άρθρο μου για το περιοδικό σας. Χαίρομαι και σεμνύνομαι ως Ευρυτάνας.

Με εκτίμηση και αγάπη

Κων/νος Ηλ. Μήτσιος

Εκπαιδευτικός - δημοσιογράφος

Σκληβανιώτου 30α

351 00 Λαμία Τηλ. 0231 - 26153

★ ★ ★

**Προς το Δ.Σ.
του Συνδέσμου**

Αγαπητοί Συμπατριώτες,

Είναι πραγματικά μεγάλη χαρά για όλους εμάς, που καταγόμαστε από μια τόσο ωραία πατρίδα να επιστρέφουμε και να τη βρίσκουμε κάθε φορά όλο και καλύτερη, όλο και πιο ανεπτυγμένη. Και ακόμα, νιώθουμε όλοι μεγάλη χαρά και περηφάνεια όταν εισπράτουμε από άλλους επισκέπτες το θαυμασμό τους όχι μόνο για τη φυσική ομορφιά του τόπου μας αλλά και για τον πολιτισμό και τη φιλοξενία που προσφέρουν οι άνθρωποι στα μέρη μας.

Όμως, μαζί με τα καλά λόγια ακούμε και τα κακά και απαντήσεις δεν βρίσκουμε για δικαιολογήσουμε τα αδικαιολόγητα, που στην προκειμένη περίπτωση έχουν να κανουν με την ανύπαρκτη φροντίδα του μονοπατιού, που συνδέει το Κεφαλόβρυσο με το Μυλοκάλανο, το σημερινό τέρμα των λεωφορείων.

Λίγο καιρό μετά τη διαμόρφωσή του, ο ωραίος αυτός περίπατος ανάμεσα στα αιωνόβια δέντρα, πάνω από γεφυρούλες ξύλινες και σκαλοπάτια που με τόση αγάπη για τη φύση φαίνεται να φιάχτηκαν, αρχίζει κιόλας να ρημάζει. Και δεν είναι μόνον η έλειψη της συντήρησης που θλίβει τον επισκέπτη αλλά και τα σκουπίδια. Πώς είναι δυνατόν να χαίρεσαι όταν γύρω σου φυτρώνουν κάθε λογής σακούλες και σακουλάκια κουτιά αλουμίνια και πολλά μέχρι και σκουριασμένες οικιακές συσκευές που κάποιοι ασυνείδητοι πέταξαν εκεί γιατί έτσι τους βάλευε! Η δικαιολογία ότι τα ξέθαψε η δυνα-

τή νεροποντή θα γινόταν δεκτή αν κάποιοι τα μάζευαν μετά τη βροχή. Όμως, οι επισκέπτες που πάνε και ξαναπάνε, παρατηρούν ότι στα παλιά προστίθενται και καινούργια σκουπίδια και έτσι δεν θα αργήσει να μετατραπεί σε χωματερή αυτό το πραγματικό μοναδικό μέρος. Να επισημάνουμε μάλιστα ότι είναι ακόμα πιο δυσάρεστη η ανάμνηση για όσους κάνουν αυτή τη βόλτα λίγο πριν αποχαιρετήσουν το χωριό μας.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σας θυμίσω με πόση αγάπη και στοργή και πόσο σεβασμό φρόντιζε κάποτε τη φύση ο μπάρμπα Θανάσης ο Τσάμης. Με τις καλαίσθητες ταμπελίτσες του και τα δοχεία για τα σκουπίδια που μόνος του έφιαχνε και συντηρούσε έδειξε και σε μας τον τρόπο. Τίποτα δεν έχει αλλάξει από τότε.

Ακριβώς το ίδιο αρκεί και πρέπει να κάνουμε και σήμερα.

Μπορούμε, λοιπόν, να ελπίζουμε ότι ο Δήμος θα μεριμνήσει σύντομα για την τακτική συντήρηση και καθαριότητα του Κεφαλόβρυσου;

Με εκτίμηση
Κική Τριανταφύλλη

• •

Η Συντακτική Επιτροπή προσυπογράφει τα γραφόμενα της κας Κικής Τριανταφύλλη.

★ ★ ★

Με ιδιαίτερη χαρά η Σ.Ε. της «ΦΜΧ» έλαβε την επιστολή που ακολουθεί και επιβεβαιώνει την αισιοδοξία μας πως η Μεγαλοχωρίτικη Νεολαία αναπτύσσει δραστηριότητα.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου είναι κοντά της και εύχεται κάθε πρόοδο στους σπουδάζοντες, κάθε προκοπή στους εργαζόμενους και επιτυχίες στις δουλειές τους και υγεία για το 2000.

• •

Προς το Δ. Σ. του Συνδέσμου

Στην τελευταία γενική συνέλευση του συνδέσμου αποφασίστηκε ομόφωνα η ίδρυση προσωρινής επιτροπής νεολαίας. Την ημέρα της εκδήλωσης των νέων (24 Φλεβάρη 2000 στο «Κουτούκι της Ευγενίας») θα ορισθεί ημερομηνία εκλογής του μονίμου Προέδρου της συγκεκριμένης Επιτροπής.

Αναμένουμε την παρουσία σας στην εκδήλωσή μας τόσο για την σύσφιγξη των δεσμών της Μεγαλοχωρίτικης Νεολαίας, όσο και για την συνέχιση της παράδοσης του συλλόγου μας.

Η Επιτροπή Νεολαίας

Υ. Γ. Σας ευχόμασε Χρόνια Πολλά.

★ ★ ★

**Χειρώνα - καθοκαίρι,
το Μεγάλο Χωριό σίναι όροφο
και ρας περιφένει!**

**Κύριον Γιάννη Θ. Γαβρίλη
Δήμαρχο Ποταμιάς
Μεγάλο Χωριό Ευρυτανίας**

19 Νοεμβρίου 1999

Άγαπητέ κ. Δήμαρχε,

Τυχαία έπεσε στα χέρια μου προ καιρού φύλλο ημερίσιας εφημερίδας των Αθηνών, όπου διάβασα την ανακήρυξη διαφόρων χωριών και πόλεων της χώρας μας ως «μαρτυρικών» λόγω βέβαια ανθρωπίνων κυρίως θυσιών που υπέστησαν από τις κατοχικές δυνάμεις στην διάρκεια της Εθνικής Αντίστασης.

Επειδή πρωϊκές θυσίες υπέστησαν και τα χωριά μας Μικρό και Μεγάλο (ίσως τα μόνα στην Ευρυτανία) νομίζω ότι το θέμα αυτό πρέπει να απασχολήσει το Δημοτικό σας Συμβούλιο και να επιδιωχθεί η ανακήρυξη των δύο αυτών χωριών του Δήμου ως «μαρτυρικών» από το Υπουργείο Εσωτερικών με την έκδοση σχετικού Προεδρικού Διατάγματος.

Τα δύο χωριά έζησαν τις φοβερότερες εχθρικές θηριωδίες στην περιοχή με τις απανωτές πυρπολήσεις σπιτιών και σχολείων, τόσο από τους Ιταλούς όσο και από τους Γερμανούς. Είχαν συλληφθεί επίσης δεκάδες κατοίκων ως όμπροι και μερικοί εστάλησαν στις φυλακές Λαμίας. Το οδυνηρότερο όμως είναι ότι εκτελέστηκαν 13 απ' αυτούς στο Μικρό Χωριό, ένας στα Καστέλλια και μια γυναίκα πυρπολήθηκε σπίτι της. Η πρωϊκή εκείνη θυσία των 13 εθνομαρτύρων (24 Δεκεμβρίου 1942) ένωσε για πάντα τα δυο χωριά με πόνο και δεσμούς αίματος και στάθηκε ορόσημο για την ιστορία τους.

Οι μνήμες είναι ευτυχώς ακόμη ζωντανές και τα κείμενα αρκετά για να στηρίξουν την επιδίωξη της ανακήρυξης των δύο χωριών ως μαρτυρικών.

Θυμίζω εδώ πρόχειρα μισή δωδεκάδα βιβλίων για την θυσία των ενθομαρτύρων που έγραψε με απαραίμιλλο ερευνητικό ζήλο ο πρωτοπρεσβύτερος π. Κωνσταντίνος Βαστάκης που μπορούν να αποτελέσουν το πλέον εύγλωτο τεκμήριο για την προσπάθεια αυτής. Επίσης το βιβλίο του αείμνηστου Π.Ι. Βασιλείου καθώς και 2-3 βιβλία που έχει εκδώσει η Αδελφότητα Μικροχωριτών και άλλα σχετικά δημοσιεύματα.

Πιστεύω ότι τόσο οι Πρόεδροι των δυο χωριών όσο και οι αντίστοιχοι πολιτιστικοί σύλλογοι θα συνδράμουν πρόθυμα την κοινή αυτήν προσπάθεια για την ιστορική δικαίωση των δυο χωριών, π οποία από πλευράς πολιτείας δυστυχώς αγνοήθηκε ως τώρα ή δεν προσέχθηκε όσο έπρεπε. Τώρα είναι καιρός.

Με την

Καθ. Κλ. Σ. Κουτσούκης

(Μικροχωρίτικα Γράμματα, Ιουλ. - Δεκ. 1999)

• • •

Σημείωση: Έπεσε στην αντίληψή μας η παραπάνω επιστολή του Καθηγού του Πανεπιστημίου κ. Κλ. Κουτσούκη.

Προσπογράφουμε και ελπίζουμε τα Δ.Σ. των Συλλόγων Μεγάλου και Μικρού Χωριού σε συνεργασία με το Δήμο Ποταμιάς να ενδιαφερθούν και πράξουν τα δέοντα.

Η Συντακτική Επιτροπή

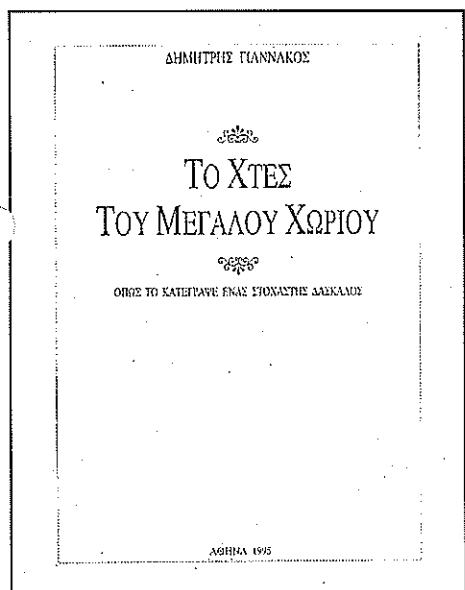

Στην παρούσα στήλη παρουσιάζουμε Εφημερίδες, Περιοδικά και Βιβλία που αποστέλλονται στο Σύνδεσμό μας και αφορούν το χωρίο μας, το Σύνδεσμό μας και την ευρύτερη περιοχή του Ευρυτανικού και Ρουμελιώτικου χώρου.

A' ΕΝΤΥΠΑ

Με πλούσια όπως πάντοτε και ενδιαφέρουσα ύλη από την τοπική επικαιρότητα, την ιστορία, την λαογραφία, τα ίθια και έθιμα, τις θρησκευτικές εορτές και πανηγύρεις, τα εικαλιαστικά της Τοπικής μας Εικλησίας, τις κοινωνικές μαθητικές, πατριωτικές και εκπολιτιστικές εκδηλώσεις. Κυκλοφόρησαν τα εξής έντυπα: «ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΡΑΜΜΗ», «ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ», «ΧΩΡΙΑΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΑΛΟΙ», «Ο ΕΥΡΥΤΟΣ», «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ», «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ», «Ο ΦΟΥΡΝΑΣ», «ΤΟ ΣΤΕΝΩΜΑ» της ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ», «Ο ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ», «ΤΟ ΚΡΙΚΕΛΟ», «ΤΑ ΛΕΠΙΔΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ», της Ε. ΕΥΡ. Η.Π.Α., «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ», «Η ΔΙΒΡΗ», «ΔΟΜΙΑΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΚΕΔΡΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΔΥΤ. ΦΡΑΓΚΙΣΤΑ», «ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΔΑΛΟΙ», «ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», «ΧΡΥΣΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ», «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ», «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΣ», «ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΚΛΕΙΤΣΟΥ», «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ».

B' ΒΙΒΛΙΑ - ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ:

«Το χτές του Μεγάλου Χωριού»

όπως το κατέγραψε

ένας στοκαστής Δάσκαλος.

Αθίνα 1995, σχ. 0,16X0,23, σελ. 128.

Πριν 4 χρόνια κυκλοφόρησε εξαίρετο βιβλίο του αειμνίστου συγχωριανού μας Διδασκάλου Δημητρίου Γ. Γαννάκου, με τον παραπάνω τίτλο. Το βιβλίο τούτο περιέχει διάφορες παραδόσεις από την ιστορία και την κοινωνική ζωή των κατοίκων του χωριού μας. Σαν μέλισσα μάζεψε ο ακάματος και πολυμαθής δάσκαλος το πλούσιο και πολύτιμο υλικό του εν λόγῳ βιβλίου, παράλληλα προς το διδασκαλικό επίμαχθο έργο του.

Το βιβλίο έχει πολύτιμο υλικό. Ήναφέρεται στην πολιτιστική κληρονομιά του χωριού μας και του περιγύρου του. Και ασφαλώς, εν καιρώ, θα χρησιμεύσει κι αυτό για την άρτια καταγραφή της ιστορίας του χωριού μας.

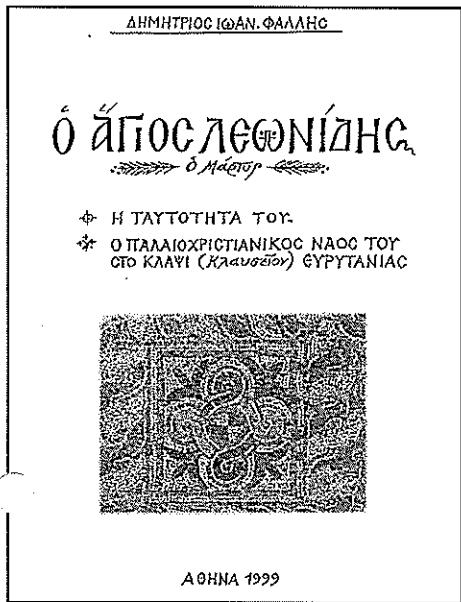
Στη σελ. 7 προβάλλουν με πολύ ελκυστικό τρόπο οι τίτλοι των περιεχομένων του, οι οποίοι συγκροτούν την εξής σειρά: «Θρησκευτικές Παραδόσεις, Ιστορικές Παραδόσεις, Παράλογες, Κλέφτικα, Κοινωνική Ζωή, Ερωτικά, Γαμήλια, Σατυρικά, Προλίψεις, Παροιμίες, Ξόρκια, Δίστιχα, Ασκήσεις, Μνήμης - Παιδικά, Εορτών Παραδόσεις, Λεξιλόγιο, Φράσεις Στερεότυπες». Ειδήσεις, παραδόσεις, τραγούδια κ.λ.π. που ενθουσιάζουν και καταπλίσουν. Όλο αυτό το πολύτιμο υλικό, που περιλαμβάνεται στους εν λόγω τίτλους, ο ακάματος και πατριδολάτρης δάσκαλος, το ταξινόμησε, το χώρισε σε ενότητες και το ετοίμασε για έκδοσην. Ξαφνικά όμως, ανήμερα του ΠΑΣΧΑ του 1994, έφυγε για τον Ουρανό... (Ίδε «ΦΩΝΗ τ. Μ.Χ.» Φ. 91-96 (1994), σ. 52 και Φ. 101-4 (1996), σ. 6-8).

Την άλλη χρονιά (1995), τα στοργικά του πρόσωπα: η σεβαστή σύζυγός του Καίτη και η αγαπημένη κόρη του Μαρία, προέβησαν στην έκδοσή του και την κυκλοφορία του. Σ' αυτές συμπαραστάθηκαν με αγάπη: Η Ελένη Παΐδα, για την διόρθωση των κειμένων, η Μυρτώ Γιαννοπούλου για την καλλιτεχνική επρέλεια και η Ε. Τζαφέρη, Α.Ε. για την επιμέλεια της εκτύπωσης και βιβλιοδεσίας. Έτσι, κατασκευάσθηκε ένας κομψότατος τόρος σχημ. 0,16X0,23 και καλοτυπωμένος, που προσελκύει την προσοχή μας και το ενδιαφέρον μας, και σαν βιβλίο και για τις πολλές ειδήσεις και μεγαλοχωρίτικες παραδόσεις, που περιέχονται σ' αυτό.

Στη σελ. 5 του βιβλίου είναι τυπωμένα: α) Η σεβάσμα φωτογραφία του σοφού Δασκάλου και β) ένα σύντομο περιληπτικό βιογραφικό γι' αυτόν σημείωμα. Απ' αυτό επισημαίνουμε μία παράλειψη, η οποία έγινε από την συντάξαντα τον Πρόλογο ασφαλώς εκ παραδρομής. Συγκεκριμένα, η τετάρτη παράγραφος του κειμένου τελειώνει με την φράση: «... απ' όπου εν τέλει διεσώθη, ως και οι λοιποί συγχωριανοί». Το ιστορικά ορθό που έπρεπε να διατυπωθεί και να αποδοθεί, είναι το εξής: «... απ' όπου...» την επομένη (19-12-1942) οδηγήθηκε με άλλους 60 περίπου συγχωριανούς του στο Μικρό Χωριό... Εκεί ανακρινόμενος, ξεχωρίσθηκε από τους 16 που κρατήθηκαν σαν ένοχοι και αυτός με τους πολλούς διεσώθη.

'Οσοι εκρατήθησαν, συγκρότησαν την «θεόπλοκον χορείαν», ως μελλοθάνατοι... (Ίδε πρέτερον «Εθνομάρτυρες...» Αθήνα 1995, Β' έκδ. σ. 88). Εκ των μελλοθανάτων τουών, την παραμονή των Χριστουγέννων, 24-12-1942, εξετελέσθησαν οι 11 (μαζί με 2 Μικροχωρίτες), μεταξύ των οπίων, οι 2 πίσαν συνάδελφοι Δημοδιδάσκαλοι του αείμνηστου διδασκάλου Δ. Γιαννάκου και μάλιστα ο ένας εξ' αυτών υπήρξε και διδάσκαλός του... Ταύτα για τη νέα επανέκδοση του χρήσιμου τούτου βιβλίου, την οποία, εύχομαι εγκάρδια, να πραγματοποιηθεί πολύ γρήγορα. Όμως, η μικρά αυτή παράλειψη, μπροστά στο φιλότιμο έργο που έκαμψαν: τόσον ο αείμνηστος δόκιμος Συγγραφέας του πολύτιμου τούτου βιβλίου, όσον και όσες και όσοι φρόντισαν για την έκδοσή του, είναι ελαχίστη, μολονότι για την «μαρτυρική» ιστορία του χωριού μας είναι αξιοπρόσεκτη.

Στους κοπάσαντες για την έκδοση του παρόντος έργου, με κάθε τρόπο, ανήκουν πολλά και θερμά συγχαρητήρια. Στον δε εκλιπόντα συγγραφέα του, να μείνει μεταξύ μας η μνήμη του αιωνία.

Δημήτριος Ι. Φαλλής: «Ο Άγιος Λεωνίδης ο Μάρτυρας»

• Η ταυτότητά του

• Ο παλαιοχριστιανικός Ναός του
στο Κλαψί (Κλαυσείον) Ευρυτανίας
Αθήνα 1999, σκ. 024X017, σελ. 208.

Ο αγαπητός συμπατριώτης μας (Κλαψιώτης Καλλίεας) κ. Δημήτριος Ι. Φαλλής, ιστορικός Ερευνητής και δόκιμος συγγραφέας, εξέδωκε πρόσφατα και κυκλοφόρησε νέα αξιόλογη και περισπούδαστη μελέτη με τον παραπάνω τίτλο. Μελέτη, δουλεμένη με τις πατρικές ευχές, προτροπές και ευλογίες του Σεβαστού Μητροπολίτου μας Καρπενησίου Κυρίου Νικολάου, που επάξια έφερε σε πέρας και κάλυψε τον επιδιωκόμενο στόχο του.

Ο κ. Φαλλής στο νέο αυτό έργο του επανεξετάζει με ευσυνειδοσία ιστορικού ερευνητού τις μέχρι σήμερα υποστηριζόμενες θέσεις από αρχαιολογικής και θεολογικής - αγιολογικής εποπτήμπος την ταυτότητα και την καταγωγή του Πανενδόξου Μάρτυρος Λεωνίδη και των συμμαρτυρησάσων μετ' αυτού επτά (7) αγίων Γυναικών, των οποίων τα ονόματα είναι:

Καλλίδα, Νίκη, Γαλίνη, Χάρισσα, Νουνεχία, Βασιλίσσα και Θεοδώρα. Την επανεξέταση αυτή την συνδυάζει με τον παλαιοχριστιανικό Ναό - Μνημείο του 5ου αιώνα, που βρίσκεται στο Κλαψί ή Κλαυσείον, το αρχαίον Κάλλιον της Ευρυτανίας. Στην πορεία της έρευνάς του αποκλείει, σωστά, την ταύτιση του Μάρτυρος Λεωνίδη με Επίσκοπο Αθηνών, Ιερομάρτυρα ή μή, που προφανώς έχει το ίδιο όνομα.

Κατόπιν προβληματίζεται σοβαρά και για την καταγωγή του Μάρτυρος (σελ. 21 κ. εξ.). Και πολύ σωστά εξετάζει τη σχέση του Άγιου με την παρουσία του προαναφερθέντος παλαιοχριστιανικού Ναού, στο όνομα του οποίου είναι αφιερωμένος. Η απορία του σίναι δικαιολογημένη, όταν λέγει: Πώς βρέθηκε να τιμάται ένας Άγιος (στη κυριολεξία οκτώ), καγγόμενος εξ Αθηνών ή εκ της Κορίνθου, στην περιοχή του Καλλίου της Ευρυτανίας;

Άλλα με τη βοήθεια των πηγών και των Συναξαρίων αποδεικνύει ότι η καταγωγή των Αγίων τούτων Μαρτύρων είναι η «Ελλάδα». Χώρος που κάλυπτε τότε και την περιοχή του Καλλίου (σελ. 22 κ. έ.), του ταυτιζομένου με το σημερινό Κλαψί της Ευρυτανίας και τον περί αυτού χώρο της Ποταμάς (πίδη τώρα Δίμος), όπως απέδειξε στο παρελθόν ο ίδιος ο συγγραφέας με τα λίαν πειστικά βιβλία και δημοσιεύματά του. Από την αβίαστη αυτή έρευνα, σωστά συνάγεται ότι, «...ούτοι οι Άγιοι Μάρτυρες υπήρχαν εκ της Ελλάδος». Αυτό σημαίνει ότι οι Πανένδοξοι τούτοι Μάρτυρες δεν κατάγονταν από την Αθήνα ή την Κόρινθο, όπως μέχρι τώρα υποστηρίζονταν, μολονότι η Κόρινθος πρέπει και της πρέπει να σεμνύεται για το ένδοξο Μαρτύριο τους, αλλά από την περιοχή που τότε ονομαζόταν «Ελλάδα».

Για επιβεβαίωση των ανωτέρω, προσθέτουμε και την αρχή του «Απολυτικίου» της Ασηματικής Ακολουθίας της Προυσιώτισσας, της «Προμάχου» του τόπου και χώρου αυτού, όπως το

έψαλε ο ιερός υμνωδός Της: «Τας Ελλάδος απάσοις Σύ προϊστασαι Πρόμαχος...». Ύμνος συγκανπικότατος που παρηγόρη και έθρεψε, σε όλες της εποχές και κυρίως της 400ιός χρονις σκλαβιάς, χιλιάδες ψυχές, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα.

Επί πλέον, το έργο τουτό μας περιέχει την ευκαρία να κάμουρε και άλλες παραπρόσεις. Σαν σπραντικότερη θεωρούμε ότι είνε την καλή «τύχη» να το προλογίσει ο πανελλήνιος γνωστός Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μεταλληνός, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο πατέρι Γεώργιος με την αυστηρή αντικειμενική του κρίση, θαυμάζει και επαινεί - δίκαια βέβαια - τον συγγραφέα για την εν λόγω έρευνά του. Άλλα το σπραντικό είναι, ότι ο ελλογιμώτατος Καθηγητής δέχεται τα πορίσματα του συγγραφέα, τα οποία, όπως γράφει στον περισπούδαστο Πρόλογό του: «... πείθουν περισσότερον απ' όσο οι παλαιότερες ερμηνείς, όσο βαρείς και αν ίσαν οι επωτημονικοί τίτλοι εκείνων, που τις διατύπωσαν».

Βέβαια, ο θεοφοβούμενος συγγραφέας, στερείται του πτυχίου κυρίως της Θεολογίας. Τόλμησε όμως. Και με όσα διετύπωσε και έγραψε άλλοτε ο διακεκριμένος Καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών Κωνσταντίνος Μουρατίδης για κάποια άλλη παρόμοια συγγραφή, ίσχύει το ίδιο και για ον αγαπητό κ. Φαλλή. Συγκεκριμένα ο σοφός Καθηγητής έγραψε: «εις την Ορθόδοξη Παράδοσην η συγγραφή ενός ορθοδόξου θεολογικού βιβλίου δεν προϋποθέτει αναγκαστικώς την λήψη θεολογικού πτυχίου. Κάθε πιστός που έχει τας σχετικάς πνευματικάς και διανοτικάς ικανότητας και κοινωνεί της πατερικής θεολογίας, δύναται δί' ασκίσεως αγιασμού και προσευχής, που ο κορυφούται εις το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας, να αξιωθεί από το Άγιο Πνεύμα του χαρίσματος της μεταλύψεως και μεταδόσεως εις το πλήρωμα της Εκκλησίας της αποκαλυφθείσης από τον Χριστό Αληθείας.

«Κανένα εξωτερικό εφόδιο δεν δύναται να μονοπωλήσει το χάρισμα της Θεολογίας, δεδομένου ότι το Πανάγιο Πνεύμα, η πηγή των δωρεών και των χαρισμάτων, τα απονέμει σε κάθε ζωντανό μέλος της Εκκλησίας ανάλογα με την επιδεκτικότητά του...» (Αριστομένη Δ. Δεληβάνη: «Η επί του Όρους Ομιλία», Αθήνα 1958, σ. 11).

Σύμφωνα λοιπόν με τα ανωτέρω, ο κ. Φαλλής αν και μη «πτυχιούχος» της Αρχαιολογικής, της Θεολογικής ή κάποιας άλλης επιστήμης, απεκάλυψε ικανότητες περισπούδαστου ερευνητή και μάλιστα ερευνητή και μάλιστα ερευνητή αντικειμενικό και όχι επιρρεασμένο από τοπικιστικούς συναισθηματισμούς.

Έπειτα από τα παραπάνω εκτεθέντα, δεχόμεθα χωρίς επιφυλάξεις τα νέα πορίσματα του αγαπητού συγγραφέα, όπως άλλωστε επισημαίνεται: τόσον στο Εισαγωγικό Σημείωμα του προαναφερθέντος Σεβασμ. Μητροπολίτου μας (σελ. 9-10), όσον και στον Πρόλογό του εγ στης προαναφερθέντος Πρωτοπρεσβύτερου π. Γεωργίου Μεταλληνού (σελ. 11-13).

Και αν ποτέ αμφισβητήνται η υποστηριζόμενη υπό του συγγραφέα γενέτειρα των Αγίων, το Κάλλιον δηλαδή της Ευρυτανίας, αύτη με τα νέα δεδομένα θα ευρίσκεται οπωσδήποτε και σίγουρα στον περίγυρο αυτού, κάπου δηλαδή, «... στο χώρο της ευσεβούς Ελλάδος». (Σελ. 99-106).

Κι ακόμη, αν ποτέ ίθελε ευρεθή και ο αναφερόμενος στις πηγές Επίσκοπος Αθηνών, το ίδιο όνομα, που δεν το αποκλείουμε και το ευχόμεθα, είτε ως Ιερομάρτυς είτε μή, τότε ασφαλώς θα πρόκειται για τελείως ξεχωριστό πρόσωπο, άσκετο παντελώς με τον ιστορούμενο στο παρουσιαζόμενο νέο βιβλίο του κ. Φαλλή. Πανένδοξο Μάρτυρα Λεωνίδην.

Αξίζουν λοιπόν πολλά συγχαρητήρια στον κ. Φαλλή για το περισπούδαστο αυτό έργο του,

καθώς επίσης και πολλές ευχαριστίες για τα νέα πορίσματα που προέκυψαν από την εν λόγω έρευνα.

Τον συγκαίρουμε ακόμη και για την αφιέρωση του έργου του στον σεπτό ποιμενάρχη μας, την οποία συνεδύασε επίκαιρα και έγραψε: «Με την ευκαιρία της εικοσαετούς επιτυχούς και καρποφόρου αρχιερατείας στην Ευρυτανία του Μπροπολίτου Καρπενησίου κ.κ. Νικολάου Δρόσου ταπεινή αφιέρωση...».

Επίσης συγχαρητήρια ανίκουν και σε όλους όσους συνέβαλαν για την έκδοση αυτού του έργου και ιδιαίτερα:

Στον προαναφερθέντα ελλογιμώτατο Καθηγητή Πρωτοπρεσβύτερο π. Γεώργιο Μεταλληνό για την περισπούδαστο Πρόλογό του.

Στον ευσεβέστατο και δόκιμο Υρνογράφο Δρα Χαραλάμπη Μ. Μπούσια για τη νέα πανηγυρική και εμπνευσμένη, με τα νέα δεδομένα της καταγωγής των ενδόξων Μαρτύρων, Ασηματική Ακολουθία, που συνέταξε γι' αυτούς (σελ. 171-203).

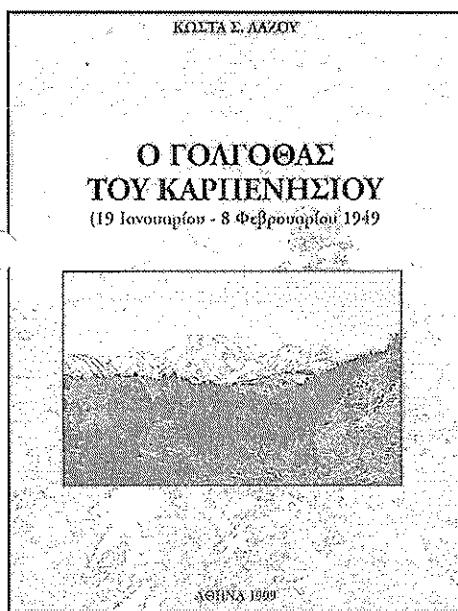
Και στον επίσης ευσεβέστατο και αγαπητό μας συμπατριώτη αγιογράφο κ. Γεώργιο Νικολάκοπουλο που ιστόρησε τους Πανένδοξους τούτους Μάρτυρας και απέδωσε με ζωντανή παραστατικότητα το ένδοξο μαρτύριο τους, σε εικόνες.

Τέλος, μετά τερού δέους και χαράς παραπρούμε ότι η μακρά Χορεία των ΑΓΙΩΝ της πράγματι μαρτυρικής και αγιοτόκου ιδιαιτέρας μας πατρίδας, της Ευρυτανίας, ευρύνεται... Άλλα και μεγαλύνεται, προς δόξαν του Τρισυποστάτου πηών Θεού, και της Τοπικής και της καθ' όλου αγιωτάτης πηών Ορθοδόξου Εκκλησίας.

Ταις των Σών ενδόξων Μαρτύρων Λεωνίδου και της Συνοδείας αυτού πρεσβείας, Χριστέ ο Θεός, ελέησον πάμας.

† Πρωτοπρεσβύτερος
Κωνσταντίνος Δ. Βαστάκης

• • •

ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΤΟΥ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ» του ΚΩΣΤΑ Σ. ΛΑΖΟΥ

Άγαπητέ μου Κώστα,

Πίρα το βιβλίο σου «Ο Γολγοθάς του Καρπενησίου» και το διάβασα με τη δέουσα προσοχή. Καλά έκαμπες και αναφέρθηκες σ' εκείνα τα πέτρινα χρόνια που η ζωή των ανθρώπων σίκε φτινήνει τόσο πολύ. Η Ευρυτανία που στάθηκε το λίκνο της Εθνικής Αντίστασης και κάποτε χτυπούσε σ' αυτήν την καρδιά του Έθνους, έμελλε στα χρόνια του Ερφυλίου να υποφέρει τόσο και να θρηνήσει θύματα πολλά, κι απ' τις δύο μεριές. Ήταν όλοι τους παιδιά μους...» λέει σήμερα η μάνα μας Ελλάδα.

Και είναι προς τημήν σου που προσπαθείς να εί-

σαι αντικειμενικός και να καταλήξεις με σαφείς εισηγήσεις ως προς τους χαρακτηρισμούς στρατών, προσώπων ομάδων.

Φυσικά τα Δεκεμβριανά και ο Εμφύλιος πάνταν οι γλυπτερές πεπονόφλουδες που πάτησαν οι Ηγέτες της Αριστεράς - που αποδείχτηκαν άπειροι και ανήμποροι να σπικώσουν το βάρος της αποδοχής τους από τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Και οδήγησαν αυτά τα στρώματα σε αιματηρές περιπέτειες.

Πίσω απ' τα γεγονότα πάνταν οι ξένοι.

Και χωρίς τα λάθη της Ηγεσίας των αντιστασιακών το κακό θα γινόταν. Θα έπρεπε να συρικνωθεί η Αριστερά στα ποσοστά που έβαλαν οι Ρούζβελτ. Στάλιν και Τσώρτσιλ. Και μόνο με αίρα θα γινόταν αυτό.

Το θέμα που καταπάστηκες σημαίνει πολύ νερό. Ιστορία είναι αυτό που έγινε κι όχι αυτό που θα θέλαμε να γίνει. Και το ιστορικό γεγονότα δε θέλουν παρωπίδες και συναυσθηματισμούς όταν καταγράφονται. Είδαμε πολλούς να γράφουν με παρωπίδες απίθανα πράγματα. Εσύ σαν αντικειμενικός καταγράφεας των γεγονότων έβαλες ένα λιθαράκι για την ιστορία της Ευρυτανίας που - σίγουρα - κάποιος θα βρεθεί να τη γράψει - με την απόσταση του χρόνου.

Ας ευχθούμε μονάχα να μην βάλει τη χώρα μας στο στόχαστρο το NATO κι έχουμε άλλες περιπέτειες. Δυστυχώς τα μάτια των ξένων, όλων των ξένων, θαμπώνονται απ' το λαμπρό Ελληνικό Μεγαλείο και θέλουν να μας έχουν υποτακτικούς. Έτσι δικαιώνεται» ο εγωισμός τους.

Συγχαρητήρια πολλά μένοντας πάντα φίλος σου.

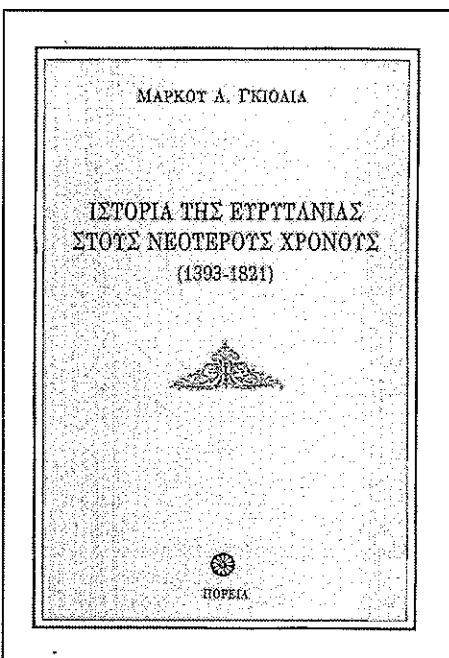
ΜΙΧΑΛΗΣ ΣΤΑΦΥΛΑΣ

• • •

ΜΑΡΚΟΥ ΓΚΙΟΛΙΑ: «Ιστορία της Ευρυτανίας στους νεότερους χρόνους»

Γράφει ο Μιχάλης Σταφυλάς

Ο Μάρκος Γκιόλιας για πολλά χρόνια ασχολείται με την Ιστορία της ιδιαίτερης περιοχής του, της Ευρυτανίας. Μετά την «Ιστορία των Αρχαίων Ευρυτάνων» που πρόσφατα ξαναβγήκε σε δεύτερη έκδοση, κυκλοφόρησε το πολύ σημαντικό μελέτημα: «Ιστορία της Ευρυτανίας στους νεότερους χρόνους». Από το 1393 ως το 1821. Μέσα σε 620 σελίδες μας δίνει απόλυτα τεκμηριωμένη την τοπική Ιστορία σε όλες τις παραμέτρους. Το χαρακτηριστικό της προσφοράς αυτής της ιστορίας είναι πως - σ' αντίθεση με πολλές άλλες - εμπεριέχει και τα της ζωής και του κοινωνικού βίου των Ευρυτάνων. συμβάντα έτσι που φωτίζονται όλες οι πλευρές των 428 τόσων χρόνων. - Η Γεωγρα-

φία, η Οικονομία, η Κιννοτροφία, η κοινωνικά κατάσταση. Ο Γκιόλιας σ' όλα του τα έργα επιδιώκει, και το πετυχαίνει, να μην αφήνει σκοτεινά σημεία στις καταγραφές των γεγονότων ή και στην ψυχοσύνθεση των ανθρώπων. Η Ευρυτανία δεν είναι η οποιαδήποτε περιοχή. Έχει ένα πλούσιο ιστορικό και λαοπαίδευτικό παρελθόν. Δεν είναι μόνο η παλικαριά των παιδιών της, αλλά και η Παιδεία «δια τον φωτισμόν του Γένους» που μετέτρεψε τα Μοναστήρια σε πόλους έλξης μεγάλων Διδασκάλων. Είναι και η Αγιογραφία που, και πριν από τον Διονύσιο τον εκ Φουρνά, διδασκότανε από ταλαντούχους καλλιτέχνες - καλόγερους.

Γί' αυτό η συγγραφή της ιστορίας αυτής της περιοχής δεν ήταν εύκολη υπόθεση.

Χρειάστηκαν πολύχρονες αναζητήσεις και έρευνες διπλαδή μόχθος πολύς, για να ολοκληρωθεί αυτό το έργο. Και χρειάστηκε εκείνο το πάθος που διακατέχει τον Γκιόλια, όταν καταπάνεται με ιστορικά γεγονότα. Πίσω απ' αυτά θέλει πάντα να εντοπίζει τη συμμετοχή του αγωνιστή ανθρώπου, στην προώθηση των κοινωνικών εξελίξεων.

(Το βιβλίο θα το βρουν οι ενδιαφερόμενοι στις εκδόσεις Στεφ. Βασιλόπουλου, Ιπποκράτους 6 (Τηλ. 36.38.343).

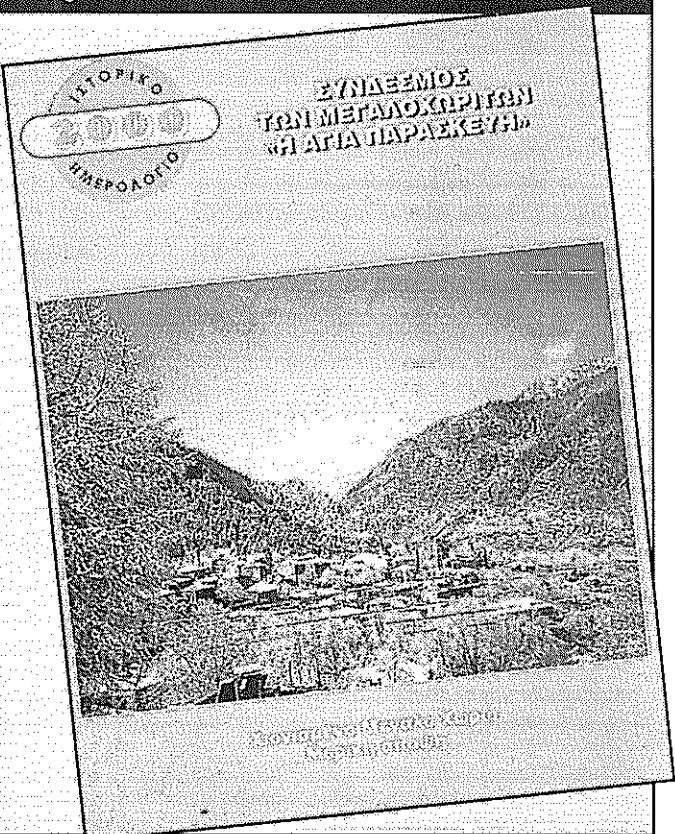
Το νέο «Ιστορικό Ημερολόγιο 2000»

Ο Σύνδεσμος κυκλοφόρησε και εφέτος το «Ιστορικό Ημερολόγιο 2000» με πλούσιο φωτογραφικό υλικό, με ιστορικά κείμενα, συνοπτικό Ημερολόγιο 2000, εορτολόγιο κατά μήνα.

Είναι στη διάθεση όλων μας και είναι κρίμα να υπάρχουν άλλα ημερολόγια στο σπίτι μας και όχι του Συνδέσμου μας, με τοπία και φωτογραφίες χωριάνων μας.

Τηλεφωνήστε μας να σας το στείλουμε.

Τιμή διάθεσης: 1.000 δραχμές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Ο Γιώργος και η Καλλιόπη Ζαχαροπούλου (γένος Δ. Βονόρτα) απέκτησαν το δευτέρο παιδί της (κοριτσάκι).
- Ο Νίκος και η Ελένη Μαργαριτοπούλου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί (αγόρι).
- Ο Παναγιώτης και η Ελένη Μαργαριτοπούλου απέκτησαν και τρίτο αγόρι.

Ευχόμαστε με υγεία και να τους ζήσουν τα παιδιά.

ΓΑΜΟΙ

- Ο Δημήτρης Τσελεπής και η Γιού-

λη Μαλένου στις 4.9.'99 τέλεσαν τους γάμους τους στο Μεγάλο Χωριό.

- Ο Σταμάτης Σταματόπουλος και η Αλεξάνδρα Καρβέλη στις 16.10.'99 τέλεσαν τους γάμους τους, στην Αθήνα.
- Ο Κων/νος Δαλιούρης και η Βασιλική Μπουρνάζου, στις 23.10.'99 τέλεσαν τους γάμους τους στην Αθήνα.

Ο Γιώργος Σαράντης και η Άννα Γ. Ζαχαροπούλου τέλεσαν τους γάμους την Κυριακή 2 Ιανουαρίου 2000 στην Αθήνα.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία και χαρά.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Παναγιώτης και Ελένη Βασιλούδη στη μνήμη παππού και θείου	110.000
Κοντομέρκου Ελισσάβετ στη μνήμη συζύγου της και γονέων της	10.000
Τουλούπα Εύη	15.000
Πασσάς Πάρις	20.000
Τατσιράμου Ανθούλα (Σιταρά)	5.000
Πολίτης Κωνσταντίνος στη μνήμη συζύγου του	30.000
Δασκαλάκη Ουρανία στη μνήμη συζύγου της	20.000
Κακαλιούρα Αικατερίνη	10.000
Μανθοπούλου Β. Κων/να στη μνήμη γονέων της και Μαρίας και Κων/νου Νικολόπουλου	30.000
Μανθοπούλου Β. Κων/να στη μνήμη της κόρης της Μαρίας και συζύγου της Βασιλείου	30.000

Μάνθος και Κων/νος Μανθόπουλος στη μνήμη εξαδέλφης των Μαρίας Στ. Κατσιγιάννη και Νότας Κατσιγιάννη	10.000
Αζακά Παρασκευή	5.000

ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Ζαβός Ι. Νίκος, στη μνήμη του πατέρα του (παπά - Γιάννη Ζαβού)	100.000
Ζαβός Ι. Δημήτρης, στη μνήμη του πατέρα του (παπά - Γιάννη Ζαβού)	50.000
Μωρίκης Ιωάννης	\$ 20
Πανοπούλου Μαρία	2.000
Κατσιγιάννη Φωτεινή (στη μνήμη γονέων της)	10.000
Κουρλέτα Ελένη	50.000
Γάσπαρη (Κοντομέρκου) Μαρία	30.000
Πρωτονοτάριος Γιάννης στη μνήμη Κων/νου Αραπογιάννη	5.000
Μπουρνάζου Δ. Βασιλική	5.000

Μαντζούτας Αλέκος 20.000
 Κατσιγιάννη Αικατερίνη 5.000
 Γυφτομήτρου Παναγιώτα 10.000
 Φλώρος Αλέξανδρος
 (τ. Υπουργός) 10.000
 Μπουρνάζου Δ. Βασιλική στη μνήμη
 Αθηνάς Καλλιάνη 10.000
 Κοντομέρκου Αγαπούλα στη μνήμη
 Αθηνάς Καλλιάνη 5.000
 Πουρνάρα Αθανασία στη μνήμη
 Αθηνάς Καλλιάνη 5.000
 Κοντομέρκος Τάσος στη μνήμη
 Αθηνάς Καλλιάνη 10.000
 • • •

ΓΙΑ ΤΗ «Φ. Μ. Χ.»

Πλατανιάς Παναγιώτης 5.000
 Καρίπης Χρ. Παναγιώτης 5.000
 Μαντζούφας Γεώργιος 10.000
 Φωτό STELIOS 10.000
 Ντουφεκιάς Ευθύμιος 10.000
 Πήγασος Α.Ε. 10.000
 Νασιοπούλου Βασιλική 5.000
 Γιαννακόπουλος Ν. Γεώργιος 10.000
 Βονόρτας Φ. Ιωάννης 5.000
 Καλύβα Αφοί 5.000
 Μαντζούτας Ι. Βασίλης 10.000
 Ζήσιμος Μιχάλης 5.000
 Χιονοδρ. Κέντρο Καρπενησίου 10.000
 Αρκουμάνη Αφοί 10.000
 αλατζής Φώτης 2.500
 Νικόπουλος Αθαν. κ.. Κων.νος 5.000
 Λαδόπουλος Ιωάννης 5.000
 Μαθέ Αφοί 5.000
 Μπούκας Δημήτριος 10.000
 Κάτσαρης Κ. Α.Ε. 10.000
 Κατής Νώντας 20.000
 Σκλαβούνος Νικόλαος 12.500
 Μάκκας Παναγιώτης 10.000
 Λάππας Κων/νος 10.000
 Γιαννάκου Μαρία, «Ανεράδα» 15.000

Λαδόπουλος Ιωάννης 5.000
 Γεώργιος και Ελένη Σταυράκη
 στη μνήμη γονέων τους 10.000
 • • •

**ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ**

Αδελφοί Καραγιάννη στη μνήμη γονέων
 τους και Ελισσάβετ Καραγιάννη 200.000
 Παράσχου Λουκία στη μνήμη συζύγου
 και μητέρας της 20.000
 • • •

**ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ
ΑΓΙΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ**

Λαδοπούλου Ελένη στη μνήμη συζύγου
 και γιού της 25.000
 • • •

**ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ
ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΑΥΡΟΥ**

Διονύσης και Αγγελική Φλώρου εις μνή-
 μη των γονέων τους, Βασιλ. Ι. Φλώρου
 και Νικήτα Κουτσούκη 100.000
 Παπαγεωργίου Ανδρέας 100.000
 Μπαγούρδα Ελένη στη μνήμη
 Μαρίας Ζέα - Σύψα 10.000
 Παράσχου Λουκία στη μνήμη
 συζύγου και μητέρας της 20.000
 • • •

**ΓΙΑ ΤΟΝ Ι. ΝΑΟ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ**

π. Βαστάκης Κων/νος 50.000
 π. Βαστάκης Μιχαήλ (ΗΠΑ) 50.000
 Βαστάκης Ιωάννης (ΗΠΑ) 50.000
 I. Ναός Αγίου Γεωργίου
 Κυψέλης 100.000
 Αλέξη Άννα 15.000
 Φαμέλης Ιωάννης 15.000
 Κακούρα Χρυσούλα 10.000
 Ιακωβίδου Χάρις 10.000
 Λύρα Μαίρη 50.000
 Γεράσιμος - Πόπη Μποχαρίνου (Κοντο-

μέρκου) στη μνήμη γονέων τους .30.000

• • •

ΓΙΑ ΤΗ «ΣΤΗΛΗ ΜΝΗΜΗΣ»

Δασκαλάκης Κων/νος στη μνήμη	
των αδελφών του200.000
Κατής Ανδρέας στη μνήμη	
του αδελφού του Γιάννη42.500
Διαμαντόπουλος Χαράλαμπος στη μνήμη	
του αδελφού του Γιώργου30.000
Αραπογιάννης Νικόλαος στη μνήμη	
της μητέρας του30.000
Καρίπης Παναγιώτης στη μνήμη	
Ιωάννου Χαντζοπούλου30.000

• • •

ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Γαβρίλης Βασίλης10.000
Βονόρτας Σταύρος10.000
Σκλαβούνος Νικόλαος30.000
Κοντομέρκος Τάσος50.000
Γυφτομήτρου Παναγιώτα10.000

• • •

ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

- **Σαλτοριάδης Λεωνίδας** πρόσφερε στη βιβλιοθήκη του χωριού μας 9τομη ΜΕΓΑΛΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ.
- **Μόραλη Χριστίνα**, προσφορά μεγάλου αριθμού βιβλίων για τη βιβλιοθήκη μας.
- Προσφορά από τον **Τάσο Κοντομέρκο** για τη Βιβλιοθήκη της Πνευματικής Στέγης του χωριού μας:
- 8τομη Εγκυκλοπαίδεια Βιολογικών Επιστημών (Η Ζωή και ο Άνθρωπος)
- 16τομη Μεγάλη Σχολική Εγκυκλοπαί-

δεια (1997)

- περί τα 25 βιβλία Ιστορικά - Λογοτεχνικά.

• • •

Για την προσφορά αντικειμένων για το Μουσείο ευχαριστούμε:

- κα **Παπακωστάκη Αγγελική** (Μεσαία Κάψη)
- κ. **Τραγανή Κ.** (Φουρνάς)
- κα **Βαστάκη Δήμητρα Κ.**, Πρεσβυτέρα.
- Τον **Νίκο Αραπογιάννη** και το **Μένιο Σκούρα** ευχαριστούμε για την ευγενική τους προσφορά. Εργασίες - κατασκευ πόρτας - καγκέλων Μνημείου.

• • •

Προσφορά ευγενική του **Κων. Δ. Βονόρτα** στη μνήμη της γυναίκας του Ρίτας απ' ευθείας προς τον **I. Ναό Αγίας Παρασκευής** 450.000.

• • •

Η κυρία **Κική Χ. Τριανταφύλλη** στη μνήμη των παππούδων **ΓΙΩΡΓΟΥ, ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ** και **ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ**, **ΝΙΚΟΛΑΟΥ** και **ΚΩΝΣΤΑΝΤΩΣ ΒΟΝΟΡΤΑ** κατέθεσε για τα **ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ**, στην Εστία Υπερηλίκων του Ιερού Ν. Αγίου Γεωργίου, Κυψέλης, δρχ. 50.000.

Για τις παραπάνω ευγενικές προσφορές αγάπης, ο **Σύνδεσμος εκφράζει σε όλους τις ευχαριστίες του.**

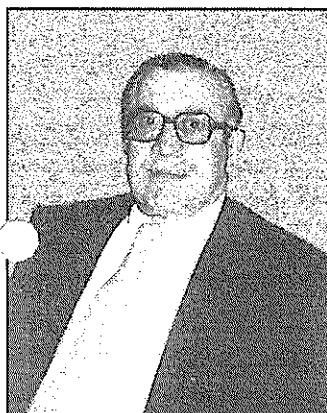
ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΗ - ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΣΣΑ

Μην ξεχνάς ποτέ το χωριό σου. Από σένα εξαρτάται η διάτηρησή του, η πρόοδος και η προκοπή του.

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΠΕΝΘΗ

«Μακάριοι οι νεκροί οι εν Κυρίω αποθνήσκοντες»
(Αποκ. 14,13)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΕΥΘ. ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Στις 9 Ιουλίου 1999, έφυγε οριστικά από κοντά μας, ο αγαπητός και σεβαστός μας συγχωριανός Χαράλαμπος Ευθ. Παπαχαραλάμπους. Έφυγε κάπιως πρόωρα. Δεν ήταν ακόμη ο καιρός του.

Κι έφυγε δυστυχώς αφού πέρασε αρκετό καιρό στο κρεβάτι του πόνου.

Γεννήθηκε στο χωριό μας. Εκεί άκουσε τα πρώτα γράμματα, τα οποία αύξησε και τα βελτίωσε στα λαμπρά εκπαιδευτήρια της Πόλης. Στην Πόλη των Εθνικών μας ονείρων και των Ελληνορθόδοξων παραδόσεών μας. Στην Πόλη, που «έκπαλαι» τραβούσε σαν μαγνήτης τους νέους του χωριού μας για την επαγγελματική τους προκοπή και ευδοκίμηση. Πράγματι, εκεί έμαθε τις ξένες γλώσσες. Εκεί διακρίθηκε σαν έμπιστος ιδιωτικός υπάλληλος. Κι εκεί τέλος πρόκοψε και στη δική του δουλειά. Ακόμη, εκεί, χάρη στον αείμνηστο αδελφό του φιλάρετο είχε το προνόμιο και μπαινόβγαινε, με μεγάλη οικειότητα, στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και τα Ιδρύματά του («Φωνή τ. Μ. Ξωριό» φ. 103 (1997) σελ. 45-46). Εν τω μεταξύ νοικοκυρεύτηκε. Νυμφεύθηκε την ευσεβεστάτη Βάσω, θυγατέρα των αείμνηστων συγχωριανών μας Ιωάννου και Ειρήνης Μπουρνάζου, κι έκαμαν ευλογημένη οικογένεια. Οικογένεια, που την μετέτρεψαν χάριν της ψυχικής και σωματικής των ενότητας εις «κατ' οίκον εκκλησία». Απέκτησαν δύο χαριτωμένους υιούς, τους οποίους ανέθρεψαν «εν παιδεία και νουθεσίᾳ Κυρίου». Στον καιρό τους: τα γραμάτισαν και τα αποκατέστησαν. Κατόπιν κι αυτά με τη σειρά τους χάρισαν, πέρα από την ευγνωμοσύνη τους και την επιστημονική ροκοπή τους, και τους δικούς τους βλαστούς, για τους οποίους έτρεψαν κρυφή χαρά και ικανοποίηση.

Τέλος, ο αξιογάπητος και καλόκαρδος Χαράλαμπος μας, πού διακρινόταν πάντοτε για τα ευγενικά και ήρεμα χαρίσματά του, αφού εξαγνίσθηκε επί μακρόν στο κρεβάτι του πόνου, μας έφυγε...

Θα λείψη από την οικογένειά του, από τους συγγενείς του, από τους φίλους και συγχωριανούς του, και προπαντός από το Σύνδεσμό μας, που ήταν εξαίρετο και φιλότιμο μέλος του... Θερμά συλλυπούμεθα τους δικούς του κι ευχόμεθα το μνημόσυνό του να είναι αιώνιο!

† π. Κ. Δ. Β.

ΜΑΡΟΥΛΑ Π. ΠΛΑΚΑ

Στις 24 Απριλίου 1999, απέθανε και ετάφη στην Αθήνα και η σεβαστή συγχωριανή μας Μαρούλα χήρα (του Μικροχωρίτη) Παναγιώτη Πλάκα, το γένος Κ. Μητσοπούλου. Πέθανε στην πασχαλινή περίοδο που διακαώς επιθυμούσε. Ζούσε με το «Χριστός Ανέστη» και ήταν δοσμένη ολότελα στις αρχές της Ευσεβείας μας. Είχε φαίνεται κάποια ιδιαίτερη ευχή από τον αείμνηστο εφημέριο του χωριού μας και σεβάσμιο πάππο της, τον Παπα - Χαράλαμπο Παπακωνσταντίνου. Με αυτή την όμορφη β....ήταν στολισμένη με όλες τις ελληνοχριστιανικές μας αρετές. Όταν δε κλήθηκε από τον Ουρανό, πορεύθηκε τη «μακαρία οδό...» που καταλήγει στη Βασιλεία του Θεού, που πίστευε και προσδοκούσε. Θερμά συλλυπητήρια στους δικούς της και αιωνία η μνήμη της.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΣΤ. ΚΑΡΥΠΗ

Στα μέσα του Δεκεμβρίου του 1982, η αγαπητή μας συγχωριανή Χαρίκλεια συζ. Σταύρου Καρύπη, το γένος Σεραφείμ Πριοβόλου, εισήχθη σε Νοσοκομείο για θερα-

πεία της υγείας της. Όμως από τότε δέκα επτά ολάκερα χρόνια, όχι ημέρες απλά χρόνια, με υπομονή και ιώβειο καρτερία και δοξολογία στο Θεό, περίμενε το μοιραίον. Είχε την γνώση της καταστάσεώς της. Δεν βαρυγκομούσε.

Ζητούσε το έλεος του Θεού. Και προσευχόταν μετά δακρύων να προστατεύει ο Θεός τα καλότατά της παιδιά, Θανάση και Αλέκα και το αγαπητό μας σύζυγό της Σταύρο για τις περιποιήσεις και το ανύστακτο ενδιαφέρον τους γι' αυτήν.

Όλοι τους - μικροί, μεγάλοι - την αγαπούσαν, την φρόντιζαν, την συμπονούσαν... Τέλος στις 3 Αυγούστου 1999, σε όλα τα παιδιά της, μικρά - μεγάλα, έδωσε πρώτα την ευχή της και ύστερα το δίπλωμα της αδελφής Νοσοκόμου με βαθμό Άριστα, συνοδευόμενοι με Έπαινο εξαιρέτων πράξεων...

Την άλλη μέρα στις 4 Αυγούστου, κοιμήθηκε για την παρούσα ζωή. Πήγε στον «Τόρνο». Κι αναπαύθηκε.

Ευχόμαστε ο καλός μας Θεός να αναπαύση την αγαθή και πολύ δοκιμασθείσα ψυχή της σε τόπο Αγίων στον Ουρανό και στους δικούς της να στέλνει πάντοτε την θεία παρηγορία του. Η δε μνήμη της να είναι αιώνια.

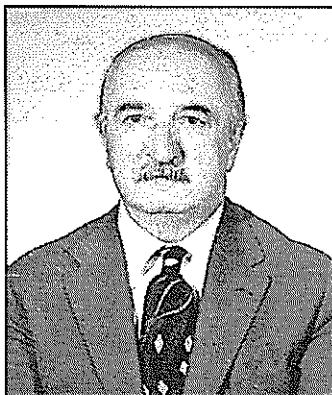
† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΡ. ΜΕΡΜΗΓΚΑΣ

Παραμονή της μεγάλης γιορτής της Παναγίας, 14 Αυγούστου 1999, κλήθηκε από τον

Ουρανό και ο αγαπητός και σεβαστός μας συγχωριανός Γιάννης Χρ. Μέρμηγκας, στοργικός γιός του αείμνηστου Εθνομάρτυρα Χρήστου I. Μέρμηγκα, του Αρχιάτρου, που θυσιάσθηκε στο Μικρό Χωριό την παραμονή των Χριστουγέννων +24-12-1942, μαζί με τους άλλους 10 συγχωριανούς του για την πατρίδα και το χωριό.

Στον αγαπητό τούτο Γιάννη, οφείλετο η εύρεση της κατάπτυστης εκείνης «άδειας ταφής» για τους 13 Εθνομάρτυρές μας, που τους χαρακτήρισαν οι πραγματικοί ληστοσυμμορίτες ιταλοί φασίστες, σε «ληστές». (Ίδε στο βιβλίο μου: «Εθνομάρτυρες...» Β' έκδ., Αθήνα 1995, σελ. 158-159). Ο μονάκριβος γιός του Εθνομάρτυρα Αρχιάτρου και της Ελενίτσας, το γένος Α. Σιδέρη, σπουδασε στο Μετσό-

βοσκό Πολυτεχνείο, Αρχιτέκτων - Μηχανικός και διέπρεψε στην επιστήμη του με συνέπεια και ελεγμόσυνη μέχρι της συνταξιοδότησής του.

Το 1940, κλήθηκε από την πατρίδα για δεύτερη φορά και πολέμησε στην πρώτη Γραμμή τους ιταλούς στο αλβανικό μέτωπο, όπου συνέβαλε κι αυτός στη δημιουργία του ανεπανάληπτου Ελληνικού ΕΠΟΥΣ του '40!

Μετά τον πόλεμο, νοικοκυρεύτηκε. Έκαμε ευλογημένο γάμο με την αείμνηστη σύζυγό του Κοκό, η οποία όμως, όλως ξαφνικά κλήθηκε και κείνη στον Ουρανό την 1η Απριλίου του περαισμένου χρόνου (1998) και τον άφησε απαρηγόρητο και σε πραγματική ορφανία, παρά τη στοργική φροντίδα των καλών του παιδιών Λένας και Χρήστου. (Ίδε: ΦΩΝΗ του Μ.Χ. φ. 107-108, 1998, σελ. 46 και φ. 55-58, 1984-85, σελ. 61).

Ο αείμνηστος Αρχιτέκτονας- Μηχανικός εκτός των άλλων, μεταπολεμικώς εργάσθηκε στο Υπουργείο Δημοσίων Έργων, κατασκεύασε και μετέφερε τα ήδη υπάρχοντα κιβώτια όπου φυλάσσονται τα τίμια οστά των Εθνομαρτύρων και υπήρξε εκλεκτό μέλος του Συνδέσμου μας, από τον οποίον παρακληθείς εξεπόνησε τα σχέδια του ξενοδοχείου του χωριού μας, τη στατική αυτού μελέτη και την επίβλεψη της ανεγέρσεως του.

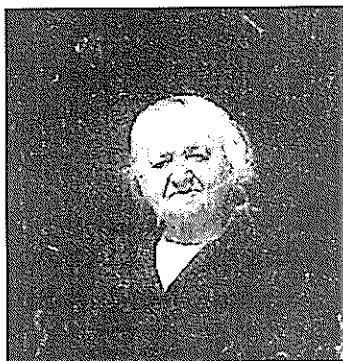
Για την δωρεάν αυτή προσφορά του, οι συγχωριανοί του, ως αντίδωρο, του πρόσφεραν την επίζηλη τιμή του Μεγάλου Ευεργέτου του Συνδέσμου.

Οι αρετές του, η λαμπρή σταδιοδρομία του σε όλους τους κοινωνικούς θεσμούς και το πέρασμά του, θα μείνουν αιώνια κληρονομία στα παιδιά του, τα εγγόνια του και σε όλους μας.

Θερμά συλυπούμεθα κι από τη θέση αυτή τα καλά του παιδιά κι ευχόμαστε η μνήμη του να μείνει αιωνία.

† π. Κ. Δ. Β.

ΘΕΟΔΩΡΑ Γ. ΛΑΔΑ

Ήρθε από τη Λαμία, που ήταν εγκατεστημένη, στο χωριό για να παραθερίσει, όπως κάθε χρόνο, και με ένα δυνατό εγκεφαλικό, έμεινε για πάντα κοντά στις ρίζες της. Ήταν η μικρότερη θυγατέρα της υπερπολύτεκνης Γαυριώτικης οικογένειας του αειμνήστου μπάρπα Γιάννη Β. Παλιούρα (του γνωστού με το παρωνύμιο «Τσακαλογιάνη»).

Ήταν η σεμνότερη και η ευγενέστερη, όπως την χαρακτηρίζουν στον περίγυρό της. Άλλωστε τα «Ψημάδια» τα περιποιούνται και τα ανατρέφουν με ιδιαίτερες συνθήκες... Στον καιρό της παντρεύτηκε τον επίσης καλότατο, ευγενέστατο και εργατικότητο συγχωριανό μας, ήδη αείμνηστο, Γεώργιο Λαδά, χρυσοχόο και έκαμαν ευλογημένη οικογένεια στη Λαμία, όπου μόνιμα κατοικούσαν. Απόκτησαν παιδιά και χάρηκαν εγγόνια και δισέγγονα. Όλοι καμαρώναμε αυτή την οικογένεια με τις πολλές της ελληνοχριστιανικές αρετές. Ένα γεγονός που δεν πρέπει να λησμονούμε, είναι η ανιδιοτελής προσφορά της ευλογημένης αυτής οικογένειας, του μισού οικοπέδου της στην Κοινότητά μας το 1966- δωρεά - για την διαπλάτυνση του διερχομένου απ' εκεί κεντρικού κοινοτικού δρόμου. Ας είναι η ανάμνηση αυτή αναφορά ευγνωμοσύνης απ' όλους μας.

Της ευσεβεστάτης και πολυσέβαστης Θεοδώρας Λαδά, αιωνία η μνήμη.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΟΥΚΑ ΜΠΟΥΡΛΟΣ

Ο νεώτερος της πένθιμης αυτής σελίδας και της συμπαθέστατης συντροφιάς που συγκεντρώθηκε το δεύτερο εξάμηνο του τρ, έτ. 1999, με το αιμίλιτο βλέμμα της «χαρμολύπης» (για παραγοριάς μας), είναι ο πολύ - αγαπητός μας Ιωάννης Μπούρλος του Λουκά και της Αθηνάς Μαντζούτα. Ο Γιαννίκης ο πράσινος, ο ειρηνικός, ο πάντοτε γελαστός και χαρούμενος, ο σεβαστικός γιός, ο στοργικός αδελφός, ο καλός φίλος και αγαπητός συγχωριανός, στις 16 Αυγούστου 1999 μας άφησε πρόωρα χρόνους και πέταξε για την αιωνιότητα.

Ήταν εγκρατής της ευσεβείας μας, φιλακόλουθος και πιστός μαθητής του Χριστού, γι' αυτό και συμπεραινούμε ότι τώρα βρίσκεται στη Βασιλεία του Θεού κοντά στους Αγίους μας και τους δικούς του...

Υπήρξε εξαίρετος υπάλληλος του Υπουργείου Πολιτισμού και υπηρέτης στο επίζηλο τμήμα των αρχαιοτήτων της Ακροπόλεως των Αθηνών. Χαριτολογόντας κάποτε

του είπα: «Εσύ Γιαννάκη μας βλέπεις αφ' υψηλού...» και του διευκρίνησα πώς εννοούσα ότι μας βλέπει και από το ύψος του Ιερού Βράχου και από την αξία του ιερού Μνημείου, και γέλασε όπως πάντα με όλη του τυν καρδιά. Με την ευκαιρία, σημειώνουμε το εξής τρελλό. Μας είναι αδιάφορο αν σήμερα ο ΠΑΡΘΕΝΩΝΑΣ της Ακροπόλεως των Αθηνών δε λογαριάζεται από δοκησίσοφους, αγράμματους και ανιστόρητους ερασιτέχνες της παγκόσμιας ιστορίας, ότι στέκει εκεί είκοσι πέντε περίπου αιώνες, αλλ' επιχειρούν να αρχίσουν την ιστορία από την εποχή του «καρλομάγκα...».

Τώρα είναι που αν ζούσε ο Γιαννάκης, θα γελούσε κουνόντας το κεφάλι του με τα γελοία αυτά «ιστοριοκατασκευάσματα» και θα έλεγε ακόμη: Άραγε ο πατέρας της Παγκόσμιας ΙΣΤΟΡΙΑΣ Ηρόδοτος, τί έγινε;

Θα τον θυμόμαστε αιώνια, γιατί μας άφησε μνήμη καλή και αγαθή.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΩΑΝΝΗΣ Κ. ΖΑΒΟΣ

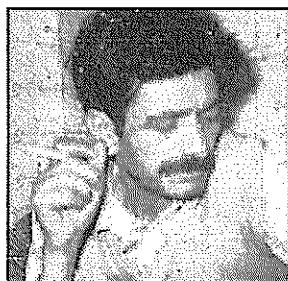
Στις 17 του Αυγούστου 1999, απέθανε και τάφηκε στην Αθήνα και ο σεβαστός μας συγχωριανός Ιωάννης Κ. Ζαβός. Τάφηκε εδώ που αγωνίσθηκε 86 χρόνια να κερδίσει τη ζωή και μάλιστα κοντά στην αλησμόνητη σύζυγο και συνώνυμό του Ιωάνα και την αγαπητή του αδελφή Ελένη, που η μια κοντά στην άλλη προηγήθηκαν απ' αυτόν, «Φωνή του Μ. Χωριού» φ. 10-4 (1996), σ. 52 και φ. 97-100 (1995), σ.70.

Έκτοτε έμεινε μόνος κι απαρηγόρητος, μολονότι ζούσε στη στοργική αγκαλιά των καλών κι ευλογημένων παιδιών του. Η παρουσία του ανάμεσά μας ήταν αθόρυβη μεν, αλλά δημιουργική. Μεγάλο και ζηλευτό είναι το παράδειγμά του που άφησε στις καλές του θυγατέρες Μαίρη και Ελένη κια σε όλους μας, ως αυτοδημιούργητοι και πετυχημένου ανθρώπου σε όλες τις αναφορές της ζωής και ιδιαίτερα της επαγγελματικής και της οικογενειακής. Επί πλέον ήταν από τα φιλότιμα μέλη του Συνδέσμου μας, όπως και ο αγαπητός μας αδελφός του Γιώργος, λάτρης του χωριού μας και εξαίρετος φίλος. Γι' αυτό και η μνήμη του δεν θα παραμείνει αιώνια μόνον μεταξύ των παιδιών του, αλλά και σε όλους μας, που το ευχόμαστε διακαώς.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

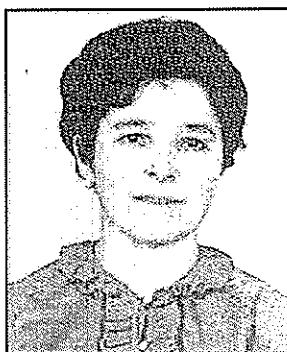

Συνομήλικος περίπου με τον προαναφερθέντα νεώτερο της παρούσης πένθιμης στήλης Γιαννάκη Μπούρλο, και ο καλός μας και συμπαθέστατος Γεώργιος Βάσιλειος του Νικολάου και της Γεωργίτσας, το γένος Τσιαπάλου. Πρόωρα μας άφησε κι αυτός χρόνους. Έφυγε ανεπάντεχα μέσα από την αγκαλιά της καλής του οικογένειας, στα μέσα Σεπτεμβρίου 1999 στο Νοσοκομείο του Καρπενησίου και κηδεύτηκε με τιμές

στο χωριό μας. Έφυγε ο καλός μας συγχωριανός και φίλος, ο οποίος ήταν - κατά κοινή ομολογία - ήσυχος, ειρηνικός, πράος, αμίλητος εργατικός, αυτοδημιούργητος, καλός οικογενειάρχης, καλός τεχνίτης, καλός φίλος, αλλ' ευαίσθητος με επισφαλή σωματική υγεία, μας άφησε όμως μνήμη αγαθή κι ευχόμαστε να μείνει αιωνία. Τέλος, θερμά συλλυπούμαστε και την οικογένειά του.

† π. Κ. Δ. B.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΕΥΑΓ. ΔΟΥΛΑΒΕΡΗ

Κι' ο «Γαύρος», ο όμορφος συνοικισμός του χωριού μας, ξεχώρισε αντιπρόσωπό του για την πένθιμη τούτη σελίδα του ιερού περιοδικού μας, την οποία και έστειλε μετά δέους και σεβασμού. Ξεχώρισε - κάπως πρόωρα - την αγαπητή μας συγχωριανή Παναγιώτα χήρα Ευαγγέλου Δουλαβέρη, το γένος Γρωγού Τριανταφύλλη. Το καλό ζευγάρι ευδοκίμησε παντού. Κυνήγησε τη ζωή και την κέρδισε. Πήρε την νόμιμη σύνταξή του από την Αθήνα και γύρισε στο όμορφο χωριό να απολαύσει με γαλήνη τα δεδουλευμένα του. Άλλ' ο Θεός άλλος έδοξε και γι' αυτούς. Έφυγαν ο ένας πίσω από την άλλον για την μόνιμη κατοικία τους. Ευχόμαστε ο καλός μας Θεός να τους κατατάξει μεταξύ των Αγίων και το μνημόσυνό τους να μείνει αιώνιο.

† π. Κ. Δ. B.

ΚΑΙΤΗ Ι. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αρχοντοπούλα, θυγατέρα του συγχωριανού μας Σταύρου Αναγνωστοπούλου, γεννημένη στη Πόλη κι εκεί γραμματισμένη. Με τις πικρές εκείνες απελάσεις των Τούρκων στη 10ετία του '50, ήρθε στην Ελλάδα κι εγκατεστάθηκε στην Αθήνα. Εδώ ήταν και το «τυχερό» της όπως λέει ο θυμόσοφος λαός μας. Εδώ, λοιπόν, την διάλεξε ο αείμνηστος συγχωριανός μας Ιωάννης Δ. Δασκαλόπουλος, που διέπρεψε στην Αστυνομία Πόλεων και στη νομική επιστήμη και την έκαμε εικλεκτή σύζυγό του και προκομένη σύντροφο της ζωής του. Άλλ' όπως ήταν «τυχερή» στο γάμο της, έγινε και «άτυχη» στη συνέχεια της ζωής από τον πρώτο θάνατο του συζύγου της. Έμεινε έκτοτε, περί τα είκοσι χρόνια, στην τιμημένη χηρεία και απήλθε στις 3 Οκτωβρίου 1999 για την αιωνιότητα προς συνάντηση του αγαπημένου της.

Θερμά συλλυπούμεθα τους δικούς της κι ευχόμεθα η μνήμη της να μείνει αιώνια.

† π. Κ. Δ. B.

ΜΑΡΙΑ Κ. ΚΑΤΗ

Να κι ένας πικρό μήνυμα από την μακρυνή Αμερική.

Πέθανε και τάφηκε εκεί η αγαπητή σύζυγος του συγχωριανού μας Κώστα Αθ. Κατή, Μαρία, το γένος Αθανασίου Φουσέκη, από το Νόστιμο. Και το ζευγάρι αυτό πρόκοψε στην Αμερική, οικογενειακά και επαγγελματικά. Τη Μαρία όμως, την επισκέφθηκε πικρή αρρώστια. Τη βασάνισε όσο μπόρεσε, μέχρι που στα μέσα του Νοεμβρίου 1999 και υπέκυψε. Κλήθηκε κι αυτή στον Ουρανό κάπως πρόωρα χωρίς αναβολή. Έτσι έφυγε για την αιωνιότητα κι άφησε πίσω της πολλούς να κλαίνε. Θερμά τους συλλυπούμαστε κι ευχόμαστε γι' αυτήν να είναι η μνήμη της αιώνια.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΚΑΡΑΜΕΤΑΣ

Ο σεμνός, καλός συμπαθής μου, και φίλος αγαπητός σε όλους ο Καρτσιώτης (Ξηρόρεμα- μερίτης) Δημήτριος Κων. Καραμέτας μας άφησε κι αυτός χρόνους... Ο αγαπητός μας Τάκης νυμφεύθηκε την καλή συγχωριανή μας Χριστίνα Αθ. Καρύπη κι εγκαταστάθηκε έκτοτε στο χωριό μας. Πέρα από την όμορφη οικογενειακή κι αγροτική ζωή έκανε στο χωριό το καλό ζευγάρι. Διατηρούε και το μοναδικό «περίπτερο» στη πλατεία του χωριού κάτω από το βαθύσκιο πλάτανό της... Εκεί είχε τις καραμέλες για τους μικρούς, τα τσιγάρα για τους μεγάλους και άλλα είδη που μας εξυπηρετούσαν... Ο μακαρίτης ήδη Τάκης, ο ήσυχος και μειλίχιος εκ φύσεως ήταν καλός με όλους μας, και προπαντός με την οικογένειά του. Με την καλή σύζυγό του χάρηκαν παιδιά και εγγόνια. Τον επισκέφθηκε όμως κι αυτόν η επάρατος του αιώνα μας αρρώστια. Τον βασάνισε όσο μπόρεσε χωρίς να διαμαρτύρεται μέχρι που υπέκυψε... Τάφηκε πάνδημα στο χωριό κι άφησε μνήμη καλή και αγαθή, που ευχόμαστε να μείνει αιωνία. Θερμή συλλυπούμαστε κι από τη θέση αυτή τους αγαπητούς μας συγγενείς του.

† π. Κ. Δ. Β.

• • •

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Ν. ΛΑΪΟΣ

Έφυγε από κοντά μας, με μεγάλη μας λύπη, ο αγαπημένος μας συγγενής και συγχωριανός μας Γεράσιμος Ν. Λαϊός. Γεννήθηκε στο Μεγάλο Χωριό κι έφυγε από κεί, μικρό παιδί, να έλθει να ζήσει και να εργασθεί στη Πρωτεύουσα. Ήταν παιδί πολυμελούς οικογένειας, από το τελευταίο του μπάρμπα - Νίκου.

Εργατικός, τίμιος, ευθύς, ντόμπρος, διέπρεψε στην ζωή και ήταν αυθεντία στην εργασία του. Καλός σύζυγος και καλός πατέρας. Πολύ παλαιό μέλος του Συνδέσμου μας και ευεργέτης του. Ποτέ δεν μας αρνήθηκε των οποιαδήποτε χάρη του ζητήσαμε. Πάντα τυπικός σε όλα του. Ονειρευόταν συνέχεια το χωριό του, ήταν πολύ τυπικοστής. Ισως επειδή εκεί ψηλά, στην κορυφή του χωρι-

ού, που γεννήθηκε, αγνάντευς τις ράχες και τα έλατα, έχοντας στα πόδια του τις στέγες του χωριού του. Δεν αξιώθηκε ούτε μετά τον θάνατο της αγαπημένης του Φωφάς, να έρθει με την κόρη του Μαρία - Στυλιανή και τον γαμπρό του Χρήστο Χατζηκυριάκο, καθώς και τα εγγόνια του Κυριάκο και Φωτεινή, να τους δείξει όπως έλεγε «των πετσαλούδα» και να μυρίσει τον καπνό του καμένου ξύλου.

Τώρα, όλα αυτά τα πήρε μαζί του στην αιωνιότητα.

Σε όλους άφησε βαθιά λύπη. Στα παιδιά του και ας το πω, ειδικά σε μένα, διότι έζησε πολλά χρόνια, σαν νεαρούδι, μέσα στο σπίτι μας, μεγαλώνοντας με σαν παιδί του.

Ας είναι ελαφρύ το χώμας της απικής γης, που σε σκέπασε, αγαπημένε θείες Γεράσιμε.

Η ανηψιά σου
Μαρία Γ. Στασινοπούλου

• • •

ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΡ. ΠΑΪΔΑ

Στην επέτειο των γενεθλίων της, 6.1.2000, απέθανε κι η αγαπητή μας συγχωριανή συζ. Χαραλάμπους ΠΑΪΔΑ (του Ευθυμίου) το γένος Κων. ΖΟΥΚΙΟΥ και την επομένη, στη γιορτή του γιού της κηδεύτηκε εδώ στην Αθήνα κοντά στις ρίζες της.

Πρόωρα η αγαπητή μας Ειρήνη, πέταξε στον ουράνιο κόσμο, μόλις μπήκαμε στον καινούργιο χρόνο το πολυθρύλητο έτος 2000.

Βασανίστηκε όμως από ανίστη αρρώστια περίπου μισό χρόνο.

Πέρασε κι αυτή από το «καμίνι» του πόνου. Δοκιμάστηκε κι αυτή και οι δικοί της και οι καλοί της γιατροί αλλά τελικά νικήθηκε.

Έτσι έφυγε κι άφησε στους μεν δικούς της την ανάμνηση της στοργικής συζύγου, μητέρας και γιαγιάς, και την παρηγοριά που την φρόντισαν τόσο!, καθώς και για τον εαυτό της το έλεος του Θεού, διότι κατά τον Άγιο Πατέρα Γρηγόριο το Θεολόγο «η κάμνουσα ψυχή εγγίζει Θεό»...

Ευχόμαστε σε όλους τους δικούς της ιδιαίτερα στον αγαπητό μας Χαράλαμπο, στα παιδιά και εγγονές της κι από τη θέση αυτή θερμά συλλυπητήρια.

Για την ίδια δε η μνήμη της να μείνει αιώνια.

† π. Κ. Δ. I

ΧΩΡΙΑΝΟΙ, Για κάθε κοινωνικό γεγονός (γάμους, γεννήσεις, βαπτίσεις, θανάτους κ. ά.) που ενδιαφέρει τους Μεγαλοχωρίτες, παρακαλείσθε να ενημερώνετε το Σύνδεσμό μας.

**Ευχαριστίρια
γι' αυτούς
που συνεργάζονται
με τη «ΦΩΝΗ»**

- ✓ με συνεργασίες
- ✓ με γνωστοποιήσεις
- ✓ με φωτογραφικό υλικό
- ✓ με προτάσεις
- ✓ με ιδέες

